தமிழ்நாடு அரசு

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு	:	TNPSC Group II தேர்வு
பாடம்	:	இந்திய வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம்
பகுதி	:	**ஐரோப்பியர்களின் வருகை, வளர்ச்சி**

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-2 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள்வடிவில்தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக்குறிப்புகளுக்கானகாப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

ஐரோப்பியர்கள் வருகை

- இந்தியா பண்டைக்காலம் தொட்டே மேலை நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. இத்தொடர்பு அலெக்ஸாண்டர் வருகையில் மேலும் வலுவடைந்தது. அயல்நாட்டினர் முக்கியமாக இரண்டு வழிகள் மூலம் இந்தியாவிற்குள் நுழைய இயலும். ஒன்று மிகப்பிரபலமான வடமேற்கு எல்லையிலுள்ள தரைவழி மற்றொன்று கடல்வழி.
- இடைக்காலத்தில் ஐரோப்பா, இந்தியா மற்றும் தென் கிழக்கு ஆசியா ஆகியவற்றிற்கு இடையே வாணிபம் பல்வேறு வழித்தடங்களில் நடைபெற்றது. அவற்றில் மூன்று வழித்தடங்கள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவையாவன : ஆபகானிஸ்தான், மத்திய ஆசியா வரையிலும் : பாரசீகம் (ஈரான்) மற்றும் சிரியா வழியாக மத்திய தரைக்கடல் பகுதியில் அமைந்துள்ள அலெக்ஸாண்டிரியா வரையிலும் : அரபிக்கடல், பாரசீக வளைகுடா மற்றும் செங்கடல் வழியாக கடல் மார்க்கம் ஆகிய மூன்று முக்கிய வழித்தடங்கள் வழியாக வியாபாரம் நடை பெற்றது.
- பட்டுவழித்தடம் (Silk route) என்றழைக்கப்பட்ட முதல் வழித்தடத்தை கி.பி. 1453 ம் ஆண்டு ஆட்டோமானியதுருக்கியர்கள் காண்ஸ்டாண்டி நோபிள் (இஸ்தான்புல்) நகரத்தை கைப்பற்றி வாணிபம் நடைபெறாமல் தடை விதித்தனர். அரேபியர்கள் படையெடுப்பின் விளைவாக மற்ற இரண்டு வழித்தடங்களும் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் தடைப்பட்டன.
- ஆசியாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் வாணிபம் கொள்ளை லாபம் தரக்கூடியதாகவே அமைந்திருந்தது.
- குறிப்பாக இந்தியப் பொருட்களான பட்டு, மிளகு மற்றும் இஞ்சி போன்ற நறுமணப்பொருட்கள், மஸ்லின் கைத்தறி ஆடைகளுக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில், நல்ல தேவை காணப்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து மிளகு, மிளகாய், பட்டை, இஞ்சி, தேங்காய், சர்க்கரை, சாயப்பொருட்கள் போன்றவை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு

ஏற்றுமதியாயின. இந்த இரு பகுதிகளுக்குமான வாணிபத்தில், ஆசிய பகுதி வாணிபத்தை அரேபிய வியாபாரிகள் மற்றும் மாலுமிகளும், மத்தியதரைக்கடல் மற்றும் ஐரோப்பிய பகுதி வாணிபத்தை இத்தாலியினர் கொண்டாடி வியாபாரம் செய்து வந்தனர். இவர்கள் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான ஸ்பெயின் மற்றும் போர்ச்சுகலை வாணிபத்தில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்க வில்லை.

- கான்ஸ்டாண்டி நோபிள் கைப்பற்றப்பட்டதாலும், மற்றவர்களின் வியாபார தனியுரிமையினாலும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் வியாபாரிகளும் இந்தியா மற்றும் இந்தோனேசியாவில் உள்ள வாசனைப்பொருட்கள் தீவுகளுக்கும் புதிய மற்றும் பாதுகாப்பான கடல்வழியை கண்டறிய முதலில் முயன்றனர். மேலும் இதன்மூலம் அரேபிய, வெனிடியர்களின் வியாபார தனியுரிமையை உடைத்து, துருக்கியர்களின் எதிர்ப்பை மீறி, கிழக்கு பகுதியுடன் நேரடி, வாணிபத் தொடர்பை ஏற்படுத்த விரும்பினர்.
- இதற்காக முதன்முதலில் புவியியல் கண்டுபிடிப்பு கடல்வழி கண்டறியவும் இறங்கியவர்கள் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டவர்கள். கி.பி. 1487 - ம் ஆண்டு போர்ச்சுக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்த **பார்த்தலோமியோ டயஸ்** என்பவர் முதன் முதலில் ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி முனையை வந்தடைந்தார். அச்சமயத்தில் அங்கு புயல் அதிகமாக வீசியதால் ஆப்பிரிக்காவின் தென் கோடி முனைக்கு "புயல் முனை" (Cyclone Point) என்று பெயரிட்டார். இதனை கடந்து சென்றால் புதிய பகுதிகளை காணலாம் என நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார். இதனால் புயல்முனை "நன்னம்பிக்கை முனை" (Cape of Good hope) என அழைக்கப்பட்டது.
- அதே போல் கி.பி. 1492ல் ஸ்பெயினைச் சேர்ந்த கொலம்பஸ் இந்தியாவை அடைய திட்டமிட்டு அதற்கு பதிலாக அமெரிக்காவில் கரை இறங்கினார். பிறகு கி.பி. 1498ல் போர்ச்சுக்கலைச் சேர்ந்த வாஸ்கோடகாமா இந்தியாவை கடல்வழி மூலம் முதன்முதலாக அடைந்தார்.
- போர்ச்சுகலை தொடர்ந்து டச்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், டேனியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆகியோர் இந்தியாவிற்கு வந்து, பல வியாபாரக்கிடங்குகளை அமைத்து வாணிபத்தை வளர்த்தனர்.

- இறுதியில் அந்த நாடுகளுக்குள் ஏற்பட்ட வியாபாரப் போட்டியில் இங்கிலாந்து மற்ற நாடுகளை விரட்டியடித்து தனது வாணிபத்தை நிலையாக்கியதுடன் தன் ஆட்சியையும் நிலை நாட்டியது.

i. வாஸ்கோடகாமா

(Vasco-da-cama 1498):

- கி.பி. 1487 ல் பார்த்தலோமியோ டயஸ் மேற்கொண்ட பயணத்தை தொடர்ந்து, போர்ச்சுக்கீசிய மாலுமியான வாஸ்கோடகாமா

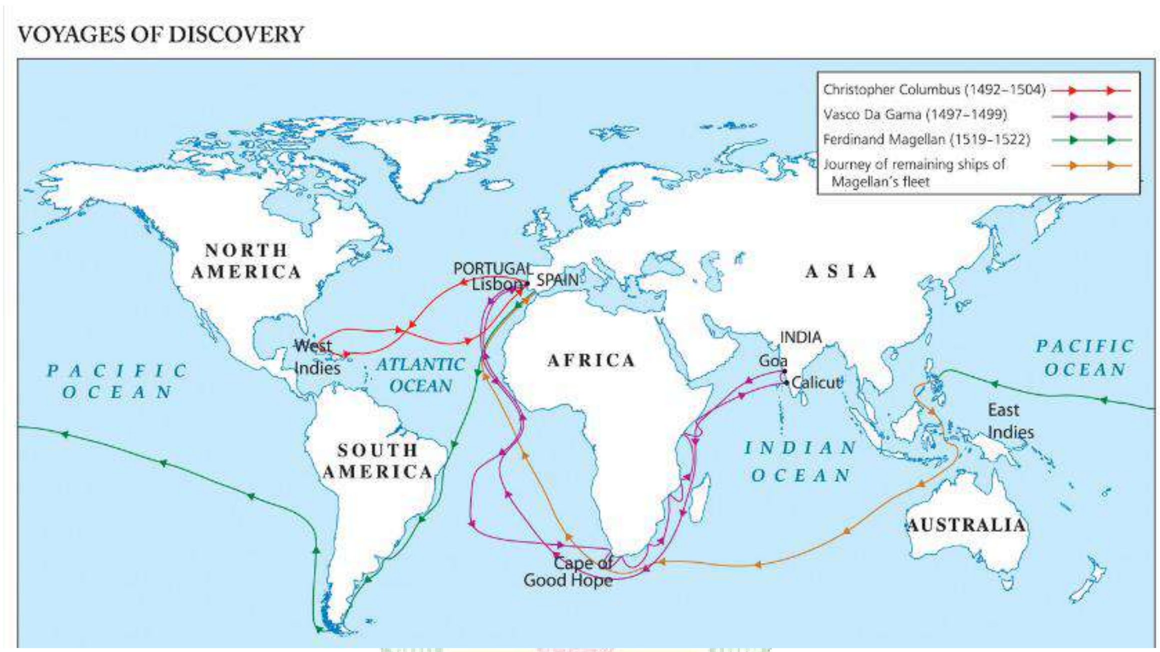

1. போர்ச்சுக்கீசியர்கள்:

- இந்தியாவிற்கு புதிய கடல்வழி கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் முதலில் இறங்கியவர்கள் போர்ச்சுக் கீசியர்கள் ஆவர்.
- போர்ச்சுக்கீசிய மன்னரான இளவரசர் ஹென்றி மாலுமிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க அறிவியல் முறையில் அமைந்த பள்ளி ஒன்றை தொடங்கினார். இவருக்கு கடல் பயணத்தின் மீது இருந்த ஆர்வத்தின் காரணமாக மாலுமி ஹென்றி என்று போற்றப்பட்டார்.

நன்னம்பிக்கை முனையை கடந்து மே-27 கி.பி. 1498 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரையில்

Vasco da Gama

அமைந்துள்ள கோழிக்கோடு (கள்ளிக்கோட்டை) வந்தடைந்தார். கோழிக்கூடு **இந்து அரசர் சாமொரின்** அவரை வரவேற்று

உபசரித்தார். முகமதியர்களின் எதிர்ப்பிற்கிடையே சாமரின் அரசருடன் நட்பு கொண்டு, வாணிபம் செய்ய அனுமதி பெற்று, வெற்றிகரமாக திரும்பிச் சென்றார். வாஸ்கோடகாமா தனது பயணத்திற்கு ஆன செலவை விட 60 மடங்குகள் இலாபம் தரக்கூடிய பொருட்கள் நிரம்பிய கப்பலை போர்ச்சுக்கலுக்கு கொண்டு சென்றார் என வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது.

- மீண்டும் 1501 ல் வாஸ்கோடகாமா இந்தியாவிற்கு விஜயம் செய்தார். மூன்று முறை இந்தியாவிற்கு வந்து கள்ளிக்கோட்டை, கொச்சின் கண்ணனூர் ஆகிய இடங்களை போர்ச்சுகீசிய குடியிருப்பு தலங்களாக மாற்றி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்.
- இந்தியாவிற்கு புது கடல் வழி கண்டறிந்து உலக வரலாற்றில் புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்திய வாஸ்கோடகாமா கேரளாவில் இயற்கை எய்தினார்.
- அவரது சமாதி கொச்சின் கோட்டையில் அமைந்துள்ளது.

ii. பெட்ரோ அல்வரஸ் கேப்ரல் (Pedro Alvarcs Cabral 1500):

- வாஸ்கோடகாமா திரும்பிய பின்னர், பெட்ரோ அல்வரஸ் கேப்ரல் என்பவர் தலைமையில் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் 1500 செப்டம்பர் 13 - ல் கள்ளிக்கோட்டையை அடைந்தனர். கேப்ரால், சாமொரின் அரசருடன் மேற்கொண்ட பேச்சுவார்த்தை தோல்வியை தழுவியது. கலவரத்தினால் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் பலர் இறந்தனர்.
- இவருடைய பயணத்தின் இரண்டு முக்கியத்துவம். ஒன்று, கள்ளிக்கோட்டையை விட நல்ல துறைமுகமான கொச்சியை கண்டறிந்தது. அடுத்தது, இந்திய அரசியல் நிலையை அறிந்து கொண்டது ஆகும்.

iii. பிரான்ஸிஸ்கோ - டி - அல்மெய்டா (Francisco - de-Almeida (1505-1509):

- கி.பி. 1505ல் போர்ச்சுக்கீசிய இந்திய வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பித்தது.
- கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆட்கள் அனுப்பப்படுவதும், அவர்களில் பலர் கொல்லப்படுதுமாக இருந்ததால் நிரந்தரமாக ஒரு வைசிராயை (ஆளுநர்) மூன்று வருட காலத்திற்கு இந்தியாவிற்கு அனுப்புவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.
- அதன்படி முதல் வைசிராயாக அனுப்பப்பட்டவரே பிரான்ஸிஸ் கோ-டி-அல்மெய்டா.

- ஒரு பெரிய கடற்படையை உருவாக்கினால் அன்றி இந்தியாவில் தம் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாது என எண்ணி, கடற்படையை வலிமை பெறச் செய்து அரபிக் கடலிலும் இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் போர்ச்சுக் கீசியர்களின் செல்வாக்கை வலிமை பெறச் செய்தார். இதற்காக இவர் அறிமுகப்படுத்திய கொள்கை **நீலநீர்க்கொள்கை (Blue Water Policy)** ஆகும். அரேபிய வியாபாரிகளை வெற்றி கொண்டு போர்ச்சுக்கீசியரின் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டினார்.
- கி.பி 1509 ஆம் ஆண்டு அல்மெய்டா எகிப்தியர்களால் கொல்லப்பட்டார்.

iv. அல்போன்ஸா - டி- அல்புகர்க் (Alfonso - de - Albuguerque 1509-1515):

- போர்ச்சுக்கீசியரின் இரண்டாவது ஆளுநராக அல்புகர்க் 1509 நவம்பர் 5ல் பதவியேற்றார். கோவாவை 1510ல் பீஜப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து கைப்பற்றினார். இந்தியாவில் போர்ச்சுக்கீசிய ஆதிக்கத்தை உண்மையாக நிலை நாட்டியவர் என போற்றப் படுகின்றார்.
- 1511ல் மலாக்காவை கைப்பற்றினார். 1513ல் ஏடனைக் கைப்பற்றினார். இந்தோ னேசியாவின் வாசனைப்பொருள் (நறுமண) தீவுகளிலும் மேலாண்மை நிலைநாட்டப்பட்டது. பிறகு 1515 ஆம் ஆண்டு. பாரசீக வளைகுடாவில் ஆர்மஸ் (Ormuz) தீவில் துறைமுகம் ஒன்றை கட்டி மேலாண்மையை நிலை நாட்டினார்.
- விஜயநகர பேரரசுடன் தனது உறவை பலப்படுத்திக் கொண்டார். சிறந்த நிர்வாகியான இவர், இந்துக்களோடு சுமூகமான உறவை ஏற்படுத்தினார். பெர்சியாவுடன் ராஜதந்திர உறவு கொண்டார். போர்ச்சுக்கீசியர்கள் இந்தியப் பெண்களை திருமணம் செய்வதை ஊக்குவித்து பல இடங்களில் குடியேற்றத்தை அமைத்தார். கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல பள்ளிகளை திறந்தார். இவருடைய கொள்கைகளில் காணப்பட்ட குறைபாடு என்னவென்றால் முகமதியர்களை வெறுப்புடன் நடத்தி செல்வாக்கை இழந்தார். 1515 -டிசம்பர் 15ல் கோவாவில் இறந்தார்.
- **இவர் ஆட்சியில் சதி ஒழிக்கப்பட்டது எனவே வில்லியம்**

பென்டிங்கின் முன்னோடி என அழைக்கப்படுகிறார்.

v. நினோடா குன்கா

(Nino -da-Cunha 1529-38):

- போர்ச்சுக்கீசியர்களின் தலைமையிடத்தை கி.பி. 1530ல் கொச்சினிலிருந்து கோவாவிற்கு மாற்றினார். கி.பி. 1535 ல் குஜராத் பகதூர்ஷா விடமிருந்து டையூ மற்றும் பஸீன் பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.

vi. போர்ச்சுக்கீசிய ஆட்சியில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகள்:

- போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கி.பி 1559 ல் டாமனை பெற்றனர். கி.பி. 1631 ல் ஷாஜகான் ஆட்சிக்காலத்தில் ஹூக்ளி பகுதியை இழந்தனர்.
- கி.பி. 1661 ல் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் தங்கள் குடியிருப்பு பகுதியான பம்பாயை, தங்கள் அரசரின் மகள் கேத்தரின் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசர் இரண்டாம் சார்லஸ் ஆகியோரின் திருமணத்திற்கு சீதனமாக (வரதட்சணை) வழங்கினார்.
- மார்டின் அல்போன்சா - டி - சௌசா (1542 - 45) உடன் புகழ்பெற்ற புனிதர் பிரான்சிஸ் கோ சேவியர் இந்தியா வந்தார்.
- இறுதியாக ஏறக்குறைய அனைத்து பகுதிகளையும் இழந்தனர். மராத்தியரிடம் கி.பி. 1739ல் சால்செட் மற்றும் பஸீன் பகுதிகளை இழந்தனர். இந்தியாவில் கோவா, டையூ மற்றும் டாமன் ஆகிய பகுதிகளே கி.பி. 1961 வரை போர்ச்சுக்கீசியரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தனர்.
- போர்ச்சுக்கீசியர்கள் மற்றும் சூரத் வியாபாரிகளின் எதிர்ப்பினால் தான் முதலில் முகலாய பேரரசர் ஜஹாங்கீர் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் தூதர் கேப்டன் ஹாக்கின்ஸிற்கு அனுமதி மறுத்தார்.
- போர்ச்சுக்கீசியர்கள் மட்டும் இந்தியாவுடன் நூறு ஆண்டுகள் வாணிபம் மேற்கொண்டனர். பிரேசிலை கண்டறிந்தவர்கள் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் ஆவார்.
- பெட்ரோ அல்வரஸ் கேப்ரலுக்கு பிறகு வந்த எஸ்டவாட கோவா, கொச்சின், கண்ணனூர் ஆகிய இடங்களில் பண்டக சாலைகளை நிறுவி விட்டுச் சென்றார்.

vii. போர்ச்சுக்கீசியரின் குடியிருப்பு அல்லது வாணிபத் தலங்கள்:

- கோழிக்கோடு, கொச்சின், கண்ணனூர், கோவா, டையூ, டாமன், பம்பாய், சால்செட், பஸீன், ஹூக்ளி, மதராஸிக்கு அருகில் சாந்தோம், ஆர்மஸ், மலாக்கா.

viii.போர்ச்சுக்கீசியர்களின் ஆதிக்கம் இந்தியாவிலிருந்து ஒழியக் காரணங்கள்:

- அல்போன்சா - டி - அல்புகர்க்குக்குப் பின் வந்தவர்கள் திறமையற்ற வைசிராய்கள்.
- ஊழல் நிறைந்த நிர்வாகம்.
- மத வெறி - கிறிஸ்தவ மத மாற்றம்.
- ஒழுக்கக்குறைவு.
- பிரேசில் கண்டுபிடிப்பு போர்ச்சுக்கீசியர்களை மேற்குப்பக்கம் திருப்பியது.
- முஸ்லீம்களிடையே பகைமை.
- பம்பாய் இழக்கப்படுதல் - முக்கிய துறைமுகம் இழப்பு.
- பிற ஐரோப்பிய நாடுகள் வருகை - டச்சு, பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு வாணிபப்போட்டியில் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்ட முடியவில்லை.
- இந்திய சுதேச அரசர்களின் எதிர்ப்பு.
- 1580 ல் ஸ்பெயினுடன் போர்ச்சுகல் இணைப்பு - இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட ஸ்பானிய அலுவலர்கள் திறமையற்றவர்கள் அவர்கள் தங்கள் நாட்டின் நலனிற்காக போர்ச்சுக்கீசியரை புறக்கணித்தனர்.
- போர்ச்சுக்கீசியர்கள், விஜயநகரப் பேரரசுடன் மட்டுமே உறவு கொண்டிருந்தனர். ஆனால் விஜயநகர பேரரசு கி.பி. 1565-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தலைக்கோட்டை போருக்குப்பிறகு வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இது போர்ச்சுக்கீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது.
- இந்தியாவுடன் கடல் வாணிபத்தில் முதன் முதலில் கலந்து கொண்ட போர்ச்சுக்கீசியர்கள் 1961 வரை இந்தியாவுடன் தொடர்பு கொண்டனர். இந்தியாவில் ஒரு பேரரசை ஏற்படுத்த முடியாமல் போயிற்று. இறுதியாக இந்தியப் பிரதமர் நேருவின் சமாதானக் கொள்கைக்கு ஒரு சோதனையாகவே காணப்பட்டனர். சுமூகமாக அவர்களை அனுப்ப எடுத்த முயற்சி தோல்வியடைந்து போரில் முடிந்தது.
- 1961 டிசம்பர் 18ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு நாள் போரில் கோவா, டையூ, டாமன் ஆகிய எஞ்சியிருந்த போர்ச்சுக்கீசிய பகுதிகள் இந்திய யூனியனில் இணைக்கப்பட்டது. சுமார் 480 ஆண்டுகாலம் இந்தியாவோடு போர்ச்சுக் கீசியர்கள் தொடர்பு கொண்டு இந்திய வாணிப வளர்ச்சியிலும், கலை, கல்வி, பண்பாடு வளர்ச்சியிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

இந்தியாவுக்கு வருகை புரிந்த முக்கிய போர்ச்சுக்கீசியர்கள் :

- வாஸ்கோடகாமா -1948
- அல்வரேஸ் கேட்ரல் - 1500
- லோபோ சோரஸ் - 1503
- பிரான்சிஸ்கோ டி அல்மெய்டா -செப்டம்பர் 1505
- அல்புகர்க்கு - 1509
- ஜோடி கேஸ்ட்ரோ - 1545

2. டச்சுக்காரர்கள் (The Dutch):

- ஐரோப்பாவில் ஹாலந்து மற்றும் நெதர்லாந்து நாட்டவர்களே டச்சுக்காரர்கள் என்றழைக்கப் பட்டனர்.
- ஸ்பெயின் நாட்டிடமிருந்து அதிக உயிர் சேதத்துடன் விடுதலை அடைந்த டச்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை சுதந்திரமாக விரிவாக்க விழைந்தார்கள்.
- டச்சுப் பாராளுமன்றம் கி.பி. 1602 மார்ச் 20ல் நெதர்லாந்தின் ஐக்கிய கிழக்கிந்திய வாணிகக் குழுவிற்கு கிழக்கில் 21 ஆண்டுகளுக்கு வாணிபம் செய்வதற்கு சாசனம் ஒன்றை அளித்தது.
- அந்த சாசனம் போரிடுதல், சமாதானம் செய்தல், நாடுகளைப் பிடித்தல், கோட்டைகளைக் கட்டுதல் ஆகியவைகளைச் செய்வதற்கு கம்பெனிக்கு அதிகாரம் அளித்தது.
- அந்த கம்பெனி ஏராளமான பணத்தை பெற்றிருந்தது மட்டுமின்றி அரசரோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தது. அவர்கள் இந்தியாவை விட நறுமண தீவுகள் மீதும் மலேயாவிலும் கவனம் செலுத்தினர்.
- டச்சுக்காரர்களின் முதல் வாணிபத்தலம் மசூலிப்பட்டிணம் (1605) பிறகு கி.பி. 1610ல் புலிகட் (பழவேற்காடு) என்னுமிடத்தில் வாணிபத்தலத்தை நிறுவி, அங்கு கோட்டை ஒன்றை கட்டினர். கி.பி. 1690 வரை அதுவே டச்சுக்காரர் களின் தலைமையிடமாக திகழ்ந்தது.
- பிறகு நாகப்பட்டினம் தலைமையிடமாக மாறியது. கி.பி. 1658ல் போர்ச்சுக்கீசியரிடமிருந்து இலங்கையை கைப்பற்றினர்.

i. அம்பாய்னா படுகொலை:

- கி.பி. 1623ல் அம்பாய்னா உள்ள நாடு என்னுமிடத்தில் வியாபார போட்டிக்காக டச்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேய வியாபாரிகளை படுகொலை செய்ததே அம்பாய்னா படுகொலை என்றழைக்கப படுகின்றது.
- வாசனைப் பொருட்கள் மட்டுமல்லாது பட்டுத்துணிகள்,

அரிசி, கஞ்சா, கருநீலம், நெசவு பொருட்கள் முதலியவற்றை ஆங்கிலேயர்களுடன் போட்டி போட முடியாமல் இறுதியில் 1759ல் நடைபெற்ற **பெதேரா போருக்கு** (Battle of Bedera) பிறகு தோல்வியுற்று வாணிப மையங்களை ஆங்கிலேயருக்கு விற்றுவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர்.

ii. பண்டக சாலைகள் (Factories) ஆண்டுகள் வரிசைப்படி:

- ஜகார்த்தா (1619) அம்பாயினா (- 1623)
- மலாக்கா (1641) சூரத் (1616) காரைக்கால்(1645)
- பிம்லி பட்டிணம் (1641), சிஞ்சுரா (1653)(வங்காளம்)
- காஸிம்பஜார் (1658), பாராநாகூர் (1658)
- பாலாசூர் (1658),கொச்சி (1663)
- பாட்னா, நாகப்பட்டினம், மசூலிப்பட்டிணம் (1605)
- பழவேற்காடு (1610), புரோச், காம்பே, அகமதாபாத் (குஜராத்) ஆக்ரா (உத்திரப்பிரதேசம்)

iii.இந்தியாவில் டச்சுக்காரர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள்:

- டச்சுக்காரர்களுடன் தொடர்பு கொண்ட சில ஐரோப்பியப் போர்களின் விளைவாக அவர்களின் வலிமை இந்தியாவில் குன்றியது.
- தாய்நாட்டில் ஏற்பட்ட மோசமான பொருளாதாரநிலை.
- ஆங்கிலேய பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்க போட்டி.
- டச்சுக்காரர்களின் கடற்படை வலுவின்மை.
- டச்சுக்காரர்கள் வாணிபத்தில் சிறந்து விளங்கினர். ஆனால் மக்களுக்கு நலம் தரும் ஆட்சி அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கவில்லை.

3. ஆங்கிலேயர்கள்

(The English East India Company)

- போர்ச்சுகல், ஹாலந்து போன்ற ஐரோப்பிய நாட்டினர்.
- இந்தியாவுடன் வியாபாரம் செய்து பொருளீட்டுவதைக் கண்ட ஆங்கிலேயர்களும் இந்தியாவுடன் வாணிபம் செய்து பொருளீட்ட ஆர்வம் கொண்டனர்.
- கி.பி. 1588 ஆம் ஆண்டு உலகின் மிகப்பெரிய ஸ்பானிய போர்க்கப்பலான **ஸ்பானிய ஆர்மடாவை** (உடைக்க முடியாத கப்பற்படை) வென்றது. ஊக்கத்தையும் துணிவையும் கொடுத்தது. கி.பி. 1599 ல் 100 வியாபாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து (Merchant of Adventurers)

ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனியை உருவாக்கி மேயோ பிரபுவின் தலைமையில் கிழக்கில் வாணிபம் செய்யும் உரிமையை தரும்படி **முதலாம் எலிசபெத்** அரசியிடம் முறையிட்டனர்.

- அதை பரிசீலித்த அரசி 1600 - டிசம்பர் 31-ஆம் தேதி கிழக்கில் 15 ஆண்டுகளுக்கு வியாபாரம் செய்யும் உரிமையை கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு கொடுக்கும் ஒரு பட்டயத்தை வழங்கினார்.
- ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பே **ஜான் மில்டென்ஹால்** என்ற ஆங்கிலேய வியாபாரி கி.பி. 1599ல் நிலப்பகுதி வழியாக வியாபாரம் செய்ய அனுமதி கேட்டு இந்தியா வந்தடைந்தார்.
- கி.பி. 1608 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து அரசர் முதலாம் ஜேம்ஸ் கொடுத்த வியாபாரம் செய்யக் கோரிய அனுமதி கடிதத்துடன் **கேப்டன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ்** என்ற ஆங்கிலேய தூதர், சூரத்தில் பண்டக சாலைகள் ஏற்படுத்த அனுமதி கேட்டு முகலாய பேரரசர் ஜஹாங்கீர் அரசவைக்கு வருகை புரிந்தார். போர்ச்சுக்கீசியர்கள் மற்றும் சூரத் வியாபாரிகளின் எதிர்ப்பால் ஜஹாங்கீர் ஹாக்கின்ஸிற்கு அனுமதி மறுத்தார். இந்த சூழ்நிலையில் கி.பி. 1611ல் ஆங்கிலேயர்கள் **மசூலிப்பட்டிணத்தில் தங்களது முதல் வாணிபத் தலத்தை நிறுவினர்.**
- கி.பி. 1612ல் பிரிட்டிஷ் தளபதி பெஸ்ட் என்பவர் போர்ச்சுக்கீசியர்களை சூரத்திற்கு அருகிலுள்ள ஸ்வாலி என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தார். இதனால் ஆங்கிலேயரின் புகழ் உயர்ந்தது. முகலாயப் பேரரசர் ஜஹாங்கீருடன் பேசி வாணிப உரிமைகளைப் பெறும் பொருட்டு அரசர் முதலாம் ஜேம்ஸ், **சர் தாமஸ் ரோ** என்பவரை தூதராக அனுப்பினார். அவர் 1615ல் இந்தியா வந்து சேர்ந்தார். பல வணிக உரிமைகளை பெற்றார். இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்கள் சூரத், ஆக்ரா,புரோச் அகமதாபாத் ஆகிய இடங்களில் பண்டக சாலைகளை ஏற்படுத்தினர்.
- கி.பி. 1639 ம் ஆண்டு பிரான்சிஸ் டே என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரி, விஜயநகர பேரரசின் பிரதி நிதியான சந்திரகிரி அரசரிடமிருந்து ஒரு நிலப்பகுதியை விலைக்கு வாங்கி தற்கால சென்னையை நிறுவினார். இங்கு கி.பி. 1640ல் புனித ஜார்ஜ்

கோட்டை கட்டப்பட்டது. கி.பி. 1668ல் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி பம்பாய் பகுதியை இங்கிலாந்து அரசர் இரண்டாம் சார்லஸிடமிருந்து ஆண்டுக்கு 10 பவுண்டுகளுக்கு வாடகைக்கு பெற்றது.

- ❖ கி.பி. 1633ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்தியாவில் ஒரிசாவில் முதல் வாணிபத்தலம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கி.பி 1690ல் ஜாப் சார்னாக் என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரி சுதநிதி பகுதியில் ஒரு வாணிபத்தலத்தை ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ 1698ல் மூன்று ஜமீன்தாரி கிராமங்களை **சுதநிதி, கோவிந்த் பூர், களிகத்தா** கோட்டை இங்கிலாந்து மன்னர் மூன்றாம் வில்லியத்தின் நினைவாக தற்போதைய கல்கத்தா பகுதியில் நிறுவினார். இந்த மூன்று கிராமங்கள் தான் கல்கத்தா நகரமாக உருவெடுத்தது. சர் சார்லஸ் அயர் என்பவர் கோட்டையின் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- ❖ கி.பி. 1717ல் ஜான் சர்மன் (John Surman) என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரி முகலாய பேரரசர் பரூக்ஷியரிடமிருந்து வியாபார சலுகைகள் சாசனங்களை (Royal firman) பெற்றார். இந்த சாசனம், இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் மாக்ன கார்ட்டா (மகாசாசனம்) (Magna Carta) என்று அழைக்கப்படுகின்றது

ஆங்கிலேயரின் வாணிபத்தலங்கள்:

- ❖ மசூலிப்பட்டினம், மதராஸ், கொல்கத்தா, ஹூக்ளி (1651) சூரத், அகமதாபாத், புரோச், ஆக்ரா.

4. டேனியர்கள்:

- ❖ டென்மார்க் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் டேனியர்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர்.
- ❖ மற்ற ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவில் வியாபாரம் செய்ததைக்கண்டு கி.பி. 1620ல் இவர்கள் இந்தியா வந்தனர்.
- ❖ கி.பி. 1620- ம் ஆண்டு தரங்கம் பாடியிலும் கி.பி 1676 - ம் ஆண்டு வங்காளத்திலுள்ள சீராம்பூர் என்ற இடத்திலும் வாணிப மையங்களை ஏற்படுத்தினர்.
- ❖ **சீராம்பூர் டேனியர்களின் தலைமையிடமாக திகழ்ந்தது.** வாணிபம் செய்வதை விட கிறிஸ்துவ மதத்தை பரப்புவது இவர்களின் தலையாய நோக்கமாக இருந்தது.
- ❖ ஆனால் இவர்களால் நிலையாக இந்தியாவில் காலூன்ற முடியவில்லை. இறுதியாக 1845-ல்

தங்கள் வாணிபத்தலங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்றுவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர்.

வாணிபத்தலங்கள்:

தரங்கம்பாடி, சீராம்பூர்

5. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் (French):

- ❖ இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்களில் கடைசியாக வந்தவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்கள்.
- ❖ கி.பி 1664-ல் பிரெஞ்சு அரசர் பதினான்காம் லூயி மன்னரின் காலத்தில், அவருடைய நிதி அமைச்சர் கால்பர்ட் என்பவரின் முயற்சியால் தான் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- ❖ மற்ற நான்கு கம்பெனிகள் போல் அல்லாமல் இது ஒரு அரசாங்க கம்பெனி ஆகும்.

<u>இந்தியாவின் முக்கிய பிரெஞ்சு ஆளுநர்கள் :</u>

- ✓ பிரான்கோயில் மார்டின் (1706 ல் இறந்தார்)
- ✓ செவாலிசர் ஹிபர்ட் (1708 - 1713 ,1715- 1718)
- ✓ லினாயர்(1721-23,1726- 1735)
- ✓ பேனாய்ட்
- ✓ டுமாஷ்
- ✓ டியூப்ளே

இந்தியாவில் பிரெஞ்சு பண்டக சாலை (Factories):

- ❖ இந்தியாவில் முதலாவது பிரெஞ்சி பண்டக சாலை கி.பி 1668ல் பிரான்சிஸ் கரோன் என்பவரால் சூரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1672ல் சாந்தோம் பிடிக்கப்பட்டது. கி.பி 1669 ல் மசூலிப்பட்டிணத்திலும், சந்திர நாகூர் என்ற இடத்திலும் பண்டக சாலைகள் அமைக்கப்பட்டது.
- ❖ 1672 ல் கரோன் திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டு பிரான்சிஸ் மார்டின் என்பவர் அனுப்பப்பட்டார்.
- ❖ அவர் கி.பி. 1674 ல் பீஜப்பூர் சுல்தானின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வலிக்கொண்டபுரம் ஆளுநர் ஷெர்கான் லோடியிடமிருந்து பாண்டிச்சேரியை பெற்றார். இது பிரெஞ்சுக்காரர்களின் தலைமையிடமாக திகழ்ந்தது. 1740 முதல் ஆங்கில வியாபார கம்பெனிக்கும் பிரெஞ்சு வியாபார கம்பெனிக்கும் இடையே இந்தியாவில் போர் ஏற்பட்டது.
- ❖ கி.பி. 1742ல் டியூப்ளே பிரெஞ்சு கவர்னராக பொறுப்பேற்றார். கர்நாடகப் போர்களின் இறுதியில் இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் முடிவடைந்தது.

<u>இந்தியாவின் முக்கிய பிரெஞ்சு குடியிருப்புகள் :</u>

- ✓ சூரத் 1667
- ✓ மசூலிப்பட்டினம் - 1669
- ✓ பாண்டிச்சேரி - 1673
- ✓ சந்திர நாகூர்
- ✓ பலசூர்
- ✓ காசிம் பஜார்

மற்ற பண்டக சாலைகள்:

- ❖ சந்திரநாகூர் (1690), மாஹி (1725) காரைக்கால் (1739) மொரிசியஸ் மற்றும் ரியூனியன் தீவுகள்

கம்பெனி	நிறுவப்பட்ட ஆண்டு	தலைமையகம்
போர்ச்சுக்கீசிய கிழக்கிந்திய கம்பெனி	கி.பி. 1498	கொச்சின் (1510), கோவா (1530 - 1961)
டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி	கி.பி. 1602	கிழக்குக் கடற்கரை மண்டலம் புலிகட் (1690) வங்காளம் - ஹீக்ளி (1655)
ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி	கி.பி. 1600	மேற்கு கடற்கரை : சூரத் (1608 - 87) பம்பாய் (1687 லிருந்து) கிழக்குக் கடற்கரை (கோரமண்டல்) வங்காளம் : மதராஸின் கீழ் (1700 வரை) கல்கத்தா (1700 லிருந்து)
டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி	கி.பி. 1616	சீராம்பூர் (வங்காளம்) (1676-1845)
பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி	கி.பி. 1664	சூரத் (1668 - 1673) பாண்டிச்சேரி (1673 - 1754)

பிற்கால மொகலாயர்கள்

- பாபரால் உருவாக்கப்பட்டு அக்பரால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி ஔரங்கசீப் ஆட்சியிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. ஔரங்கசீப் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பலவீனமான பிற்கால மொகலாய அரசர்களால் நாதிர்ஷா மற்றும் அகமது ஷா அப்தலியின் படையெடுப்புகளாலும் மொகலாய சாம்ராஜ்ஜியம் முழுவதுமாக அழிவுற்றது.
- கி.பி 1707ல் ஔரங்கசீப்பின் மறைவிற்கு பிறகு அவரது புலவர்களான காபூலின் கவர்னர் முகமது முசாம், குஜராத்தின் கவர்னரான அசாம், பீஜப்பூரின் கவர்னர் காம் பக்ஷ் ஆகியோர்களிடேயே ஏற்பட்ட வாரிசுரிமைப் போரில், 65 வயதான காபூலின் கவர்னரான முகமது முசாம் வெற்றி பெற்று முகலாய பேரரசர் ஆனார்.

i. முதலாம் பகதூர் ஷா (கி.பி 1707 - 12):

- இயற்பெயர் - முகமது முசாம் ஆகும். முதலாம் ஷா ஆலம் என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அரியணையில் அமர்ந்தார். மற்ற இந்து அரசர்களிடம் அமைதிப் போக்கை பின்பற்றியதால் ஷா பேகபெர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- ஔரங்கசீப் அறிமுகப்படுத்திய குறுகிய மனப்பான்மையுள்ள திட்டங்களை கைவிட்டார். ஆம்பாரைச் சேர்ந்த ராஜா ஜெய் சிங் மற்றும் மார்வாரைச் சேர்ந்த அஜித்சிங் ஆகியோரிடம் அவர்களது பகுதிகள் திரும்ப ஒப்படைத்தார்.
- மராத்திய அரசர் சாம்பாஜியின் மகனான இளவரசர் ஷாகுவை சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்தார்.
- மராத்தியர்களுக்கு தக்காணத்தில் சர்தேஷ்முகியை வழங்கினார். ஆனால் சௌத் வழங்கப்படவில்லை ஷாகுவை மராத்திய அரசராக அங்கீகரிக்க வில்லை.
- இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தான் மராத்திய இளவரசர் ஷாகுவிற்கு, சாம்பாஜியின் சகோதரன் ராஜராமின் மனைவியான தாராபாய்க்குமிடையே 1707 ல் கெட்போர் என்ற உள்நாட்டுப் போர் நடைபெற்றது. இதில் ஷாகு வெற்றி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சீக்கியர்களை சமாதானப் படுத்த சீக்கிய குருவான குரு கோவிந்த சிங்கிற்கு உயர்

மான்சப் வழங்கினார். ஆனால் கோவிந்த சிங் இறப்பிற்கு பிறகு பந்தா பகதூர் தலைமையில் அடக்கி அவர்களுடைய பகுதியை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார். கி.பி. 1711ல் பந்தா பகதூரை தோற்கடித்து, குரு கோவிந்த சிங்கால் கட்டப்பட்ட லோகார் கோட்டையை கைப்பற்றினார். ஆனால் 1712ல் சீக்கியர்கள் மீண்டும் லோகார் கோட்டையை போரிட்டு மீட்டுக் கொண்டனர். ரந்தேலா அரசர் சித்தார்சல் உடன் நட்புறவு மேற்கொண்டார்.

❖ பந்தேல அரசர் சித்தர்சல் மற்றும் ஜத் அரசர் சுரமான் உடன் இணைந்து **பந்தா பகதூரை** எதிர்த்தார். கி.பி. 1712 ல் அவரது இறப்பு மேலும் ஒரு உள்நாட்டுப் போருக்கு காரணமாக அமைந்தது.

ii. ஜகந்தர் ஷா (கி.பி. 1712 -13):

❖ முதலாம் பகதூர் ஷாவின் மறைவிற்குப் பிறகு அவரின் மூன்று வாரிசுக்களுக்கிடையே ஏற்ற வாரிசுரிமைப் போரில், மிகவும் திறமை குறைந்த **ஜகந்தர் ஷா** வெற்றி பெற்றார்.

❖ இதற்கு காரணம் ஜூல் பிகர்கான் என்ற பலம் வாய்ந்த முகலாய அமைச்சரின் உதவியே ஆகும்.

❖ ஜில்பிகர்கான் உண்மையான அமைச்சராக திகழ்ந்தார் முகலாய அரசவையிலுள்ள ஈரானி அமைப்பின் தலைவரே ஜீல்பிகர்கான் ஆவார். மேலும் லான் குன்வர் என்ற ஜகர்தர் ஷாவின் மனைவியின் ஆதிக்கம் ஆட்சியிலும் இருந்தது. ஔரங்கசீப்பின் குறுகிய நோக்க திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டன. **முஸ்லீம்கள் அல்லாதோர் மீது விதிக்கப்பட்ட ஜிஸியா வரியை ஜூல்பிகர்கான் நீக்கினார்.**

<u>ஜிஸியா</u>

❖ **கி.பி 1206ல் குத்புதீன் ஐபக்கால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.** ஆனால் 1564ல் அக்பரால் நீக்கப்பட்டது. 1678 ல் ஔரங்கசீப்பால் மறு அறிமுகப்படுத்தபட்டது.

❖ ஆம்பரின் ஜெய்சிங், மிர்சா ராஜா சவாய் என்ற பட்டத்துடன் மால்வா பகுதி கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார்.

❖ மார்வாரின் அஜித்சிங் மாகாராஜா பட்டத்துடன் குஜராத்தின் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார்.

❖ ஜீல்பிகர்கான் தனது தக்காண அதிகாரி தௌலத்கான் மூலம் மராத்திய அரசர் ஷாகுவுடன் கி.பி. 1711ல் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஏற்பாடு செய்து, மராத்தியர்களுக்கு தக்காணத்தின் **சௌத்** மற்றும் **சர்தேஷ்முகியை** வழங்கினார் ஜீல்பிகர்கான், சீக்கியர்கள் மற்றும் பந்தா பகதுருடன் விரோதப் போக்கு

நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார். ஆனால் ஜத்தின் சுரமான் மற்றும் பந்தேலாவின் சத்தார்சல் அரசர்களுடன் நட்புறவையே மேற்கொண்டார். **இஜாரா அல்லது வருவாய் - விவசாயம் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.** அதாவது தோடார்மால் நிலவரி முறைப்படி குறிப்பிட்ட அளவில் வரி வசூல் செய்யாமல் அரசாங்கம் வருவாய் - விவசாயிகள் மற்றும் இடைத்தரகர் களிடம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

- அவர்கள் விவசாயிகளிடம் விரும்பும் அளவிற்கு ஏராளமாக வரி வசூல் செய்ததால், விவசாயிகள் அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர்.
- இது ஜூல்பிகர்கானின் ஆட்சியின் மிகப்பெரிய குறைபாடாகும். இறுதியில் அரசவைப் பெரியோர்களின் சதியினால் **ஜகந்தர்ஷா,** ஜீல்பிகர் கானை தனது வாஜிர் பதவியிலிருந்து நீக்கினார்.
- ஜனவரி 1713ல் **ஜகந்தர் ஷா** தனது ஒன்று விட்ட சகோதரர் பருக்சியாரால் ஆக்ராவில் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.

iii. பருக்சியர் (கி.பி 1713 - 19) (Farruk Siyar):

- பருக்சியர் அரியணையில் அமர உதவியவர்கள் வரலாற்றில் "அரசனை உருவாக்குபவர்கள்" என்றழைக்கப்பட்ட சையது சகோதாரர்கள் (அப்துல்லா கான் சையது மற்றும் ஹூசைன் அலி கான் பராஷா சையது) ஆவர். பருக்சியர், அப்துல்லாகானை தனது வாஜிர் ஆகவும், ஹூசைன் அலியை தனது மீர் பக்ஷி ஆகவும் நியமித்துக் கொண்டார். நிஜாம் -உல் - முல்க் என்றழைக்கப்பட்ட **சின் குலிக்கான்** தக்காணத்தின் மாகாண கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- சையது சகோதர்களே ஆட்சியில் அதிகாரம் செலுத்தி வந்தனர். சையது சகோதர்களுக்கும், அரசருக்கும் மோதல் ஏற்படவே கி.பி. 1719ல் அரசரை பதவியிலிருந்து இறக்கி, கொன்றனர் சையது சகோதரர்கள்.

iv. ரஃபி உத் -தாராஸ்ஜத் (Rafi -Ud-Darasjat)

(28- பிப்ரவரி - 4 ஜூன் கி.பி. 1719):

- மொகலாய பேரரசர்களில் மிகக்குறுகிய காலம் ஆட்சி செய்த இவர் காசநோயினால் இறந்தார்.

v. ரஃபி - உத் - தௌலா

(ஜூன் 6 - செப்டம்பர் 17 கி.பி. 1719):

- இரண்டாம் ஷாஜகான் என்றழைக்கப்பட்ட இவர் வயிற்றுப்போக்கு நோயினால் பலவீனமடைந்து இறந்தார்.

vi. முகமது - ஷா (கி.பி - 1719 - 1748):

- ❖ சையது சகோதர்களினால் கி.பி. 1719ல் 18 வயது நிரம்பிய முகமது ஷா முகலாய பேரரசராக அரியணையில் அமர்ந்தார்.
- ❖ உண்மையான அமைச்சர்களாக சையது சகோதரர்கள் திகழ்ந்தனர்.
- ❖ மற்ற இந்திய அரசர்களான மார்வாரின் அஜித்சிங், ஆம்பரின் ஜெய் சிங், சுரமான் மற்றும் ஜத் பிரிவினர் ஆகியோரிடையே நல்லுறவு கொண்டனர் சையது சகோதரர்கள் மராத்திய அரசர் ஷாகுவுடன் உடன் படிக்கை செய்து கொண்டு சுயராஜ்யம் மற்றும் தக்காணத்தின் ஆறு மாகாணங்களின் சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முகியை வழங்கினர். கி.பி 1720ல் ஹூசைன் அலி கொல்லப்பட்டார்.
- ❖ அப்துல்லா கான் அக்ரா அருகில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இதற்குப் பிறகு முகமது ஷா சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்ய ஆரம்பித்தார்.
- ❖ கி.பி. 1722 நிஜாம் -உல் - முல்க்கை தனது வாஜிர் ஆக முகமது ஷா நியமித்துக்கொண்டார்.
- ❖ முகமது ஷாவின் ஆட்சியில் அதிருப்தி கொண்டு பதவியிலிருந்து விலகி நிஜாம் -உல்-முல்க் கி.பி. 1724ல் ஹைதராபாத் சுதேச அரசை ஏற்படுத்தினார். இதே போல் முர்சித் குலிகான் என்ற முகலாய அதிகாரி வங்காள சுதேச அரசை ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ முகமது ஷாவின் ஆட்சிக்காலத்தில் **பாரசீகத்தின் நெப்போலியனான நாதிர்ஷா** சாதத்கானின் உதவியால் இந்தியாவிற்கு படையெடுத்து வந்தார்.
- ❖ முகமது ஷாவின் படைகளுக்கும், நாதிர் ஷா வின் படைகளுக்குமிடையே பிப்ரவரி 13, 1739ல் கர்னல் (ஹரியானா) என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற கர்னல் போரில் நாதிர்ஷா வெற்றி பெற்று, முகமது ஷாவை கைதியாக்கி டெல்லியை சூரையாடினார். அரச கருவூலம் காலியாக்கப்பட்டது. கொள்ளையடிக்கப்பட்ட தோராய பணமதிப்பு 70 கோடிகளாகும்.
- ❖ இதைக் கொண்டு தனது நாட்டில் நாதிர்ஷா மூன்று ஆண்டுகள் வரி வசூலிக்காமல் நல்லாட்சி செய்தார் என்று கூறப்படுகிறது.
- ❖ சிந்து நதிக்கு மேற்கே உள்ள இந்திய பகுதியை நாதிர்ஷாவிடம் இழந்தது முகலாயப் பேரரசு இந்தியாவிலிருந்து செல்லும் போது நாதிர்ஷா, புகழ்பெற்ற **கோஹினூர் வைரத்தையும்,** முகலாய பேரரசர் ஷாஜகானின் **மயில் சிம்மாசனத்தையும்** எடுத்துச் சென்றார்.

❖ இதனால் முகலாய பேரரசின் நிதி நிலைமை மேலும் சீர் கெட்டது. மகிழ்ச்சியை விரும்பும் அரசரான முகமது ஷா ஆண்டு தோறும் இந்துக்களின் பண்டிகையான ஹோலியை கொண்டாடினார். இதனால் இவர் முகமது ஷா **ரங்கீலா** என அழைக்கப்பட்டார். கி.பி. 1748ல் முகமது ஷா இறந்தார்.

vii. அகமது ஷா (கி.பி. 1748 - 1754):

❖ முகமது ஷாவின் இறப்பிற்கு பிறகு அகமது ஷா முகலாய பேரரசராக பதவியேற்றுக்கொண்டார்.

❖ இவருடைய காலத்தில் தான் நாதிர் ஷாவின் படைத்தளபதியும், ஆப்கானிய அரசரான **அமகது ஷா அப்தலி கி.பி. 1748 ல் முதன்முறையாக இந்தியாவிற்கு படையெடுத்து வந்தார்.**

❖ முகலாயர்கள் பஞ்சாப் மற்றும் முல்தான் பகுதிகளை இழந்தனர். தனது வாஜிர் இமாத் - உல் - முல்க் என்பவரால் குருடாக்கப்பட்டார்.

viii.இரண்டாம் ஆலம்கீர் (1754 - 59):

❖ அகமது ஷாவின் வாஜிரான இமாத் - உல் - முல்கின் துணை கொண்டு அரியணையில் அமர்ந்தார்.

❖ ஜூன் 23ல் ஆலம்கீர் IIக்கும் இமாத் - உல் - முல்க்கிற்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின இறுதியில் கி.பி. 1759ல் இரண்டாம் ஆலம்கீர் தனது வாஜிரான இமாத் - உல் - முல்க் ஆல் கொல்லப்பட்டார்.

❖ இரண்டாம் ஆலம்கீரின் ஆட்சி காலத்தில் தான் கி.பி. 1757ல் வங்காளத்தில் பிளாசி என்னுமிடத்தில் சிராஜ் - உத் - தௌலாவின் வங்காள இராணுவத்தினருக்கும், இராபர்ட் கிளைவின் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தினருக்குமிடையே நடைபெற்ற பிளாசிப் போரில் இராபர்ட் கிளைவ் வெற்றி பெற்றார்.

❖ அகமது ஷா அப்தலி டெல்லியை கைப்பற்றினார் 1750ல் மராத்தியர்களும் டெல்லியின் சில பகுதிகளை சூரையாடினர்.

இரண்டாம் ஷா ஆலம் 1759 -1806

❖ இயற்பெயர் - அலிகாகர் ஆகும். இவர் கி.பி. 1759ல் முகலாய பேரரசாக பதவியேற்றார்.

❖ பதவியேற்ற ஆரம்பத்தில் தனது வாஜிருக்கு உயிருக்கு பயந்து தலைநகரை விட்டு அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தார். இவருடைய காலத்தில் கி.பி 1761ல் பானிபட் (ஹரியானா) என்னுமிடத்தில் ஆப்கானிய அரசர் அகமது ஷா அப்தலிக்கும், மராத்திய படைகளுக்கும் சதாசிவராவ் தலைமையில் பாலாஜி பாஜிராவ்

பேஷ்வா காலத்தில் இடையே மூன்றாவது பானிபட் போர் நடைபெற்றது. கி.பி. 1758ல் மராத்தியர்கள் டெல்லி மற்றும் லாகூரை கைப்பற்றி அகமது ஷா அப்தலியின் மகன் மற்றும் வைசிராயான தைமூர்ஷாவை வெளியேற்றினர். இதற்கு பழிவாங்கவே 1761ல் அகமது ஷா அப்தலி படையெடுத்து வந்தார். இந்த மூன்றாவது பானிபட் போரில் அகமது ஷா அப்தலி வெற்றி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- அக்டோபர் 22, 1764ல் வங்காளத்தில் பக்சார் என்னுமிடத்தில் ஹெக்டர் மன்றோ என்பவர் தலைமையில் பிரிட்டிஷ் படைகள் ஒரு பக்கமும், மூன்று முகலாயப் கூட்டுப் படைகளான டெல்லியில் ஷா ஆலம், அயோத்தியின் சுஜா - உத் - தௌலா மற்றும் வங்காளத்தின் மீர்காசிம் ஆகியவைகளின் கூட்டுப்படைகள் மறுபக்கமும் நின்று போரிடும் பக்சார் போர் இவருடைய காலத்தில் நடைபெற்றதாகும். இப்போரில் பிரிட்டிஷார் அபார வெற்றியடைந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- கி.பி. 1803ல் டெல்லி பிரிட்டிஷாரால் கைப்பற்றப்பட்டு இரண்டாம் **ஷா ஆலம் ஆங்கிலேயரிடம் பென்சன்** பெற்ற முதல் முகலாய பேரரசரானார்.

ix .இரண்டாம் அக்பர் (கி.பி. 1806 - 1837):

- இரண்டாம் ஷா ஆலத்திற்கு பிறகு இரண்டாம் அக்பர் பெயரளவில் மட்டும் முகலாய அரசராக மதிக்கப்பட்டார்.
- ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தனது முகலாய பதவிகள் மற்றும் பட்டங்களை துறந்தார்.
- இரண்டாம் அக்பர் கி.பி. 1835ல் முகலாய நாணயங்களை புழக்கத்தில் விடுவது தடை செய்யப்பட்டது.
- இவர் **"ராஜா" என்னும் பட்டத்தை ராம் மோகனுக்கு வழங்கி,** லண்டன் சென்று தனது பென்சன் தொகையை உயர்த்தும் படி வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

x. இரண்டாம் பகதூர் ஷா (Bahadur Shah 1837 - 62):

- **கடைசி முகலாயப் பேரரசராக கருதப்பட்டார்.**
- 1857 பெரும்புரட்சியில் இந்தியாவின் பேரரசராக அறிவிக்கப்பட்டார்.
- புரட்சி பிரிட்டிஷாரால் அடக்கப்பட்ட பிறகு கி.பி. 1858 ல் ரங்கூன் (பர்மா)

நாடு கடத்தப்பட்டு கி.பி.1862ல் இறந்தார்.

xi. முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்:

- ஔரங்கசீப்பின் குறுகிய நோக்கமுடைய கொள்கைகள் உதாரணம் ஜிஸியா வரி, இந்து கோவில்கள் பாதிப்பு.
- பலம் இழந்த பிற்கால முகலாயப் பேரரசர்கள்.
- முகலாய அரசவையின் கொள்கைகள்.
- இந்திய அரசர்களுடன் நட்புறவு இல்லாமை.
- முகலாய அமைச்சர்களின் பதவி ஆசைகள்
- வாரிசுரிமைப் போர்கள்
- அந்நியப் படையெடுப்புகள் (நாதிர்ஷா மற்றும் அகமது ஷா அப்தலி படையெடுப்புகள்)
- மராத்தியர்களின் எழுச்சி.
- மதச்சீர்திருத்த வாதிகளின் தாக்கம்.
- சுதேச பேரரசுக்கள் எழுச்சி (ஹைதராபாத், வங்காளம், அயோத்தி)
- இராணுவ பலமின்மை

பேஷ்வாக்களின் கீழ் மராத்தியர்கள்

- தக்காணம் மற்றும் மஹாராஷ்டிரா மலைப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் மராத்தியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- மராத்தியர்களின் தலை சிறந்த நிர்வாகியாக சத்ரபதி சிவாஜி (முதலாம் சிவாஜி) கி.பி. 1620 - 80 காணப்பட்டார்.
- நிர்வாகத்தில் தனக்கு உதவி செய்ய 8 நபர்களைக்கொண்ட அஷ்டப் பிரதான் என்னும் அமைச்சரவை ஒன்றை உருவாக்கினார்.

அவை,

1. பீஷ்வா (அ) பேஷ்வா - பிரதம அமைச்சர்.
2. மந்திரி- காலமுறை அமைச்சா
3. சச்சிவா- உள்துறை அமைச்சர்.
4. சுமந்த்- வெளியுறவு அமைச்சர்.
5. சேனாதிபதி -இராணுவ அமைச்சர்.
6. அமத்தியா- நிதி அமைச்சர்.
7. பண்டிட்ராவ் - சமயத்தலைவர்
8. நியாயதீஷ்- நீதித்துறை

- மேற்கண்ட 8 அமைச்சர்களின் பேஷ்வா என்னும் பிரதம அமைச்சர் மிக முக்கியமான பதவி ஆகும். சிவாஜியின் மரணத்தை தொடர்ந்து அவரது மூத்த மகன் சாம்பாஜி (கி.பி. 1680 - 89) பொறுப்பேற்றது. ஔரங்கசீப்பிடம் கிளர்ச்சி, கலகம் செய்த அவருடைய மகனான அக்பருக்கு, சாம்பாஜி புகலிடம் அளித்தார்.
- இதனால் கோபமுற்ற ஔரங்கசீப் சாம்பாஜி மீது படையெடுத்தார். கி.பி. 1689ல் சங்கமேஸ்வர் என்னுமிடத்தில் சங்கமேஸ்வர் போர் நடைபெற்றது.
- ஔரங்கசீப் வெற்றிபெற்று பீஜப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டாவை கைப்பற்றிய பிறகு சாம்பாஜி மற்றும் அவரது மகனான ஷாகுவை கைது செய்து டெல்லி சிறையிலடைத்தார்.
- சாம்பாஜி சிறையிலே கொல்லப்பட்டார்.
- சாம்பாஜிக்குப்பிறகு அவரது சகோதரரான ராஜாராம் (கி.பி. 1689 - 1750) மராத்திய பேரரசராகப் பொறுப்பேற்றார்.
- கி.பி. 1760 ஆம் ஆண்டு ராஜாராமின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, அவரது மனைவி தாராபாய் தனது சிறுவயது மகனான இரண்டாம் சிவாஜியை

மன்னராக்கி நிர்வாகத்தைத் தானே மேற்கொண்டார்.

- ❖ முகலாய மன்னர் ஔரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு முதலாம் பகதூர் ஷா பொறுப்பேற்றார். இவர் சிறையிலிருந்த ஷாகுவை விடுதலை செய்தார்.
- ❖ இதனால் சதாரா பகுதியிலிருந்த ஷாகுவிற்கும், கோல்காப்பூரிலிருந்த தாராபாய்க்குமிடையே கி.பி. 1767ல் உள்நாட்டுப்போர் (கெட் போர்) ஏற்பட்டது. பாலாஜி விஸ்வநாத் என்ற கொங்கன் பிராமணரின் துணையால் தாராபாய் தோற்கடிக்கப்பட்டு ஷாகு வெற்றி பெற்றார்.
- ❖ எனவே ஷாகு, பாலாஜி விஸ்வநாத்தை தனது பேஷ்வாவாக நியமித்துக் கொண்டார்.
- ❖ சிவாஜியின் வழித்தோன்றல்கள் திறமை குறைந்தவர்களாக காணப்பட்டதால் பேஷ்வாக்கள் மராத்திய பேரரசின் ஆட்சியாளரானார்.
- ❖ இவர்கள் உண்மையாகவும் திறமையாகவும் ஆட்சி செய்தனர்.

i. பேஷ்வா பாலாஜி விஸ்வநாத் (கி.பி. 1713 - 1720)

- ❖ மராத்திய மன்னர் ஷாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் பேஷ்வாவாக நியமிக்கப்பட்டார். முகலாய அமைச்சரான ஜீல்பிகர்கானிடம் தக்காணத்தில் சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முகி போன்ற வரிகளை மராத்தியர்கள் வசூலித்துக்கொள்ள முறையிட்டார்.
- ❖ சையது சகோதர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதால், சிவாஜி காலத்திலிருந்த அனைத்து மராத்திய பகுதிகளும் ஷாகுவிடம் திரும்ப ஒப்படைக்கப்பட்டன. மற்றும் தக்காணத்தில் 6 மாகாணங்களின் சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முகி ஆகிய வரிகள் வசூலித்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- ❖ இதற்கு கைமாறுதலாக தக்காணத்தில் மற்ற முகலாய பகுதிகளை பாதுகாக்க ஒப்புக்கொண்டனர்.
- ❖ மேலும் கி.பி. 1719ல் முகலாயப் பேரரசர் பருக்சியரை பதவியிலிருந்து இறக்குவதற்கு உதவியாக பாலாஜி விஸ்வநாத் தலைமையில் மராத்தியப்படை சென்று, அவரை பதவியிலிருந்து வெளியேற்றியது.
- ❖ சத்ரபதி சிவாஜிக்குப் பிறகு மராத்திய பேரரசின் பெருமையை மீண்டும் புதுப்பித்தார். கி.பி. 1720ல் இவர் மரணமடைந்தார்.

ii. பேஷ்வா முதலாம் பாஜிராவ் (கி.பி. 1720 - 1740):

- ❖ பாலாஜி விஸ்வநாத் மறைவிற்கு பிறகு 20 வயதே நிரம்பிய அவரது மகன்

முதலாம் பாஜிராவ் பேஷ்வாவாகப் பொறுப்பேற்றார். **பேஷ்வாக்களில் தலை சிறந்தவராக போற்றப் படுகின்றார்.**

- ❖ சிவாஜிக்குப் பிறகு கொரில்லா போர்முறையில் சிறந்தவராக கருதப்படுகின்றார்.
- ❖ மராத்திய பேரரசை வடக்குப் பகுதியில் விரிவுபடுத்த விரும்பினார். இவருடைய ஆட்சி காலத்தில் தான் கெய்க்வர்த்துகள், ஹோல்கர்கள், சிந்தியாக்கள் மற்றும் போன்ஸ்லேக்கள் ஆகிய மராத்திய சர்தார் குடும்பங்கள் ஆதிக்கம் பெற்றன. இவர் முற்போக்கு கொள்கையை கடைப்பிடித்தார்.
- ❖ ஹைதராபாத் நிஜாமை அமைதி உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடச் செய்தார். போர்ச்சுக்கீசியர் களிடமிருந்து சால்செட், பஸீன், தானா போன்ற இடங்களை கைப்பற்றினார். கி.பி. 1733ல் ஜன்ஜிராவின் சிதிக்களுடன் போரிட்டு விரட்டினார்.
- ❖ ஏப்ரல் 1740ல் முதலாம் பாஜிராவ் இறந்தார் இவரது காலத்தில் மராத்தியப் பேரரசு வலிமை மிக்கதாக திகழ்ந்தது.

iii. பாலாஜி பாஜிராவ் (1740 -1761):

- ❖ நானா சாகிப் என்றழைக்கப்பட்ட முதலாம் பாஜிராவின் 18 வயது மகனான பாலாஜி பாஜிராவ் கி.பி. 1740 ல் பேஷ்வாக பொறுப்பேற்றார். மராத்தியர்களின் தலைமையிடத்தை பூனாவிற்கு மாற்றினார். இவருடைய காலத்தில் தான் ஷாகு கி.பி. 1749ல் மரணமடைந்தார். கி.பி. 1757ல் ஒரிசாப்பகுதியை வங்காள நவாப்பிடமிருந்து கைப்பற்றினார்.
- ❖ கி.பி. 1760ல் ஹைதராபாத் நிஜாமை உட்கீர் என்னுமிடத்தில் தோற்கடித்தார். தனது உறவினரான சதாசிவராவ் என்பவரின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் கி.பி. 1758ல் மராத்திய பேரரசின் பெருமையையும், புகழையும் உச்ச நிலைக்கு கொண்டு சென்றார்.
- ❖ பஞ்சாபைக் கைப்பற்றி ஆப்கானிய அரசரான அகமது ஷா அப்தாலியின் மகனும் வைசிராயுமான தைமூர் ஷாவை வெளியேற்றிக் கோட்டையில் மராத்தியக்கொடியை பறக்க விட்டார். கி.பி. 1752ல் முகலாயப் பேரரசர் அகமது ஷாவின் வாஜிராக இமாத் - உல் - முல்க் வர மராத்தியர்கள் உதவினர்.
- ❖ தனது மகனான தைமூர் ஷாவை பஞ்சாபை விட்டு வெளியேற்றியதால் கோபமுற்ற ஆப்கானிய அரசரான அகமது ஷா அப்தலி, ரோஹில்கண்டு அரசர் நாஜிப் - உத் தௌலா மற்றும் அயோத்தி நவாப்

சுஜா - உத்தௌலா ஆகியோரின் உதவியோடு இந்தியா மீது படையெடுப்பு மேற்கொண்டார்.

- ❖ மராத்தியப்படையின் பெயரளவில் தலைவராக பேஷ்வாவின் மகனான விஸ்வாஸ்ராவும், உண்மைத் தலைவராக இப்ராஹிம் கான் கார்டி செயல்பட்டார்.
- ❖ இரு படைகளும் ஜனவரி 14, கி.பி. 1761ல் பானிபட் என்னுமிடத்தில் சந்தித்து போரிட்டன. இது வரலாற்றில் மூன்றாவது பானிபட் போர் என்றழைக்கப்படுகின்றது.
- ❖ போரில் கலந்து கொண்ட அனைத்து மராத்தியர்களும் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர்.
- ❖ இதனையறிந்த பேஷ்வா நானாசாகிப் அதிர்ச்சியுற்று பலவீனமடைந்து நோயுற்று ஜூன் 1761ல் இறந்து போனார்.
- ❖ இந்தப்போர் மராத்தியர்களுக்கு பேரிழப்பை வழங்கி, மராத்தியப் பேரரசு வீழ்ச்சியுறக் காரணமாக இருந்தது.

iv. நானா சாகிப்பிற்கு பிறகு பேஷ்வாக்கள்:

- ❖ கி.பி. 1761ல் 17 வயது மாதவராவ் பேஷ்வாவாகப் பொறுப்பேற்றார். இவர் சிறந்த போர்வீரர். ஹைதராபாத் நிஜாமை தோற்கடித்தார்.
- ❖ மைசூரின் ஹைதர் அலியை தம்மிடம் வரி கட்டச் செய்தார்.
- ❖ கி.பி. 1771ல் முகலாயப் பேரரசரான இரண்டாம் ஷா ஆலத்தை கொண்டு வந்து தங்களிடம் பென்சன் பெறும் நபராக்கினார்.
- ❖ வட இந்தியாவை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார். கி.பி. 1772ல் காச நோயினால் இறந்தார்.
- ❖ பூனாவில் மீண்டும் பேஷ்வா பதவிக்காக வாரிசுரிமைப் போர் நடைபெற தொடங்கியது.
- ❖ பேஷ்வா பாலாஜி பாஜி ராவின் இளைய சகோதரரான ரகுநாத ராவிற்கும், பேஷ்வா மாதவராவினுடைய இளைய சகோதரரான நாராயணராவிற்கும் இடையே மோதல் நடைபெற்றது.
- ❖ கி.பி. 1773ல் நாராயணராவ் கொல்லப்பட்டார். இவருக்குப்பிறகு இவரது மகன் சவாய் மாதவ ராவ் பேஷ்வா ஆனார். இதனால் கோபமுற்ற ரகுநாத ராவ் பிரிட்டிஷாருடன் இணைந்து போரிடவே, அது முதல் ஆங்கிலேய மராத்தியப் போரில் முடிந்தது. இதனால் பூனாவில் சவாய் மாதவராவின் ஆதரவாளர்கள் நானா பட்நாவிஸ் தலைமையிலும், மாதவராவ் தலைமையில் இவரது ஆதரவாளர்களும் மோதலில்

ஈடுபட்டனர். கி.பி. 1795ல் சவாய் மாதவராவ் இறந்தார்.

- மராத்தியர்களில் மராத்திய சர்தார்கள் என்றழைக்கப்பட்ட **பரோடாவைச் சேர்ந்த ஹெய்க்வர்துகள், நாக்பூரைச்சேர்ந்த போன்ஸ்லேக்கள், இந்தூரைச் சேர்ந்த ஹோல்கர்கள்** மற்றும் **குவாலியரைச் சேர்ந்த சிந்தியாக்கள்** ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.
- மேலும் வடபகுதியில் மகாத்ஜி சிந்தியா என்ற மராத்திய அரசர் திறமை வாய்ந்தவராவார். இவர் கி.பி. 1784ல் இரண்டாம் ஷா ஆலத்தை கட்டுப்படுத்தினார். ஐரோப்பிய முறையிலான இராணுவப்படையை கொண்டிருந்தார். இவர் நானாபட்னிஷ் மற்றும் இந்தூர் ஹோல்கர்களையும் எதிர்த்தார். கி.பி. 1794ல் மரணமடைந்தார்.
- சவாய் மாதவராவின் இறப்பிற்கு பிறகு ரகுநாதராவின் மகனும், மிகவும் வலுவிலக்க இரண்டாம் பாஜிராவ் பேஷ்வாவாகப் பொறுப்பேற்றார்.
- வெல்லெஸ்லியின் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இவரே மராத்தியர்களின் கடைசி பேஷ்வா ஆவார். பிரிட்டிஷார் பேஷ்வா பதவியை ஒழித்தனர்.

V. மராத்தியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள்:

- மராத்தியர்களின் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை மற்றும் கொள்ளை யடித்தல். மராத்தியர்கள் மராத்திய சர்தார்களின் ஆதரவை இழந்தனர்.
- இராஜபுத்திரர்கள், ஜாத்துக்கள் சீக்கியர்கள் மற்றும் மற்ற இந்திய குறுநில அரசர்களை மராத்தியர்கள் வெறுத்து போரிட்டனர்.
- ஒழுக்கக் குறைவு
- பொருளாதாரம், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம், வாணிபம் மற்றும் தொழிற்சாலைகளை முன்னேற்ற எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.
- அகமது ஷா அப்தலியின் படையெடுப்பு. மராத்திய இராணுவத்தின் பலவீனமானத்தன்மை.
- திறமையற்ற பேஷ்வாக்கள்
- உள்நாட்டு வாரிசுரிமைப் போர்கள்.
- பேஷ்வாக்களின் கைப்பாவையாக மராத்திய அரசர்கள் மாற்றப்படுதல்.
- அதிக நிலவரி

சுதேசப் பேரரசுகள்

- முகலாயப்பேரரசில் அரசாங்கம் பல்வேறு மாகாணங்கள் அல்லது சபாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, கவர்னர் அல்லது சுபேதார் மூலம் ஆளப்பட்டு வந்தது.
- கவர்னர் இல்லாத மாகாணங்களில் இரு வகை அதிகாரிகள் முறையே திவான் - நிதி நிர்வாகம், நிஜாம் - இராணுவ நிர்வாகம் மூலம் ஆட்சி நடத்தப்பட்டது.
- பதினெட்டாவது நூற்றாண்டில், திறமையற்ற பிற்கால முகலாயர்களின் காலத்தில் அவர்களின் பலவீனத்தைப்பயன்படுத்தி, கவர்னர்களும் மற்றும் முகலாய அதிகாரிகளும் மத்திய முகலாய அரசரிடமிருந்து இணைப்பை துண்டித்து தனிச்சுதந்திர சுதேசப் பேரரசுகளை ஏற்படுத்தினர்.
- அதில் குறிப்பாக வங்காளம், அயோத்தி மற்றும் ஹைதராபாத் சுதேச பேரரசுகள் "வாரிசு சுதேச அரசுகள்" (Succession States) ஆக முகலாயப் பேரரசிடமிருந்து உருவானவையாகும்.

1. வங்காளம்: முர்சித்குலிகான் (1717 -27) (Murshid Quli Khan):

- வங்காள சுதேசப் பேரரசை ஏற்படுத்தியவர் முர்சித் குலிகான் என்னும் வங்காளத்தின் முகலாய சுபேதார் ஆவார்.
- இவர் கி.பி. 1700ல் வங்காளத்தின் திவான், பிறகு கி.பி. 1713 ல் நயிப் சுபேதார் (துணை கவர்னர்) மற்றும் கி.பி. 1717ல் சுபேதாராக (கவர்னராக) முகலாயப் பேரரசர் பருக்சியரால் நியமிக்கப்பட்டார். பருக்சியரின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி தானாக முயன்று கி.பி. 1717ல் வங்காளத்தின் அரசராக (நவாப்) ஆனார்.
- மற்றும் கி.பி. 1719ல் ஒரிசாவின் நிர்வாகப் பொறுப்பையும் எடுத்துக் கொண்டார்.
- தனது வங்காள அரசின் தலைநகரை டாக்காவிலிருந்து முர்சிதாபாத்திற்கு மாற்றினார்.
- வருவாய் விவசாயத்தை (Revenue Farming) அறிமுகம் செய்தார். சீத்தாராம் ரே, உதய நாராயணன்,

குலாம் முகமது, சுஜாத்கான் மற்றும் நஜத்கான் போன்ற ஜமீன்தார்களின் கலகங்களை அடக்கி, அவர்களுக்கு ராம்ஜீவனை வழங்கினார்.

❖ கி.பி. 1727ல் குலிகான் இறந்தார்.

i. சுஜா -உ-தீன் (1727 - 39) (Shuja - ud - din):

❖ முர்சித் குலிகான் இறப்பிற்குப் பிறகு அவருடைய மருமகன் சுஜா உதீன் வங்காள நவாப்பாக பொறுப்பேற்றார்.

❖ முகலாயப் பேரரசர் முகமது ஷா ரங்கீலாவினால் பீகாரின் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்ட சுஜா - உ -தீன், வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசாவின் நவாப்பாக திகழ்ந்தார்.

❖ கி.பி. 1739ல் மரணமடைந்தார்.

ii. சர்பாரஜ்கான் (1739 - 40) (Sarfaraz Khan):

❖ சுஜா - உதீனுக்குப்பிறகு வங்காளத்தின் நவாப்பாக பொறுப்பேற்ற சர்ஃபரஸ்கானை, அலிவர்திகான் என்பவர் கொன்று விட்டு வங்காளத்தின் நவாப்பாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

iii. அலி வர்திகான் (Alivardikhan 1740 - 56):

❖ கி.பி. 1740 ல் நடைபெற்ற கரியா போருக்குப்பிறகு அலிவர்திகான், சர்ஃபரஸ்கானை வெற்றி கொண்டு வங்காளத்தின் நவாப்பாக பொறுப்பேற்றார்.

❖ முகலாய பேரரசர் முகமது ஷா ரங்கீலாவிற்கு இலஞ்சம் வழங்கி அவரிடமிருந்து அனுமதி பட்டயம் பெற்றார். ஆங்கிலேயர்கள் கல்கத்தாவிலும், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சந்திரநாகூரிலும் கோட்டைகள் கட்டுவதை தடை செய்தார்.

❖ கி.பி. 1746ல் முகலாய பேரரசருக்கு வரி செலுத்த மறுத்தார்.

❖ கி.பி. 1751ல் மராத்தியர்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் ஒரிசாவின் பகுதிகளை இழந்தார். இறுதியில் கி.பி. 1756ல் கொல்லப்பட்டார்.

iv. சிராஜ் - உத் - தௌலா (Siraj - ud - Daula 1756 - 57):

❖ அலிவர்திகானுக்குப் பிறகு சிராஜ் - உத் - தௌலா வங்காளத்தின் நவாப்பாக பொறுப்பேற்றார்.

❖ ஆங்கிலேயர்கள் கல்கத்தா பகுதியில் தங்களது வாணிபத்தலங் களை சுற்றி கோட்டைகளை கட்டி பலப்படுத்தக்கூடாது என்று அறிவித்தார்.

❖ ஆனால் அதை ஆங்கிலேயர்கள் பின்பற்ற மறுக்கவே கோபமுற்ற நவாப் ஜுன் 4, 1756ல் காசிம்பஜாரையும், ஜுன் 15, 1756ல்

கல்கத்தா வாணிபத்தலங்களையும் கைப்பற்றி அங்கிருந்த 146 ஆங்கிலேயர்களையும் ஒரு சிறிய அறையில்அடைத்தார்.

- ❖ ஆங்கிலேயர் ஹால்வெல்லின் கருத்துப்படி 23 பேர் மட்டுமே பிழைத்ததாகவும், 123 பேர் மூச்சுத்தினறி இறந்தனர் என்கிறார்.
- ❖ **ஜூன் 20, 1756ல் நடைபெற்ற இச்சம்பவமே இருட்டறைத்துயரச்சம்பவம் (Black Hole Tragedy or Episode)** என்றழைக்கப்படுகின்றது.
- ❖ இதனால் ஆத்திரமடைந்த மதராஸ் கவர்னர் இராபர்ட் கிளைவ் கல்கத்தாவிற்கு விரைந்து சிராஜ் - உத் - தௌலா மீது படையெடுத்தார். இருபடைகளும் **ஜூன் 23, 1757ல் பாகீரதி ஆற்றங்கரையிலுள்ள பிளாசி என்னுமிடத்தில் மோதின.**
- ❖ இதற்கு முன்பே வங்காள ராணுவத்தின் உயர் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து சரி செய்து போரில் கலந்து கொள்ளாமல் செய்து விட்டனர் ஆங்கிலேயர்கள்.
- ❖ அவர்களில் மீர்ஜாபர் தலைமை ராணுவதளபதி (மீர் பக்ஷி), மானிக்சந்த் - கல்கத்தா அமின்சந்த் - சீக்கிய செல்வந்த வியாபாரி, ஜகத் செத் - வங்காள செல்வந்தர் மற்றும் ராய் துர்லாப், காதிம்கான் போன்றவர்கள் ஆங்கிலேயருடன் ரகசியமாக லஞ்சம் பெற்று உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவர்கள் ஆவர்.
- ❖ வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இப்போர் பிளாசிப் போர் என்றழைக்கப்படுகிறது.
- ❖ வங்காள நவாப் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- ❖ தப்பிச்சென்ற வங்காள நவாப்பை, மீர் ஜாபர் மகன் மிரான் தலைமையிலான சிறு படை கைது செய்து கொலை செய்தது.
- ❖ மீர்ஜாபர் வங்காளத்தின் நவாப் ஆனார்.

v. மீர் ஜாபர் (Mir Jafar கி.பி. 1757 - 60):

- ❖ இராபர்ட் கிளைவின் ஜேக்கல் **(குந்திர நரி)** என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- ❖ இவர் ஆங்கிலேயருக்கு வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிஸா பகுதியில் இலவச வாணிபம் செய்ய அனுமதி வழங்கினார்.
- ❖ 24 ஜமீன்தாரி பர்கானாக்களை ஆங்கிலேயருக்கு வழங்கினார். இவருடைய ஆட்சி காலத்தில் தான் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் பொருளாதாரத்தை சுரண்டி கொள்ளையடித்து பிரிட்டன் கொண்டு செல்ல ஆரம்பித்தனர்.

ஆரம்பத்தில் நல்லுறவு கொண்டிருந்த மீர்ஜாபர், இறுதியில் பகைமை கொண்டு இந்தியாவி லிருந்து ஆங்கிலேயரை விரட்ட முடிவு கொண்டார்.

- டச்சுக்காரர்களை வைத்து ஆங்கிலேயரை விரட்ட எடுத்த முயற்சி நவம்பர் 25 கி.பி. 1759ல் இருவருக்கும் நடைபெற்ற பெதாரா போரில்(Battle of Bedara) டச்சுக்காரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு, ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றி பெற்றனர். மீர்ஜாபர் வங்காள நவாப் பதவிலியிலிருந்து இறக்கப்பட்டு மீர்காசிம் நவாப் ஆக்கப்பட்டார்.

vi. மீர்காசிம் (Mir Qasim 1760 - 64):

- மீர் ஜாபரின் மருமகனான மீர்காசிம், ஆங்கிலேயருக்கு சிட்டகாங், மதினாப்பூர் மற்றும் பர்துவானின் ஜமீன்தாரி அனுமதியை ஆங்கிலேயருக்கு வழங்கினார்.
- கி.பி. 1762ல் தனது தலைநகரை முர்சிதாபாத்திலிருந்து மோங்கியர்க்கு மாற்றினார்.
- ஆங்கிலேயர்கள் **தஸ்தாக்ஸ்** என்றழைக்கப்பட்ட இலவச வழிகளை தவறுதலாக பயன்படுத்துவதை தடை செய்தார்.
- ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட விரும்பிய மீர்காசிமை ஆங்கிலேயர்கள் போரிட்டு தாக்கினர். **அக்டோபர் 22, 1764ல்** பக்சார் என்னுமிடத்தில் மேஜர் ஹெக்டர் மன்றோ தலைமையில் ஆங்கிலேய படைகளும், மூன்று கூட்டணியான (மீர்காசிம், அயோத்தியின் சுஜா - உத் - தெளலா மற்றும் டெல்லியின் இரண்டாம் ஷா ஆலம்) ஆகியோர் இணைந்து மோதிக்கொண்டனர்.
- இந்த கூட்டணியை ஹெக்டர் மன்றோ தோற்கடித்து போரில் அபார வெற்றியடைந்தார்.
- வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இப்போர் பக்சார் போர் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

vii. மீர்ஜாபர் (1765):

- பக்சார் போருக்குப் பிறகு சில மாதங்கள் மீர்ஜாபர் வங்காளத்தின் நவாபாக இருந்தார்.
- கி.பி. 1765ல் இறந்தார்.

viii. நிஜாம் - உத் - தெளலா (Nijam - ud - daula கி.பி. 1765 - 72)

- மீர்ஜாபர் இறப்பிற்கு பிறகு அவரது மகன் நிஜாம் - உத் - தெளலா வங்காள நவாபாக பொறுப்பேற்றார்.
- ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டில் இரட்டை ஆட்சியின் போது நவாபாக இருந்தார். வங்காள நிர்வாகத்தை நேரடியாக எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, ஆங்கிலேயரிடம்

பென்சன் தொகை பெறும் நபராக மாறினார்.

❖ இவர் வங்காளத்தின் கடைசி நவாப் ஆவார்.

2. அயோத்தி:

i. சாதத் கான் புர்கான் உல் முல்க் (1722 - 39) (Saadat Khan Burhan - ul - mulk) :

❖ முகலாயப் பேரரசர் முகமது ஷாவினால் அயோத்தியின் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்ட சாதத்கான் கி.பி. 1722ல் அயோத்தி சுதேச பேரரசை நிறுவினார். ஜாகிர்தாரி நிலவரிமுறையை தொடர்ந்தார்.

❖ கி.பி. 1723ல் புதிய நிலவரிமுறையை அறிமுகப்படுத்தினார். கி.பி. 1739ல் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

ii. சாப்தார் ஜங் (Safdar Jung கி.பி. 1739 -54):

❖ சாதத்கானை தொடர்ந்து அவரது உறவினரான சப்தார் ஜங் அயோத்தி நவாபாக பொறுப்பேற்றார்.

❖ கி.பி. 1748ல் முகலாய பேரரசின் வாஜிராக நியமிக்கப்பட்டார். அலகாபாத் மாகாணமும் சப்தார் ஜங்கின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது.

❖ கி.பி. 1748 க்கு பிறகு நவாப் வாஜீர் என்றழைக்கப்பட்டார். மராத்தியர்கள் மற்றும் இராஜபுத்திரர்களுடன் நல்லுறவு கொண்டார்.

iii. சுஜா - உத் - தௌலா (கி.பி. 1754 -75):

❖ சப்தார் ஜங்கிற்கு பிறகு அயோத்தி நவாப் ஆனார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான பக்சார் போரில் கலந்து கொண்டார். இதனால் அலகாபாத் மற்றும் காரா போன்ற பகுதிகளை இழந்தார்.

❖ வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் உடன் பனாரஸ் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். பிரிட்டிஷாருடன் இணைந்து ரோஹில்லாக்களை தோற்கடித்து கி.பி. 1774ல் ரோஹில்கண்ட் பகுதியை அயோத்தியுடன் இணைத்துக்கொண்டார் சுஜா - உத் - தௌலா.

iv. ஆசாப் - உத் - தௌலா (Asaf - ud - daula 1775 -97):

❖ ஆங்கிலேயருடன் கி.பி. 1775ல் பைசாபாத் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.

❖ இவருக்கு பிறகு அயோத்தியின் நவாப்புகளாக வாஜிர் அலி சாதத்கான், சாதத் அலி மற்றும் வாஜித் அலிஷா ஆகியோர் இருந்தனர்.

❖ நவம்பர் 1801ல் சாதத் அலி வெல்லெஸ்லி பிரபுவின்

துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

- ❖ இறுதியாக வாஜித் அலி ஷாவின் ஆட்சி காலத்தில்தான் நல்லாட்சி இன்மை காரணத்திற்காக பிப்ரவரி 1856 ல் அயோத்தி டல்ஹெளசி பிரபுவால் பிரிட்டிஷ் உடன் இணைக்கப்பட்டது. வாஜித் அலிஷா பென்சன் வழங்கப்பட்டு கல்கத்தாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்.
- ❖ இவரே அயோத்தியின் கடைசி நவாப் ஆவார்.

3. ஹைதராபாத் (Hyderabad):

i. நிஜாம் - உல் - முல்க் ஆசப் ஜா (கி.பி. 1724 - 48):

- ❖ கி.பி. 1724ல் ஹைதராபாத் சுதேசப் பேரரசை நிறுவியவர் நிஜாம் - உல் - முல்க் ஆவார்.
- ❖ இவருடைய இயற்பெயர் சின்குலிச்கான் ஆகும். ஆனால் பருக்சியர் இவருக்கு கான் - ஐ- தூரன் என்ற பட்டத்தையும், நிஜாம் - உல் - முல்க் என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி சிறப்பித்தார்.
- ❖ ஔரங்கசீப்பிற்கு பிறகு இருந்த அமைச்சர்களின் சிறந்து விளங்கியவர்களில் இவரும் ஒருவரே. சையது சகோதரர்களை தூக்கியெறிய இவரும் ஒரு காரணமாகும். இதனால் தக்காணத்தில் வைசிராயாக நியமிக்கப்பட்டார்.
- ❖ கர்நாடகப் பகுதியும் தக்காணத்தில் ஒரு சுபாவாகும். ஹைதராபாத் நிஜாமின் கீழ் துணை கவர்னரால் ஆளப்பட்டு கீழ் துணை கர்நாடக நவாப் என்ற ஆளுநரால் சுதந்திர ஆட்சி செய்யப்பட்டது.

ii. நாஜிர் ஜங்(Nazir Jung 1748 - 50):

- ❖ நிஜாம் உல் முல்கிற்கு பிறகு அவரது உறவினரான நாஜிர் ஜங்க் ஹைதராபாத்தின் நிஜாம் ஆனார்.
- ❖ முஜாபர் ஜங்க் என்ற மற்றொரு உறவினரால் நாஜிர் ஜங்க் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- ❖ இந்த நிஜாம் வாரிசுரிமைப் போர், இரண்டாவது கர்நாடகப் போருக்கான ஒரு காரணமாகும்.

iii. முஜாபர் ஜங் (Muzaffar Jung 1750 - 51):

- ❖ பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியுடன் ஹைதராபாத் நிஜாம் ஆன முஜாபர் ஜங்கின் ஆட்சி அவருடைய திடீர் இறப்பினால் முடிவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

iv. சலாபாத் ஜங் (Salabat Jung கி.பி. 1751 - 60):

- ❖ பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியினால் அரியணையில் அமர்ந்தார் சலாபாத் ஜங்.

- இவருக்குப் பிறகு நிஜாம்கள் முறையே நிஜாம் அலி (1760 1803), சிக்கந்தர் ஜா நாஜிர் - உத் - தௌலா (1829 57), அப்ஜால் - உத் - தௌலா மகாபத் அலி கான் (1869 - 1911) மற்றும் ஒசாமன் அலி கான் (1911 - 49) ஆவார்.
- **நிஜாம் அலி கி.பி. 1798ல் வெல்லெஸ்லியின் துணைப் படைத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முதல் இந்திய அரசராவார்.** ஹைதராபாத் நிஜாம்கள் கலை, இலக்கியம் மற்றும் கலாச்சாரத்தை ஆதரித்தனர்.
- அவர்கள் ஹைதராபாத்தில் சாலார் ஜங் மியூசியத்தையும் சௌ மஹல்லா அரண்மனையையும் கட்டினர்.
- இறுதிவரை பிரிட்டிஷார் ஹைதராபாத் பகுதியை இணைக்கவில்லை.
- இந்தியா இறுதியாக செப்டம்பர் 1948ல் சர்தார் வல்லபாய் படேலின் முயற்சியால் **ஆபரேசன் போலோ** மூலம் இராணுவத்தைக் கொண்டு ஹைதராபாத் பகுதியை இந்திய யூனியனில் இணைத்தது.

4. கர்நாடகப் பகுதி (Carnatic)

- முகலாய தக்காணத்தில் சுபாக்களில் ஒன்றான கர்நாடகம், ஹைதராபாத் நிஜாமின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகி கர்நாடு நவாப் என்பவரால் சுதேசமாக ஆளப்பட்டது.

i. சாதுதுல்லாகான் (Saadutullah Khan):

- கர்நாடகப்பகுதியின் துணை கவர்னரான சாதத்துல்லா கான் கி.பி. 1720ல் கர்நாடக சுதேச அரசை ஏற்படுத்தினார். அதன் தலைநகரம் ஆற்காடாகும்.

ii. பிற கர்நாடக நவாப்புக்கள்:

- சாதுதுல்லாகானுக்கு பிறகு அவரது உறவினரான தோஸ்த் அலி நவாப் ஆனார்.
- கி.பி. 1740ல் மராத்தியர்களால் தோஸ்த் அலி கொல்லப்பட்ட பிறகு அவரது மகன் சாப்தார் அலி கர்நாடக நவாப் அல்லது ஆற்காடு நவாப் ஆனார்.
- சாப்தார் அலி தனது உறவினர்களால் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வு, ஹைதராபாத் நிஜாம் ஆற்காடு விவகாரத்தில் தலையிட வழிவகை செய்தது.
- கி.பி. 1743ல் ஹைதராபாத்தில் தலையிட வழிவகை செய்தது. கி.பி. 1743ல் ஹைதராபாத் நிஜாம், அன்வருதீன் என்பவரை ஆற்காடு நவாப்பாக நியமித்தார்.
- கி.பி. 1749ல் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியுடன் அன்வருதீனை கொலை செய்து விட்டு சந்தாசாகிப் என்பவர் ஆற்காடு நவாப் ஆனார்.

- பிறகு பிரிட்டிஷாரின் ஆதரவாளர்களால் சந்தாசாகிப்பும் கொலை செய்யப்பட்டு, கி.பி. 1752ல் அன்வருதீனினுடைய மகன் முகமது அலி ஆற்காடு நவாப் ஆனார்.
- இறுதியாக கி.பி. 1801ல் கர்நாடு பகுதி வெல்லெஸ்லி பிரபுவால் இணைக்கப்பட்டு கடைசி ஆற்காடு நவாப் பென்சன் பெறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்.

5. மைசூர் (Mysore):

- மைசூர், விஜயநகரப் பேரரசின் ஒரு பகுதி ஆகும்.
- கி.பி. 1565ல் நடைபெற்ற தலைக்கோட்டை போருக்கு பிறகு பாமினி பேரரசின் வெற்றியினால் விஜயநகரப் பேரரசு வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. விஜயநகரப் பேரரசர் இரண்டாம் வேங்கடாவிடம் (Venkata -II) அனுமதி பெற்று, மைசூரின் கவர்னர் ராஜா உடையார் கி.பி. 1613ல் மைசூர் சுதேச அரசை ஏற்படுத்தினார்.
- இவருக்குப் பிறகு கி.பி. 1731 மற்றும் 1734 க்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் இரண்டு சகோதரர்கள் முறையே தேவராஜா (தல்வாய் அல்லது ராணுவ தளபதி) மற்றும் நானராஜா (சர்வாதிகாரி அல்லது நிதித்துறை தலைவர்) ஆகியோர் ஆட்சி செய்தனர்.

i. ஹைதர் அலி (Haider Ali 1761 - 82):

- மைசூர் பகுதியில் ஒரு சாதாரண போர் வீரராக வாழ்க்கையை துவங்கி, போர்த்தளபதியாக உயர்ந்து, பின் பௌஜ்தாராக திண்டுக்கல் பகுதியில் பொறுப்பேற்றார்.
- கி.பி. 1766ல் கேரளாவில் படையெடுப்பு மேற்கொண்டு கோழிக்கூட்டு சாமரின் பகுதிகள் உட்பட கொச்சின் வரை வட கேரளாவை இணைத்தார்.
- கி.பி. 1759ல் மைசூரின் தலைநகரமான சீரங்கப் பட்டிணத்தை மராத்தியரிடமிருந்து பாதுகாத்தார்.
- இதனால் நஞ்சராஜாவால் ஃபதே ஹைதர் பகதூர் (அறிவு திறமைவாய்ந்த வெற்றிபெறும் சிங்கம்) என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.
- கலகம் செய்த திண்டுக்கல் பாளையக்காரர்களை ஒடுக்கினார். பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவி கொண்டு பின்பு கி.பி. 1761ல் நாஞ்சராஜாவை தோற்கடித்து மைசூரின் அரசரானார். கி.பி. 1755ல் நவீன ஆயுதக்கிடங்கை திண்டுக்கல்லில் ஏற்படுத்தினார்.
- பித்னூர், சுண்டா. சேரா, கனரா மற்றும் மலபார் பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.

பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் கூட்டணி அமைத்து செயல்பட்டதால் முதல் ஆங்கிலேய மைசூர் போரில் (1767 - 69) ல் அபார வெற்றியடைந்து ஏப்ரல் 1769ல் ஆங்கிலேயரை மதராஸ் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடச் செய்தார்.

❖ இவர் இரண்டாம் ஆங்கிலேய மைசூர் போரின் போது டிசம்பர் 7, 1782ல் புற்று நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தார்.

ii. திப்பு சுல்தான்

(Tipu Sultan 1782 - 99):

❖ ஹைதர் அலியை தொடர்ந்து அவரது மகன் திப்புசுல்தான் அரசராக பொறுப்பேற்றார்.

❖ புதிய காலண்டர், புதிய நாணயங்கள், புதிய எடைமுறைகளை அறிமுகம் செய்தார்.

❖ சிறந்த போர் வீரர் மற்றும் சிந்தனையாளர் பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் ஆர்வம் காட்டினார்.

❖ சீரங்கப்பட்டிணத்தில் விடுதலை மரத்தை நட்டார்.

❖ ஜக்கோபியன் கிளப்பில் (Jacobian Club) உறுப்பினரானார்.

❖ கி.பி. 1769க்கு பிறகு நவீன கப்பற்படையை ஏற்படுத்த முயன்றார்.

❖ பிரிட்டிஷ்க்கு எதிராக, மூன்றாவது ஆங்கிலேய மைசூர் போர் மற்றும் நான்காவது ஆங்கிலேய மைசூர் போர் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டார். மற்ற மதத்தாரை மதித்து சமமாக நடத்தினார்.

❖ ஸ்ரீருங்கேரி கோவிலில் சாரதா பெண் கடவுள் உருவம் அமைக்க நிதி உதவி செய்தார்.

❖ பிரான்ஸ், துருக்கி, ஈரான், பெகு மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளுடன் வெளியுறவு தூதராக மற்றும் வாணிப உறவை ஏற்படுத்தினார் மேலும் சீனா போன்ற நாடுகளுடன் வாணிபம் செய்தார்.

❖ "வாழ்நாள் முழுவதும் செம்மறியாய் வாழ்வதைவிட ஒரு நாள் சிங்கமாக வாழ வேண்டும் " என்று கூறிய திப்பு சுல்தான் நான்காம் ஆங்கிலேய மைசூர் போரின் (1799) முடிவில் சீரங்கப்பட்டிணத்தின் நுழைவாயில் அருகே கொல்லப்பட்டார்.

❖ இவருடைய மாளிகைக்கு மிக அருகிலே தான் புகழ்மிக்க ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவில் அமைந்துள்ளது.

6. கேரளா (Kerala)

❖ பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கேரளா பல்வேறு ராஜாக்களால் பிரிக்கப்பட்டு தனித்தனியாக நிர்வகிக்கப்பட்டன.

❖ அதில் முக்கியமான நான்கு பகுதிகளாவன, சாமரின் அரசரின்

கீழ், கோழிக்கோடு, கிராக்கல், கொச்சின் மற்றும் திருவிதாங்கூர் ஆகும்.

- கி.பி. 1729க்கு பிறகு திருவிதாங்கூர் அரசு, அரசர் மார்த்தாண்டவர்மன் காலத்தில் சிறந்து விளங்கியது. இவர் மற்ற சிறு அரசர்களை தோற்கடித்து திருவிதாங்கூரை சிறப்பாக ஆட்சி செய்தார்.
- நவீன மேற்கத்திய முறையிலான ஆயுத கிடங்கை ஏற்படுத்தினார். திருவிதாங்கூர் அரசின் எல்லையை கன்னியாகுமரியிலிருந்து கொச்சின் வரை விரிவுபடுத்தினார். கி.பி. 1763 க்கு பிறகு கொச்சின், திருவிதாங்கூர் மற்றும் கோழிக்கோடு ஆகியவற்றை பல்வேறு அரசர்கள் படையெடுத்து கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.
- குறிப்பாக கி.பி. 1766ல் மைசூரின் ஹைதர் அலி கேரளாவில் படையெடுப்பு மேற்கொண்டு கோழிக்கூடு உட்பட கொச்சின் வரை வட கேரளாவை இணைத்துக் கொண்டார்.
- திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானம் தவிர மற்றப் பகுதிகள் ஐரோப்பியர்களால் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. அதிலும் ஆங்கிலேயர்களே முடிவில் அப்பகுதிகளை எடுத்து நிர்வகித்தனர்.

7. இராஜபுத்திர பகுதிகள் (The Rajput States)

- முகலாயர்களின் பலவீனமான ஆட்சியினால் தனித்து சுதந்திரமாக செயல்பட விரும்பிய இராஜபுத்திர அரசர்கள் தத்தம் பகுதிகளை மத்திய கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்து ஆட்சி செய்ய தொடங்கினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் சிறந்து விளங்கிய ராஜபுத்திர அரசர் ஆம்பர் பகுதியின் ராஜா சவாய் ஜெய் சிங் ஆவார்.
- ஜெய்ப்பூர் மாநகரத்தை ஏற்படுத்தினார். சிறந்த வானவியல் நிபுணர் (Astronomer) டெல்லி, ஜெய்ப்பூர், வாரணாசி மற்றும் மதுரா பகுதிகளில் இவருடைய வானவியல் கண்டுபிடிப்புகளை காணமுடிகிறது.
- ஜெய்ப்பூரில் சுமார் 40 ஆண்டு காலம் ஆட்சி செய்தார். அறிவியல் மற்றும் கலை ஆகியவற்றை கற்றுக்கொள்ளும் சிறந்த இடமாக ஜெய்ப்பூரை மாற்றினார்.

8. ஜாட்டுகள் (The Jats)

- டெல்லி, ஆக்ரா மற்றும் மதுரா வை சுற்றி வாழ்ந்த விவசாய பிரிவினர்கள் ஜாட்டுகள் என்றழைக்கப்பட்டனர்.
- ஜாட்டுகளின் ஆதிக்கம் சூரஜ் மால் என்ற அரசரின் ஆட்சிக்காலத்தில் (1756 - 63) சிறந்து விளங்கியது. இவர் ஜாட்டுகள் ஆட்சியின்

எல்லையை மேற்கில் ஆக்ராவின் சுபாவிலிருந்து கிழக்கில் கங்கை வரையிலும், வடக்கில் டெல்லி சுபாவிலிருந்து தெற்கில் சம்பல் பகுதி வரையிலும்விரிவுபடுத்தினார்.

- ❖ மேலும் ஆக்ரா, மதுரா, மீரட் மற்றும் அலிகாரின் பல மாவட்டங்களையும் தம் அரசுடன் இணைத்திருந்தார்.
- ❖ முகலாய நிலவரி முறையை போல் ஜட்டுகளின் பகுதியில் நிலவரி முறையை அறிமுகப்படுத்த முயன்றார்.
- ❖ கி.பி. 1763ல் அவரது இறப்பிற்கு பிறகு பல்வேறு ஜமீன்தார்கள் கைப்பற்றி ஜாட்டுகள் பகுதிகளை தனித்தனியே ஆட்சி செய்தனர்.

9. பங்காஷ் பதான்கள் மற்றும் ரோஹில்லாக்கள்

(Bangash Pathans and Rohelas)

- ❖ முகமது கான் பங்காஷ் என்ற ஆப்கானியர், பருக்ஷியர் மற்றும் முகமது ஷாவின் ஆட்சிக்காலத்தில், அலிகாருக்கும் கான்பூருக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியான பருக்காஃபாத் (Farrukhabad) என்னுமிடத்தில் பதான்களின் ஆட்சியை நிறுவினார்.
- ❖ நாதிர்ஷாவின் படையெடுப்பினால் பதான்களின் ஆட்சி நிலைகுலைந்த பிறகு, அலி முகமது கான் என்பவர் இமய மலைத்தொடர்களின் அடிப்பகுதியில் ரோஹில்கண்ட் பகுதியை அரசாக நிறுவினார்.
- ❖ தெற்கே கங்காவிற்கும், வடக்கே ஹுமாயூன் மலைகளுக்கிடைப்பட்ட பகுதியான ரோஹில்கண்டின் தலைநகரம் முதலில் பரெய்லியின் ஆலோன் ஆகவும் பின்பு ராம்பூர் ஆகவும் மாற்றப்பட்டது. ரோஹில்லாக்கள் அடிக்கடி அயோத்தி, டெல்லி மற்றும் ஜட்டுகளிடம் போரிட்டு கொண்டிருந்தனர்.

10. பஞ்சாப் (Punjab)

சீக்கியர்கள் (The Sikhsim)

i. குரு நானக்

(கி.பி. 1469 - 1539 - Guru Nanak):

- ❖ பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஜட் விவசாயிகள் மற்றும் பஞ்சாபின் தாழ்ந்த இனத்தவர்களிடையே, ஒரு அமைப்பான சீக்கிய மதத்தை ஏற்படுத்தியவர் குருநானக் ஆவார்.
- ❖ தல்வாண்டியில் பிறந்த முதல் சீக்கிய குருவான இவர் நானக் பந்த் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ இவர் இப்ராஹிம் லோடி மற்றும் பாபரின் சமகாலத்தை சேர்ந்தவராவார்.

ii. குரு அங்கத் (Guru Angad கி.பி. 1539 - 52):

❖ பஞ்சாபி மொழிக்கு குருமுகி எழுத்து வடிவத்தை கண்டறிந்தவர் இவரேயாவார்.

iii. குரு அமர்தாஸ் (Guru Amardas - கி.பி. 1552 - 74):

❖ சீக்கிய பேரரசை 22 மன்ஜிஸ்களாக பிரித்து ஒவ்வொரு மன்ஜிஸ்ம் ஒரு சீக்கியரால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. முகலாய பேரரசர் அக்பர் இவரை சந்திக்க வருகை புரிந்தார்.

iv. குரு ராம்தாஸ் (Guru Ramdas - கி.பி. 1575 -81):

❖ அமிர்தசரஸ் மாநகரத்தை ஏற்படுத்தினார். டேங்க் (சாரோவர்) அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் பகுதியில் ஹர்மாந்திர் ஷாஹிபின் அமைப்பை கட்டினார்.

❖ சீக்கிய குரு பதவியை பாரம்பரியமாக ஆக்கினார்.

v. குரு அர்ஜீன் தேவ்

(Guru Arjun Dev - கி.பி. 1581 - 1606):

❖ ஆதிகிராந்தை (Adi Granth) தொகுத்தவர் இவரே ஆவார்.

❖ அமிர்தசரஸை கட்டி முடித்தார் மற்றும் தாரான் (Raran), கர்தார்பூர் (Kartarpur) ஆகிய மாநகரங்களை ஏற்படுத்திய இவர் ஜஹாங்கீரால் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

vi. குரு ஹர்கோவிந்த ராய் (Guru Har Goving Rai கி.பி 1606 - 45):

❖ சீக்கியர்களை போராடும் வீரர்கள் (Warrior Class) வகுப்பாக மாற்றிய ஹர்கோவிந்த் சங்கிரமா என்னுமிடத்தில் முகலாய ராணுவத்தை தோற்கடித்தார்.

❖ அமர்தசரஸில் கோட்டையை கட்டி, பொற்கோவிலில் அகால் தக்ட் (Akal Takhqt) அமைப்பை கட்டினார். பாத்ஷா (Padshah) பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஹர்கோவிந்த் காஷ்மீரில் கிராத்பூர் மாநகரத்தை உருவாக்கினார்.

vii. குரு ஹர்ராய்

(Guru Har Rai - கி.பி. 1645 -61):

❖ ஔரங்கசீப்பின் சகோதரரான தாரா ஷிகோ உடன் சந்திப்பு மேற்கொண்டார்.

viii. குரு ஹர் கிஷான்

(Guru Har Kishan - கி.பி. 1661 -64):

❖ டெஹ்ராடூனில் சீக்கிய குருக்களுக்கு தனி அவை அல்லது இருப்பிடம் ராமராயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ix. குரு தேஜ் பகதூர்

(Guru Tej Bahadur கி.பி. 1664 -75):

❖ டெல்லியில் ஔரங்கசீப்பால் தூக்கிலிடப்பட்ட இவரின் கல்லறைக்கான இடத்தை இவரது சகோதரி கஞ்ச் குருத்து வாரா

(Ganj Gurudwara) தேர்ந்தெடுத்தார்.

x. குரு கோபிந்த சிங் (Guru Gobind Singh -1675 - 1708):

- பாட்னாவில் பிறந்த 10வது குருவான கோபிந்த சிங் கி.பி. 1699ல் அறுவடைநாள் அன்று சீக்கிய போராட்ட படையான கால்சா படையை ஏற்படுத்தினார்.
- அனந்தபூரில் சீக்கிய கூட்டமைப்பை கூட்டினார். 5 நபர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அழிவில்லா புனித நீரை ஏற்றுக் கொண்டனர்.
- சீக்கியர்களை எப்பொழுதும் ஐந்தை கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றார்.
- அதாவது கேஷ் (Kesh), கிரிபன் (Kripan), கச்சா (Kachcha), கங்கா (Kanga) மற்றும் காரா (Kara) ஆகியவனவாகும்.
- தாஸ்வீன் பாத்ஷா கா கிரந்தை (Dasween Padshah Ka Granth) தொகுத்த இவர் கி.பி. 1708ல் ஒரு பதானால் கொல்லப்பட்டார்.
- இவருடைய இறப்பிற்கு பிறகு சீக்கிய குருக்கள் பதவி ஒழிக்கப்பட்டது.
- பந்தா பகதூர் சிங் தலைமையில் சீக்கியர்கள் எழுச்சியுற்றனர். முகலாயர்களுடன் 8 ஆண்டுகள் மோதலை கொண்டிருந்தனர்.
- கி.பி. 1715ல் பந்தா பகதூர் கைது செய்யப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.
- இதற்கு பிறகு சீக்கிய பகுதிகள் 12 மிஸில் (கூட்டமைப்புக்கள்) ஆக பிரிக்கப்பட்டு ஆளப்பட்டன.

xi. மகாராஜா ரஞ்சித் சிங் (1792 - 1839):

- கி.பி. 1780 ல் குஜ்ரன்வாலா என்னுமிடத்தில் சுகர்சாகிய மிஸிலின் தலைவருக்கு மகனாகப் பிறந்த ரஞ்சித்சிங், பஞ்சாபில் சீக்கிய அரசை ஏற்படுத்தினார். கி.பி. 1799ல் லாகூரை கைப்பற்றி தலைநகரமாக மாற்றினார்.
- கி.பி. 1802ல் அமிர்தசரஸ், லூதியானா, கங்ரா, முல்தான், காஷ்மீர் மற்றும் பெஷாவரை கைப்பற்றினார்.
- ஆங்கிலேயருடன் ஏப்ரல் 25, 1809ல் அமிர்தசரஸ் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.
- கி.பி. 1831ல் வில்லியம் பெண்டிங் பிரபுவும், ரஞ்சித்சிங்கும் சந்தித்து கொண்டனர்.
- கி.பி. 1838 ல் ரஞ்சித்சிங், இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் ஆக்லாண்ட் மற்றும் ஆப்கானிய அரசர் ஷா சுஜா ஆகியோர் மூவர் உடன்படிக்கை (Tripartite Treaty) செய்து கொண்டனர்.
- ஷா சுஜா ஆப்கானிய அரசரானத்திற்கு பிறகு முதல் ஆப்கானிய போர் (1838 42) ஏற்படவே, ரஞ்சித்சிங் தனது

பகுதியில் பிரிட்டிஷ் படைகள் ஆப்கான் செல்ல தடை விதித்தார்.

- ரஞ்சித்சிங்கிற்கு பிறகு காரக்சிங் (1839 - 40), நௌநிதால் சிங், ஷெர் சிங் (1841 - 43), தலீப் சிங் (1840 - 49) ஆகியோர் பஞ்சாபை ஆட்சி செய்தனர்.
- தலீப் சிங்கின் ஆட்சி காலத்தில் 1849ல் பஞ்சாப் டல்ஹௌசி பிரபுவால் பிரிட்டிஷ் உடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிட்டிஷாரின் பேரரசு விரிவுக்கொள்கை

1. கர்நாடகப் போர்கள் (Carnatic Wars)

- ❖ கிழக்கு கடற்கரைக்கும் அதைச் சார்ந்த பகுதிகளான மதராஸ் மற்றும் பாண்டிச்சேரி பகுதிகளை ஐரோப்பியர்கள் கர்நாடகம் (Carnatic) என்று அழைத்தனர்.
- ❖ இந்தப் பகுதிகளில் ஆங்கிலேயர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் பல வாணிப ஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள்.
- ❖ தங்கள் வாணிப வளர்ச்சியை விரும்பிய இருவருமே கர்நாடக சுதேச அரசர்களின் நட்பை நாடினர்.
- ❖ இதனால் சுதேச அரசர்களின் அரசியலிலும், போர்களிலும் தலையிட வேண்டிய தாயிற்று.
- ❖ அப்படி தலையிட்டதன் விளைவாக பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டது.
- ❖ இவை ஆங்கிலேய பிரெஞ்சுப் போர்கள் அல்லது கர்நாடக போர்கள் என்றழைக்கப்பட்டன.
- ❖ மொத்தம் நடைபெற்ற மூன்று போர்களின் முடிவில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். இந்தியாவில் ஆட்சி செலுத்த பிரெஞ்சுக்காரர்களை விட ஆங்கிலேயர்களே தகுதியுடையவர்கள் என்பது தெளிவாகியது.
- ❖ கர்நாடகப் போர்கள் இந்திய வரலாற்றில் புகழ் பெற்றவையாகும்.

i. முதல் கர்நாடகப் போர்

(First Carnatic War - கி.பி 1746 -48):

காரணங்கள்:

- ❖ ஆஸ்திரியாவில் நடைபெற்ற வாரிசுரிமைப் போரின் பிரதிபலிப்பே முதல் கர்நாடகப் போராகும்.
- ❖ கி.பி. 1740 ல் ஆஸ்திரிய பேரரசர் ஆறாம் சார்லஸ் இறந்தவுடன் பிரஷ்யாவின் அரசரான மகா பிரடரிக், பேரரசரின் தனிக்கட்டளையை மீறி ஆஸ்திரிய அரசியான மரிய தெரஸாவுடன் போர் தொடுத்தார்.
- ❖ இப்போரில் இங்கிலாந்து ஆஸ்திரியாவுக்கு ஆதரவாகவும், பிரான்ஸ் பிரஷ்யா பக்கமும் நின்று போர் புரிந்தன.
- ❖ இந்தியாவில் ஆங்கிலேய - பிரெஞ்சு கம்பெனிகளுக் கிடையிலான வியாபார போட்டி.

- ❖ நடுநிலையை மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆற்காடு பகுதியை தலைமையிடமாக கொண்ட கர்நாடக நவாப் அரசியல் தந்திரத்துடன் செயல்பட்டு, மறைமுகமாக பிரான்சுடன் உறவு வைத்து கொள்ளுதல்
- ❖ டியூப்ளேயின் பிரெஞ்சு ஆதிக்க கொள்கை மற்றும் வருகை.

போரின் போக்கு (Course):

- ❖ கி.பி. 1745ல் பிரெஞ்சு கப்பல்கள், ஆங்கிலேய கடற்படைத்தளபதி பர்னட் என்பவரால் கைப்பற்றப்பட்டது.
- ❖ இதற்கு பதிலடியாக கி.பி. 1746 டியூப்ளே தலைமையில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மதராஸை கைப்பற்றினர்.
- ❖ தன் ஆணைக்கு கீழ்ப்படியாமல் தன்னை அவமதிப்பு செய்து மதராஸை கைப்பற்றிய டியூப்ளே மீது கோபம் கொண்டு ஆற்காடு நவாபான அன்வாருதீன் தனது மகன் மாபூஸ்கான் தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பினார்.
- ❖ டியூப்ளேவின் படைகளும் அன்வருதீனுடைய படைகளும் அடையாருக்கு அருகிலுள்ள சாந்தோமில் மோதிக்கொண்டன. இதுவே அடையார் போர் அல்லது சாந்தோம் போர் (1746) (Battle of Adayar or St. Thome) என்றழைக்கப்படுகின்றது.
- ❖ ஆற்காடு நவாப்படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. இப்போரின் மூலம் டியூப்ளேவின் புகழ் ஓங்கியது.

விளைவுகள்:

- ❖ கி.பி. 1748 ல் அய்க்ஷ்லா-ஷேப்ல் உடன்படிக்கை மூலம் ஆஸ்திரியாவில் வாரிசுரிமைப்போர் முடிவுக்கு வரவே, இந்தியாவிலும் முதல் கர்நாடகப்போர் முடிவுக்கு வந்தது.
- ❖ மதராஸ் பகுதி மீண்டும் ஆங்கிலேயர் வசம் பிரெஞ்சுக்காரர் களால் ஒப்படைக்கப் பட்டது.
- ❖ அதற்கு பதிலாக ஆங்கிலேயர்கள் வட அமெரிக்காவிலிருந்த லூயிஸ்பர்க்கை பிரான்சிற்கு வழங்கினர். ஆற்காடு நவாபின் ஆதரவு இனி ஆங்கிலேயருக்கு என்பது தெளிவாகியது.

ii.இரண்டாவது கர்நாடகப் போர் (1748 -54):

- ❖ பிரெஞ்சுக்காரர்களின் செல்வாக்கு வளர்ச்சி பெற்றதைக் கண்ட ஆங்கிலேயர் எச்சரிக்கையும், அச்சமும் கொண்டனர்.

காரணங்கள்:

- தக்காண கவர்னரான நிஜாம் உல் முல்க் (ஆசப்ஷா) 1748ல் காலமானார். நிசாமின் இரண்டாவது மகனான நாசிர்ஜங்கிற்கும் பேரன் முசாபர் ஜங்கிற்கும் இடையே வாரிசுரிமைப் போர் ஏற்பட்டது.
- கர்நாடகத்தில் தோஸ்த் அலியின் மருமகனான சந்தாசாகிப் அன்வருதீனுக்கு எதிராக ஆற்காடு நவாப் பதவியை அடைய விரும்பினார்.
- சந்தா சாகிப்பும், முசாபர் ஜங்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் உதவியை நாடினர். அன்வருதீனும், நாசிர்ஜங்கும் ஆங்கிலேயரின் உதவியை பெற்றனர். ஐதராபாத் மற்றும் ஆற்காடு அரியணையை கைப்பற்றுவதில் ஏற்பட்ட சச்சரவே போருக்கு காரணமாயிற்று.

போரின் போக்கு:

- சந்தாசாகிப், முசாபர் ஜங் மற்றும் டியூப்ளேவின் கூட்டுப்படைகள் ஆர்க்காட்டை கைப்பற்ற செல்லும் போது, 1749 ஆகஸ்ட் 3ம் தேதி தெற்கு ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வேலூருக்கு அருகிலுள்ள ஆம்பூர் என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற ஆம்பூர் போரில் அன்வருதீன் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு அன்வருதீன் கொல்லப்பட்டார்.
- அவருடைய மகன் முகமது அலி திருச்சிக்கு தப்பிச் சென்றார். சந்தா சாகிப் கர்நாடக நவாப்பானார்.
- டியூப்ளேவின் உதவிக்கு கைம்மாறாக வழுதானூர் வில்லியனூர், பாகூர் ஆகிய இடங்களை சந்தாசாகிப் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு அளித்தார்.
- இதற்கிடையில் பிரெஞ்சுப் படைகளின் தளபதியான புஸ்ஸி செஞ்சிக்கோட்டையை தன்வசமாக்கி கொண்டார்.
- அதனை மீட்க முயன்ற நாசிர்ஜங் கொல்லப்பட்டார்.
- கைதியாக இருந்த முசாபர்ஜங் விடுதலை செய்யப்பட்டு பிரெஞ்சு ஆதரவில் அரியணையைப் பெற்றார். இவ்வாறு டியூப்ளேவின் ஆதரவாளர்களான முசாபர் ஜங்கும், சந்தா சாகிப்பும் முறையே தக்காண கவர்னராகவும் ஐதராபாத் நிஜாம், ஆற்காடு நவாபாகவும் பதவியேற்றனர்.
- புஸ்ஸியின் தலைமையில் ஹைதராபாத்தை நிஜாமின் கீழ் விட்டு வைத்தார் டியூப்ளே முசாபர்ஜங்கிடமிருந்து வடசர்க்கார், மசூலிப்பட்டிணம், ஒரிசா கடற்கரைப்பகுதிகளை பெற்றார் டியூப்ளே.

- இந்த சமயத்தில் ஆங்கிலேய கம்பெனியில் எழுத்தராகச் சேர்ந்த இராபர்ட் கிளைவ் என்பவர் ராணுவத்தில் சேர்ந்தார். இவர் ஆளுநர் சாண்டர்ஸை அணுகி புதிய போர்த்திட்டம் ஒன்றைக் கொடுத்தார்.
- திருச்சி முற்றுகையைத்தளர்த்தி ஆற்காட்டை முற்றுகையிட வேண்டுமென்ற அத்திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- அன்வருதீனுடைய மகனான முகமது அலியை ஆற்காடு நவாப் ஆக்கும் நோக்கத்தோடு ஒரு பெரும்படையுடன் சென்று இராபர்ட் கிளைவ் ஆற்காட்டை ஆற்காடு போரில் கைப்பற்றி, சந்தாசாகிப்பை தோற்கடித்து கொலை செய்தார்.
- ஆற்காடு போரில் வெற்றி பெற்றதால் **இராபர்ட் கிளைவ் ஆற்காடு வீரர் என்றழைக்கப்படுகிறார்.** பிரெஞ்சு தளபதி ஜே.பி. லா ஸ்ரீரங்கத்தில் கைது செய்யப்பட்டார்.
- இப்போரில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.
- முகமது அலி ஆற்காடு நவாப் ஆனார்.

விளைவுகள்:

- கி.பி. 1754ல் பாண்டிச்சேரி உடன்படிக்கையின் படி அல்லது கோதாயூ உடன்படிக்கையின் படி போர் முடிவிற்கு வந்தது.
- கோதாயூ பிரெஞ்சு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார் டியூப்ளேயின் பதவி பறிக்கப்பட்டது.

iii. மூன்றாவது கர்நாடகப்போர் (Third Carnatic War 1758 - 1763):

- கி.பி. 1756ல் ஐரோப்பாவில் ஏழாண்டு போர் ஆங்கிலேயர் களுக்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு மிடையே தொடங்கியது.
- கி.பி. 1757ல் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் குடியிருப்பு மற்றும் வாணிபத்தலமான சந்திரநாகூரை (வங்காளம்) கிளைவ் மற்றும் வாட்சன் ஆகியோர் கைப்பற்றினார்.
- இதற்கு பதிலடி கொடுக்க கி.பி. 1758ல் கவுன்டிலாலி (Coun - de - lally) என்பவர் இந்தியாவில் போரை நடத்த சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரத்துடன் தாய்நாட்டிலிருந்து பிரெஞ்சுக்காரர்களால் கோதயூ ஆளுநருக்கு உதவி புரிய அனுப்பப்பட்டார்.

போரின் போக்கு:

- கி.பி. 1758 மே 2ம் தேதி கவுன்டி லாலி செயின்ட் டேவிட் கோட்டையை கைப்பற்றினார்.

- ஹைதராபாத்தில் பிரெஞ்சு தளபதியாக இருந்த புஸ்ஸியை அழைத்தார்.
- புஸ்ஸி உதவியுடன் மதராஸை கைப்பற்ற முயன்றார் லாலி. புஸ்ஸி ஐதராபாத்தை விட்டு வெளியேறியவுடன் அப்போது நிஜாமாக இருந்த ஜலபத்ஜங் பிரெஞ்சுக்காரர்களிடம் வைத்த நம்பிக்கையை இழந்து ஆங்கிலேயருடன் அமைதி உடன்பாடு செய்து கொண்டார்.
- பிரெஞ்சு கப்பற்படைத்தளபதி, ஆங்கிலக் கப்பற்படைத்தளபதியான போகாக்கிடம் மூன்று முறை தோற்று இந்தியாவை விட்டே ஓடிவிட்டார்.
- கி.பி. 1760 ஜனவரி 22ல் கர்நாடகப்பகுதியின் கோட்டைப்பகுதியான வந்தவாசி என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற வந்தவாசிப் போரில் சர் அயர் கூட் என்ற ஆங்கில தளபதியால் லாலி தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- இதனால் தான் **சர் அயர் கூட் வந்தவாசி வீரர் (Hero of Wandiwash)** என்று அழைக்கப்படுகிறார். புஸ்ஸி கைதியானார்.
- பிரெஞ்சுக்காரர்கள் முழுவதுமாக தோற்கடிக்கப் பட்டனர்.

விளைவுகள்:

- கி.பி. 1763 ல் பாரீஸ் உடன்படிக்கையின்படி ஏழாண்டு போர் முடிவிற்கு வந்தது.
- பிரெஞ்சு ஆதிக்க வளர்ச்சி இந்தியாவில் அடியோடு அழிந்தது.

2. வங்காளத்தில் ஆங்கிலேய ஆதிக்க வளர்ச்சி:

(Growth of British Power in Bengal)

- இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் ஏற்படுவதற்கான அடிக்கல் வங்காளத்தில் இராபர்ட் கிளைவ் என்பவரால் 1757ல் நாட்டப்பட்டது.
- அப்போது தக்காணத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த கர்நாடகப் போர்களினால் கலங்கி கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர் களுக்கு வங்காள வெற்றி மகிழ்ச்சி தருவதாக அமைந்தது.
- 1757ல் நடைபெற்ற பிளாசிப்போரிலும், 1764 -ல் நடைபெற்ற பக்சார் போரிலும் வெற்றி பெற்று இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர் ஆங்கிலேயர்கள்.

வங்காளத்தின் நிலைமை:

- தக்காணத்தைப் போலவே வங்காளமும் டில்லியிலிருந்த முகலாயப் பேரரசின் மேலதிகாரத்தை பெயரளவில் ஒத்துக் கொள்ளும் ஒரு சுபேதாரின் கீழ் இருந்தாலும் நடைமுறையில் ஒரு சுதந்திர அரசாகவே இருந்தது.
- கி.பி. 1740ல் வங்காள நவாப்பாக பதவியேற்ற அலிவர்திகான் என்பவர் தான் ஒரு வலிமையான அரசை நிறுவியிருந்தார். மராத்தியர்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.
- ஆங்கிலேயர்களுடன் நட்புறவு கொண்டிருந்தாலும். அவர்களை கோட்டைகளை கட்ட அனுமதிக்கவில்லை.
- அலிவர்திகான் 1756ல் ஏப்ரல் 9ல் இயற்கை எய்தினார். அவருக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட வாரிசுரிமைப் போட்டியை தங்களுக்குக் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை வங்காளத்தில் நிலை நாட்டினர்.

3. பிளாசிப்போர்

(Battle of Plassey - ஜூன் 23, 1757):

- 1756ல் அலிவர்திகானின் இறப்பிற்கு பிறகு ஆண்வாரிசு இல்லாததால் அவரது மகளின் மகனான சிராஜ் - உத் - தௌலா அரியணையில் அமர்ந்தார்.
- இவருக்கு இவரது சித்தி மகனான சௌகத் ஜங் என்பவருக்கும் வாரிசுப்போட்டி தொடங்கியது.
- வங்காளத்தில் இருந்த ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தவும், பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தங்களது வியாபாரகிடங்குகளைச் சுற்றி புதிய கோட்டைகளை கட்ட ஆரம்பித்தார்கள்.

பிளாசி மற்றும் பக்சார் போர்களின் விளைவு :

- ✓ பிளாசிப் போரின் வெற்றி, இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி அமைய அடித்தளமாக அமைந்தது. வங்காள அரசியலில் ஆங்கிலேயர்களை வலிமை மிக்கவர்களாக்கியது.
- ✓ பக்சாரின் வெற்றி, வட இந்தியாவின் பேரரசின் ஆட்சியை வீழ்த்தி ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை இந்தியாவில் உயர் அதிகாரம் படைத்த நிறுவனமாக உயர்த்தியது.

- பழைய கோட்டைகளில் பீரங்கிகளை அமைத்தனர். இதனால் கோபம் கொண்ட நவாப் சிராஜ் -உத்- தௌலா தன்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் புதிய கோட்டைகளை

கட்டக்கூடாது என்றும், கட்டப்பட்ட கோட்டைகளை தகர்த்தெறிய வேண்டுமென்றும் கட்டளையிட்டு கல்கத்தாவில் ஆங்கில கவர்னர் டிரேக் என்பவருக்கு கடிதம் எழுதினார்.

❖ இக்கட்டளைக்கு ஆங்கிலேயர் அடிபணிய மறுத்தனர்.

❖ பருக்சியரால் 1717ல் ஆங்கிலேயருக்கு வழங்கப்பட்ட வியாபார பட்டயத்தை மீறி வாணிப வழிகளை தனி வியாபாரத்திற்கு தவறுதலாகப் பயன்படுத்தினர்.

நிகழ்வுகள்:

❖ 1756 ஜூன் 4 ம் தேதி முர்சிதாபாத்தை அடைந்து காசிம் பஜாரிலிருந்த ஆங்கிலேய பண்டக சாலையை கைப்பற்றினார்.

❖ ஜூன் 20ல் கல்கத்தா சென்று வில்லியம் கோட்டையை பிடித்தார். அங்கிருந்த ஆங்கிலேய கவர்னர் டிரேக்கும், ஆலோசனைக் குழுவினரும், முக்கிய ஆங்கிலேயர் பலரும் கோட்டையை விட்டு வெளியேறி கப்பலில் ஏறி தங்களை பாதுகாத்துக் கொண்டனர். ஆனால் ஹோல்வெல் மற்றும் பலரும் சிறைபடுத்தப்பட்டனர்.

❖ சிறைப்படுத்தப்பட்ட 146 பேரில், ஒரு சிறிய அறையில் ஒரு நாள் இரவு முழுவதும் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்ததால், 123 பேர் மூச்சுத்திணறி இறந்ததாகவும், 23 பேர் மட்டுமே உயிர்பிழைத்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

❖ வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த நிகழ்வே இருட்டறை துயரச் சம்பவம் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

❖ தப்பித்தவர்களில் ஒருவர் தான் ஹோல்வெல் (இந்த நிகழ்ச்சியே அவர் கூறியதாக வந்தது தான்)

❖ கல்கத்தாவை பிடித்த பின் மாணிக்சந்து என்ற படைத் தலைவரிடம் கல்கத்தாவை ஒப்படைத்து விட்டு முர்ஷிதாபாத்துக்கு திரும்பிவிட்டார் சிராஜ் - உத் - தௌலா. இதற்கிடையில் மகுடப் போட்டியாளரான சௌகத்ஜங், தான் வங்காளத்தின் முகலாயப் பிரதிநிதியாக இருப்பதற்கான உத்தரவைப் பெற பகிரங்க முயற்சி செய்தார். எனவே சிராஜ் - உத் - தௌலா, சௌகத்ஜங் மீது படையெடுத்து அவரைக் கொன்றார்.

❖ கல்கத்தா வீழ்ச்சிக்கு பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் பால்ட்டா என்ற இடத்தில் தஞ்சம் அடைந்திருந்தனர்.

- ❖ அந்த இடத்திலிருந்த நவாபின் முக்கிய விரோதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு சதி செய்ய ஆரம்பித்தனர்.
- ❖ கல்கத்தாவின் அதிகாரிகளான மாணிக்சந்து, அமிசந்து, ஜகத்சந்து ஆகியவர்களை தம் கொள்கைக்கு ஒப்புக் கொள்ள வைத்தார்கள். நவாபும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு இழந்த சலுகைகளை திருப்பி அளிக்க சம்மதித்தார்.
- ❖ இதற்கிடையில் ரகசியமாக போருக்கான ஆயத்தங்களை செய்து வந்தனர் ஆங்கிலேயர். அதன்படி மதராஸிலிருந்து ஒரு பெரும்படையுடன் கிளைவும், வாட்சனும் 1756 டிசம்பர் 14ல் பால்ட்டா வந்து சேர்ந்தனர்.
- ❖ பழைய உரிமைகளையும் திரும்ப கொடுத்து, தாங்கள் அடைந்த சலுகைகளையும், துன்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு தரும்படி பால்ட்டாவிலிருந்து வாட்சன், நவாபுக்கு கடிதம் ஒன்றை எழுதினார்.
- ❖ நவாபும் சமாதானம் என்று கடிதம் எழுதினார். கடிதம் கிடைப்பதற்கு முன்பாகவே, கிடைக்கவில்லையென்று கருதி இராபர்ட் கிளைவ் 1757 ஜனவரியில் கல்கத்தா மீது படையெடுத்து கல்கத்தாவையும், ஹூக்ளியையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். எனவே சிராஜ் - உத் - தௌலா இராபர்ட் கிளைவுடன் 1757 ஜனவரி உல் அலி நகர் உடன்படிக்கை (Treaty of Alinagar) ஒன்றை செய்து கொண்டார்.
- ❖ இதற்குப் பிறகு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட ஏழாண்டுப் போரினால், இந்தியாவில் கிளைவும், வாட்சனும் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் பண்டக சாலைகளை கைப்பற்ற நினைத்து 1757 மார்ச் 17ல் சந்திரநாகூரைப் பிடித்தனர்.
- ❖ தனது ஆதிக்கத்திலுள்ள பிரெஞ்சு மக்களை அழிக்க தான் அனுமதிக்க முடியாது என்ற சிராஜ், ஆங்கிலேயரின் இந்த செயல்பாட்டை எதிர்த்தார். எனவே சிராஜ் - உத் - தௌலாவிற்கு பதிலாக தமக்கு சாதகமாக ஒருவரை நவாபாக பணியிலமர்த்த ஆங்கிலேயர் முயன்றனர்.
- ❖ நவாபின் படைத்தளபதியும் மைத்துனருமான மீர்ஜாபரை நவாப் ஆக்குவதாகக் கூறினர்.
- சிராஜ் உடன் போர் நடத்துவதற்கு முன்பாகவே கிளைவ் மற்றும் வாட்சன் ஆகியோர் பின்வரும் வங்காள நவாபின்

அதிகாரிகளுடன் ரகசிய உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு, போரில் நவாபிற்கு ஆதரவாக செயல்படக்கூடாது என்பதை உறுதி செய்தனர்.

1. மீர்ஜாபர் - மீர்பக்ஷி அல்லது வங்காள ராணுவ தலைமை தளபதி
2. மானிக் சந்த் - கல்கத்தா பொறுப்பு அதிகாரி
3. அமின்சந்த் - சீக்கிய செலவந்த வாணிபர்.
4. ஜகத் சேத்து - வங்கி பொறுப்பு அதிகாரி
5. காதிம் கான் - நவாபின் படைத்தளபதிகளில் ஒருவர்.
6. ராய்துர்லப் - தளபதிகளுள் ஒருவர்

- ❖ சிராஜ் -உத் - தெளலாவிற்கு எதிராக சதித்திட்டங்களை வகுத்த கிளைவ் ஆங்கிலேயருக்கு நவாப் செய்த அநீதிகளை பற்றி ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்பிவிட்டு நாகூரிலிருந்து சிராஜை தாக்க சந்திர நாகூரிலிருந்து புறப்பட்டு ஜூன் 22, 1757ல் கங்கை நதிக்கரையிலுள்ள பிளாசி என்ற இடத்தை அடைந்தார்.
- ❖ 1757 ஜூன் 23 காலையில் பிளாசிப் போர் ஆரம்பமானது. நவாபின் சிறந்த படைத்தளபதிகளான மீர்ஜாபர், யார்லதில்கான், ராய்துர்லப் ஆகியோர் நம்பிக்கை துரோகம் செய்து போரிடாமல் இருந்தனர்.
- ❖ விசுவாசமிக்க சிறிய படைத்தலைவர்களான மீர்மதன், மோகன்லால் ஆகியோர் கடுமையாகப் போர் புரிந்தனர். நவாபின் நம்பிக்கைக்குரிய மீர்மதன் கொல்லப்பட்டார்.
- ❖ சதியை அறியாத நவாப், மீர்ஜாபரை அழைத்து ஆலோசனை நடத்தினார்.
- ❖ மீர்ஜாபரின் ஆலோசனையின் பேரில் படைகளை பின் வாங்கிக் கொள்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. எல்லா படைதலைவர்களுக்கும் பின் வாங்குமாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.
- ❖ திறமை மிக்க தளபதி மோகன்லாலும் பின் வாங்கினார். போரில் தோல்வியுற்றதனால், சிராஜ் - உத் - தெளலா தன் மனைவி மக்களுடன் மூர்சிதாபாத்தை விட்டு ஓடிவிட்டார்.
- ❖ ஆனால் சில நாட்களுக்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கைதியாக கொண்டு வரப்பட்ட அவரை மீர்ஜாபரின் மகன் மீரான் கொலை செய்தார்.

விளைவுகள்:

- ❖ ஆங்கிலேயர் முதலில் வங்காளத்தையும், பிறகு இந்தியா முழுவதையும் கைப்பற்ற பிளாசிப்போர் வழி வகுத்தது.
- ❖ கிளைவின் உதவியினால் மீர்ஜாபர் வங்காளத்தின் நவாப்பானார்.
- ❖ 24 பர்கானாக்களில் வரி வசூலிக்கும் உரிமை ஆங்கிலேயருக்கு கிடைத்தது.
- ❖ ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டிய இராபர்ட் கிளைவ் 1758ல் கல்கத்தா(அ) வங்காளம் (அ) வில்லியம் கோட்டையின் முதல் கவர்னராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- ❖ 1760 வரை இந்தியாவிலிருந்தார்.
- ❖ வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிஸா பகுதிகளில் இலவசமாக வாணிபம் செய்யும் சலுகை ஆங்கிலேயருக்கு கிடைத்தது.

4. பக்ஸார் போர் (Battle of Baxar - அக்டோபர் 22, 1764):

- ❖ முறையான உரிமைகள் அல்லது சிறப்புரிமைகள் எதுவுமில்லாமல் கிளைவின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த மீர்ஜாபர் ஆங்கிலேயர் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்றனர்.

காரணங்கள்:

- ❖ ஆங்கிலேயர் மீது மீர்ஜாபருக்கு ஏற்பட்ட வெறுப்பு
  - இந்துக்களின் நலனை கிளைவ் பாதுகாத்ததால் மீர்ஜாபர் ஆங்கிலேயர் மீது வெறுப்பு கொண்டார்.
- ❖ டச்சுக்காரர்களுடன் மீர்ஜாபர் செய்த சதி ஆங்கிலேயர் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள சின்சூராவிலிருந்த டச்சுக்காரர்களுடன் தனது மகன் மீரான் மூலம் ரகசிய தொடர்பு வைத்து கொண்டார் மீர்ஜாபர்.

வங்காளத்தின் ஆளுநர்கள் :

- ✓ ராபர்ட் ஆலிஸ் (முதல் நிர்வாகம்) 1757 - 60
- ✓ ஹால்வெல் - 1760
- ✓ பன்ஸ்ட் ஹார்ட் 1760 -65
- ✓ இராபர்ட் கிளைவ் 1765 -67
- ✓ வெரில்ஸ்ட் 1767 -69
- ✓ கார்டியர் 1769 - 72
- ✓ வாரன் ஹேஸ்டிங்க்ஸ் 1772 - 74

- ❖ இதையறிந்த கிளைவ் கி.பி. 1759ல் நவம்பர் 25ல் சந்திர நாகூருக்கும் சின்சுராவுக்குமிடையில் பிதேரா என்ற இடத்தில், ஆங்கில தளபதி கானல் போர்ட் என்பவர் மூலம் டச்சுப்படைகளை தோற்கடித்து அவர்களை இந்தியாவை விட்டு

வெளியேற்றினார். மீர்ஜாபரின் மகன் மீரான் இறந்தார்.

- இதனால் கிளைவிற்கு பிறகு 1760 ஜூலையில் புதிதாக கவர்னரான வான்சிட் டார்ட் மீர்ஜாபரின் மருமகனான மீர்காசிமுடன் ஒரு ரகசிய உடன்படிக்கையை 1760 செப்டம்பர் 27ல் செய்து கொண்டார். அதன்படி மீர்காசிம் வங்காள நவாப் ஆனார்.
- பதிலுக்கு பர்துவான், மதினாப்பூர், சிட்டங்காங் ஆகிய மாவட்டங்களை ஆங்கிலேயருக்கு வழங்கினார்.
- 1761 ல் பாட்னாவில் ஆங்கில பண்டக சாலையின் தலைவராக எல்லிஸ் என்பவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு மீர்காசிம் உடன் மோதல் தொடங்கியது.
- நவாபை மதிக்காமல் தனி வியாபாரம் செய்து வந்தனர் ஆங்கிலேயர்.
- தனி வியாபாரத்திற்கு வரிச்சலுகைகள் கிடையாது என்றார் மீர்காசிம். அத்துடன் தனது தலைநகரை மூர்ஷிதாபாத்திலிருந்து மாங்கீருக்கு மாற்றினார்.
- தனது ராணுவபலத்தை பெருக்கிக் கொண்டார். மேலும் வங்காளத்தை திரும்பப்பெறும் நோக்கில் அயோத்தி நவாபான சுஜா உத் தௌலாவுடனும், முகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் ஷா ஆலத்துடனும் ராணுவ கூட்டு ஒன்றை செய்து கொண்டு ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக படைவீரர்களை திரட்டினார்.

போரின் போக்கு (Course):

- ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட இந்த கூட்டுப்படையை மேஜர் ஹெக்டர் மன்றோ என்பவர் தலைமையிலான ஆங்கிலப் படை 1764 அக்டோபர் 22ல் பக்ஸார் என்ற இடத்தில் போரிட்டு தோற்கடித்தது. அயோத்தியையும் ஆங்கிலேயர் பிடித்தனர்.
- சுஜா - உத் - தௌலா ஓடிவிட்டார். மீர்காசிம் அனைத்தையும் இழந்து வடமேற்கு இந்தியாவுக்கு ஓட்டம் பிடித்தார்.
- பேரரசர் இரண்டாம் ஷா ஆலம் ஆங்கிலேயர் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டு அமைதியை நாடினார்.

விளைவுகள்:

- அலகாபாத் உடன்படிக்கை மூலம் ஆகஸ்டு 1765 ல் போர் முடிவிற்கு வந்தது.
- ஆங்கிலேயர்கள் வங்காளம், பீகார், ஒரிஸாவின் திவானி உரிமம் (வருவாய் மற்றும் பொதுநீதி) 1765ல் பெற்றனர்.

- 1765 பிப்ரவரி 20ல் வங்காள ராணுவத்தை கலைத்து துணை சுபேதார் மூலம் வங்காளத்தை நிர்வகிப்பதாக ஆங்கிலேயருடன் ஒப்பந்தம் செய்தார்.
- மீர்ஜாபர் மீண்டும் வங்காள நவாப்பானார். மீர்ஜாபருக்கு பிறகு அவரது இரண்டாவது மகன் நிஜாம் - உத் - தௌலா நவாப்பானார்.
- முகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் ஷா ஆலம் ஆண்டிற்கு 26 லட்சம் ஓய்வூதியம் மற்றும் காரா, அலகாபாத் பகுதிகளின் திவானி உரிமம் பெற்றார்.
- மீண்டும் இராபர்ட் கிளைவ் வங்காள கவர்னரானார். இரட்டை ஆட்சி முறையை 1765ல் அறிமுகம் செய்தார்.
- இறுதியில் 1772ல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸால் இரட்டை ஆட்சி முறை ஒழிக்கப்பட்டது.
- இரட்டை ஆட்சி முறை என்பது வருவாய் வசூலிக்கும் உரிமம் ஆங்கிலேயரிடமும், நிர்வாகம் (நிஜாமத் உரிமம்) நவாப்பிடமும் இருந்த ஆட்சிமுறையாகும்.
- பக்சார் போர் வெற்றி வட இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தை உறுதி செய்தது. முகலாயப் பேரரசு சரியத் தொடங்கியது.

5. ஆங்கிலேய மைசூர் போர்கள் (Anglo - Mysore Wars):

- விஜயநகரப் பேரரசின் கீழ் ஒரு பகுதியாக இருந்த மைசூர் கி.பி. 1565ல் நடைபெற்ற தலைக்கோட்டைப் போருக்குப் பின் உடையார் வம்சத்தின் இந்து ராஜாவின் கீழ் சுதந்திரமடைந்தது.
- அந்த வம்சத்தினர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம் வரை மைசூரை ஆண்டு வந்தனர். அவர்களில் நஞ்ச ராஜ் என்ற அரசரின் கீழ் துணிச்சல் வீரராய் விளங்கிய ஹைதர் அலி என்ற முகமதியர் தன்னுடைய திறமையாலும் தந்திரத்தினாலும் நஞ்சராஜை வென்று கான் பகதூர் என்ற பட்டத்துடன் மைசூர் அரசரானார்.
- கர்நாடகப்பகுதிக்கு அருகிலுள்ள பகுதியே மைசூர் பகுதியாகும்.
- எனவே கர்நாடகப் பகுதியை கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர்களின் செயல்களால் அதிர்ச்சி மற்றும் கோபமடைந்து கர்நாடகத்திலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் ஆங்கிலேயரை வெளியேற்ற திட்டமிட அதுவே ஆங்கிலேய - மைசூர் போருக்கு காரணமாக அமைந்தது.

i. முதல் ஆங்கிலேய மைசூர் போர் (First Anglo Mysore - 1767 -69)

காரணங்கள்:

- கர்நாடகப் பகுதியிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் ஆங்கிலேயரை விரட்ட ஹைதர் அலி முயன்றார்.
- ஆங்கிலேயரும் தங்கள் எல்லையை விரிவுபடுத்த முயன்றனர்.
- ஹைதர் அலியின் தென்னிந்திய படையெடுப்பு மற்றும் ஆக்கிரமித்தல் ஆகியவை ஆங்கிலேயரிடம் அச்சத்தை ஏற்படுத்தின.
- ஹைதர் அலி தனது படையில் பிரெஞ்சு வீரர்களை சேர்த்துக்கொண்டு படையை மேலும் நவீனரகமாக வலுப்படுத்தினார்

போரின் போக்கு:

- மராத்தியர்களுக்கு பணம் கொடுத்து தந்திரமாக தன் வசப்படுத்திக் கொண்டார் ஹைதர் அலி. 1767ல் நிஜாம் அலி, ஆங்கிலேய படைத்தளபதி ஜோசப்ஸ்மித் என்பவருடன் சேர்ந்து மைசூரை தாக்க, அவர்களை தோற்கடித்து தன் வசப்படுத்தினார் ஹைதர்.
- கேப்டன் நிக்சன் என்பவரை தோற்கடித்து ஈரோட்டை கைப்பற்றினார் ஆனால் ஹைதர் படைகள் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சங்கமா என்ற இடத்திலும், திருவண்ணா மலையிலும் ஆங்கிலேய தளபதி ஜோசப் ஸ்மித் என்பவரால் தோல்வியை தழுவின.
- அதிக இழப்பு ஆங்கிலேயருக்கு ஏற்பட்டது.

விளைவுகள்:

- கேப்டன் புரூக் என்பவர் மூலம் ஆங்கிலேயர்கள் ஹைதர் அலியுடன் சமாதானமாக கி.பி. 1769ல் மதராஸ் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர்.
- இவ்வுடன்படிக்கையின்படி இரு சாரரும் அவரவர் கைப்பற்றியிருந்த இடங்களை திரும்ப கொடுக்க உடன்பட்டனர்.
- மேலும் பாதுகாப்பு போரில் ஈடுபடும் போது ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்ய வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டது.

ii. இரண்டாம் மைசூர் போர் (1780 - 84):

காரணங்கள்:

- 1771ல் மைசூர் மராத்தியர்களால் தாக்கப்பட்டது. சென்னை உடன்படிக்கையின் படி ஆங்கிலேயர்கள் ஹைதர் அலிக்கு உதவிக்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் உதவிக்கு ஆங்கிலேயர்கள் வரவில்லை.

போரின் போக்கு:

- ❖ 1780ல் கர்நாடகத்தின் மீது படையெடுத்து ஹைதர் அலி ஆற்காட்டை கைப்பற்றினார்.
- ❖ பெய்லி என்ற ஆங்கிலேய தளபதியின் படைகளை பொளிலூரில் தோற்கடித்தார். ஆனால் 1781 ஜூலையில் போர்டோ நோவா என்னுமிடத்தில் சர் அயர் கூட் என்ற ஆங்கிலேய தளபதியால் ஹைதர் அலி தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- ❖ இப்போரில் ஹைதர் அலிக்கு நிறைய இழப்பு ஏற்பட்டது. அச்சமயத்தில் 1782 டிசம்பரில் முதுகில் ஏற்பட்டிருந்த புற்று நோயினால் ஹைதர் அலி இறந்து போனார்.
- ❖ அவருக்குப் பிறகு அவரது மகன் மைசூரின் புலியான திப்பு சுல்தான் மைசூரின் அரசரானார். 1784ல் மங்களூரை திப்பு சுல்தான் கைப்பற்றினார்.

விளைவுகள்

- ❖ 1784 மங்களூர் உடன்படிக்கையின்படி இருசாராரும் தாங்கள் கைப்பற்றிய இடங்களையும், பிடித்து வைத்திருந்த கைதிகளையும் திரும்பி கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டதால் போர் நிறைவு பெற்றது.

iii. மூன்றாம் மைசூர் போர் (1790 - 92):

காரணங்கள்:

- ❖ சுல்தான் என்ற பட்டத்துடன் அரியணைக்கு வந்த திப்பு சுல்தான் மங்களூர் உடன்படிக்கையில் நம்பிக்கை யில்லாமல் ஆங்கிலேயரை இந்தியாவிலிருந்து விரட்ட திட்டமிட்டார்.
- ❖ ஆங்கிலேயரின் நட்பு நாடான திருவிதாங்கூரை தாக்கினார். ஆங்கிலேயரின் எதிரியான பிரான்ஸ் உடன் நட்பு கொண்டிருந்தார்.
- ❖ காரன் வாலீஸ் பிரபுவின் இந்திய வருகை.

போரின் போக்கு:

- ❖ காரன்வாலிஸ் பிரபு தானே நேரில் தலைமை தாங்கி படையை வழிநடத்தினார்.
- ❖ பெங்களூர், கோயம்புத்தூர், ஸ்ரீரங்கப்பட்டிணம் ஆகிய பகுதிகளை கைப்பற்றினார்.
- ❖ தனது வலிமையற்ற நிலையை கண்ட திப்புசுல்தான் 1792ல் ஆங்கிலேயருடன் ஸ்ரீரங்கப்பட்டிணம் (அ) சீரங்கப்பட்டிணம் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.

விளைவுகள்:

- 1792ல் சீரங்கப்பட்டிணம் உடன்படிக்கை மூலம் போர் முடிவுக்கு வந்தது.
- திப்பு சுல்தான் தனது ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளான திண்டுக்கல், கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி ஆகியவற்றை இழந்தார்.
- போரின் பேரிழப்பு தொகையை (3 கோடி) திப்பு சுல்தான் கொடுக்கும் வரை திப்புசுல்தான் தனது இரு மைந்தர்களை காரன் வாலீஸ் பிரபுடன் அனுப்ப வேண்டும்.
- திப்புவின் பதவி பறிக்கப்பட்டு பழைய இந்து வம்சத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

iv. நான்காம் மைசூர் போர் (1799):

காரணங்கள்:

- திப்புசுல்தான் இழந்த நிலப்பிரப்புக்களையும், கௌரவத்தையும் மீண்டும் பெற தன்னை ராணுவ ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் பலப்படுத்திக் கொள்ள முற்பட்டார்.
- 1796ல் மைசூரின் அரசர் ஒன்பதாம் சாம்ராஜ் இறப்பிற்கு பிறகு புதிய அரசர் நியமிக்கப்படாததால் அரண்மனையை முற்றுகையிட்டு கைப்பற்றினார்.
- பிரான்ஸ் ஜேக்கப்பிய கழகத்தில் உறுப்பினராக சேர்ந்து சீரங்கப்பட்டிணத்தில் ஒரு ஜேக்கப்பிய கிளையை ஆரம்பித்து பிரெஞ்சுக் கொடியை ஏற்றினார்.
- ஆங்கிலேயர்களுக்கு விரோதமாகப் போரிட மொரிஷியசுக்கு ரிபாட் என்பவரை தூதுவராக அனுப்பினார்.
- புதிய கவர்னர் ஜெனரலான வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்.
- பிரெஞ்சு நெப்போலிய அரசருடன் திப்பு நல்லுறவு கொண்டிருந்தார்.

போரின் போக்கு:

- வெல்லெஸ்லி பிரபு 1799ல் திப்புவிற்கு எதிராக போர் தொடுத்தார்.
- மார்ச்சில் ஸ்டுவர்டு என்ற ஆங்கிலேய தளபதியாலும், 27 மார்ச்சில் ஜெனரல் ஹாரிஸ் என்பவராலும் முறையே செதாசீர் மற்றும் மாலவல்லி ஆகிய இடங்களில் திப்பு சுல்தானின் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன.
- தனது தலைநகரான சீரங்கப் பட்டிணத்தை காப்பாற்ற நடந்த போரில் திப்பு சுல்தான் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

விளைவுகள்:

- ❖ புதிய மைசூர் இந்து அரசர் 1799ல் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.
- ❖ திப்பு சுல்தானின் வாரிசுகள் கைது செய்யப்பட்டு வேலூர் கோட்டையில் சிறை வைக்கப்பட்டனர்.
- ❖ மைசூரின் பெரும்பகுதி ஆங்கிலேயர்களால் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

ஹைதர் அலி மற்றும் ஆங்கிலேயர் இடையிலான போர்கள் பிரிட்டிஷ் தளபதிகள்

சங்கானா போர்	கார்னல் ஸ்மித்	முடிவில்லை
வாணியம்பாடி போர்	கார்னல் ஸ்மித் (1767 - திசம்பர்)	முடிவில்லை
முல்பாகல் போர்	கார்னல் ஸ்மித் (1768 - அக்டோபர்)	முடிவில்லை
அரியலூர் போர்	கார்னல் ஸ்மித் (1768 - நவம்பர்)	முடிவில்லை
போர்ட்டோ நோவா போர்	சர் ஐயர் கூட் (ஜீலை 1781)	ஆங்கிலேயர்வெற்றி
பொள்ளிலூர் போர் (காஞ்சிபுரம்)	சர் ஐயர் கூட் (செப் 1781)	ஆங்கிலேயர்வெற்றி
சோளிங்கர் போர்	சர் ஐயர் கூட் (அக் 1781)	ஆங்கிலேயர் வெற்றி

6. ஆங்கிலேய - மராத்தியப்போர்கள் (Anglo - Maratha Wars):

- ❖ கி.பி. 1761ல் நடைபெற்ற மூன்றாம் பானிபட்போரில் மராத்தியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும் அவர்களது ஆற்றலும் ஆதிக்கமும் அழியவேயில்லை.
- ❖ கி.பி. 1771ல் முகலாயப் பேரரசர் இரண்டாம் ஷா ஆலத்தை தங்கள் பாதுகாப்பின் கீழ் கொண்டு வந்தார்கள்.
- ❖ இந்த சூழ்நிலையில் 1772ல் நானா சாகிப்பிற்கு பின் வந்த பேஷ்வா முதலாம் மாதவராவ் இறந்தார். இதனால் மராத்திய தலைவர்களுக்கிடையே பேஷ்வா பதவிக்காக உள்நாட்டு பூசல்கள் ஏற்பட்டன.
- ❖ இந்த பூசல்களில் ஆங்கிலேயர்கள் தலையிட சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதன் விளைவாக மூன்று ஆங்கில மராத்திய போர்கள் நடைபெற்றன.

இந்தப் போர்களின் முடிவில் மராத்தியர்களின் அதிகாரமனைத்தும் ஒடுக்கப்பட்டது.

i. முதலாம் ஆங்கில மராத்தியப்போர் (1775 -82):

காரணங்கள்:

- கி.பி. 1772ல் முதலாம் மாதவ்ராவின் இறப்பிற்கு பிறகு அவரது சிறுவயது மகன் நாராயணராவ் பேஷ்வா ஆனார்.
- இவருடைய சித்தப்பா ரகுநாதராவ் என்பவர் பேஷ்வா பதவியை அடைய சதிதிட்டம் தீட்டி, 1773ல் நாராயணராவை படுகொலை செய்தார்.
- இதற்கு மூன்றாவது பானிபட் போரில் தப்பிப்பிழைத்த நானாபட்னாவிஸ் மற்றும் மராத்திய சர்தார் தலைவர்களான இந்தூரின் ஹோல்கர்கள், குவாலியரின் சிந்தியாக்கள், நாக்பூரின் போன்ஸ்லேக்கள், பரோடாவின் ஹெய்க்வர்துகள், எதிர்ப்பு தெரிவித்து மராத்திய மாகாணங்களை விட்டு விரட்டினார்.
- வேறுவழியின்றி பேஷ்வா பதவிக்காக ரகுநாதராவ் பம்பாயிலிருந்த ஆங்கிலேயரின் உதவியை நாடினார்.
- கி.பி. 1775 மார்ச் 7 ரகுநாதராவுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடையே சூரத் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இதனை வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் வரவேற்றார்.
- ஆனால் ஆங்கிலேய கர்னல் கீட்டிங் தலைமையிலான படை சால்செட் மற்றும் பஸீன் பகுதிகளை கைப்பற்றியதை தலைமை ஆலோசனை குழு ஏற்கவில்லை.
- இந்த சிக்கலை தீர்த்து வைப்பதற்காக கி.பி. 1776ல் கானல் அப்டன் என்பவரை கல்கத்தா ஆலோசனைக்குழு அனுப்பியது.
- சூரத் உடன்படிக்கையை ரத்து செய்து விட்டு மராத்திய தலைவரான நானா பட்னாவிஸ் என்பவருடன் 1776 மார்ச் 1 ல் புரந்தர் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையின்படி நாராயணராவின் மகனான இரண்டாம் மாதவராவ் பேஷ்வாவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்.
- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸிற்கு எதிராக ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்கள் புரந்தர் உடன்படிக்கையை ஆதரித்தனர்.
- ஆனால் கம்பெனியின் நிர்வாக இயக்குனர்களே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸிற்கு ஆதரவாக சூரத் உடன்படிக்கையை ஆதரித்தனர்.
- இதற்கிடையில் நானா பட்னாவிஸ், லூபின் என்ற பிரெஞ்சு

அதிகாரியுடன் தொடர்பு கொள்ள ஆரம்பித்தார்.

- இதனை பம்பாய் அரசு எதிர்க்கவே போர் ஆரம்பமானது.

போரின் போக்கு:

- ஆங்கிலேயப்படை கர்னல் ஈகர்டன் தலைமையில் புறப்பட்டு, டெலிகான் என்ற இடத்தில் மராத்தியப்படை களுடன் மோதி மராத்தியப் படையால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. கி.பி. 1779ல் மகாதஜி சிந்தியாவிற்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்குமிடையே வாட்கன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டது.
- வாட்கன் உடன்படிக்கையை வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஏற்க மறுத்து தளபதி கோடர்டு தலைமையில் வங்காளத்திலிருந்து ஒரு வலிமைமிக்க படையை அனுப்பினார்.
- அப்படை மத்திய இந்தியாவில் பல வெற்றிகளை பெற்று மராத்தியர்களின் தலைமையிடமான பூனாவை நோக்கி முன்னேறியது. குவாலியர் கைப்பற்றப்பட்டது.
- சிந்தியா "சிப்ரி" என்ற இடத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். எனவே நிலைமையை புரிந்து கொண்ட மகாதஜி சிந்தியா பூனா அரசாங்கத்திற்கும், ஆங்கிலேயருக்குமிடையே உடன் படிக்கை ஏற்பட முயற்சித்தார்.

விளைவுகள்:

- கி.பி. 1782ல் சால்பை உடன்படிக்கை (Treaty of Salbai) படி முதல் மராத்தியப் போர் முடிவிற்கு வந்தது.
- இரண்டாம் மாதவராவ் பேஷ்வாவாக ஆங்கிலேயர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டார். ரகுநாதராவிற்கு ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டது.
- மராத்தியர்களுடன் அடுத்த 20 ஆண்டுகளுக்கு அமைதிக்கு வழி வகுத்தது.
- சால்செட், பஸீன் பகுதிகள் ஆங்கிலேயருக்கு கிடைத்தன.

ii. இரண்டாவது ஆங்கிலேய மராத்தியப் போர் (1803 - 05):

காரணங்கள்:

- 1795 - ம் வருடம் பேஷ்வா இரண்டாம் மாதவ்ராவ் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்ததால் பாஜிராவ் பேஷ்வாவாக 1796ல் பதவி ஏற்றார். அவரது முதலமைச்சராக நானா பட்னாவிஸ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்.
- மராத்திய தலைவர்களான சிந்தியா, ஹோல்கர், போன்ஸ்லே ஆகியோரிடையே போட்டியை அதிகப்படுத்தி மோதலை

ஏற்படுத்தினார் இரண்டாம் பாஜிராவ்.

- கி.பி. 1798ல் வெல்லெஸ்லி பிரபு அறிமுகப்படுத்திய துணைப்படைத் திட்டத்தை மராத்தியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
- மராத்திய பேரரசை பாதுகாத்த நானாபட்னாவிஸ் 1800ல் பூனாவில் இறந்தார். இதனால் நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டு மராத்திய தலைவர்களிடையே பிளவு ஆரம்பித்தது. பூனாவில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த தவுலத்ராவ் சிந்தியாவும், ஜஸ்வந்த்ராவ் ஹோல்கரும் தங்களுக்குள் கடுமையாக போரிட்டனர்.
- இதனால் அதிர்ச்சியடைந்த பேஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் பசீன் என்ற இடத்திற்கு தப்பியோடி ஆங்கிலேயர்களுடன் 1802ல் துணைப்படைத்திட்ட ஒப்பந்தமான பசீன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். இந்த உடன்படிக்கையின்படி ஆங்கிலப் படை ஒன்று ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி என்பவரின் தலைமையில் சென்று அங்கு பேஷ்வாவை மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தியது. இதனால் மற்ற மராத்திய சர்தார்கள் ஆங்கிலேயரை எதிர்க்க போர் ஆரம்பமானது.

போரின் போக்கு:

- ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி அகமதாபாத்தை கைப்பற்றினார். சிந்தியாவின் படைகளை நர்மதை ஆற்றுக்குத் தெற்கே உள்ள அஸ்ஸே என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தார்.
- மேலும் போன்ஸ்லேயின் படைகளை ஆர்கான் என்ற இடத்தில் தோற்கடித்து பர்கான்பூர், அஸ்ஸீர்கார் ஆகிய இடங்களை கைப்பற்றினார்.
- இதன் விளைவாக வெல்லெஸ்லி போன்ஸ்லேயுடன் தியோகன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். சிந்தியாவுடன் சுர்ஜி - அர்ஜன்கான் என்ற உடன்படிக்கை செய்தார் வெல்லெஸ்லி.
- சிந்தியாவின் பகைவர் என்பதால், ஜஸ்வந்த்ராவ் ஹோல்கர் இப்போரில் மராட்டியரை ஆதரிக்காமல் தனிமை காத்தார். வெல்லெஸ்லி ஒப்பந்தம் செய்யத்தூண்டிய போது பெரும் கோரிக்கைகளை ஹோல்கர் முன் வைத்தார்.
- இதனால் வெல்லெஸ்லி அவர் மீது போர் தொடுத்தார்.

இப்படையெடுப்பு நன்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்த போதிலும் ஆங்கிலேய தளபதிகளின் சில தவறுகளால் ஹோல்கரை வெல்லத்தவறினர். 1806ல் ஆங்கிலேயர்களுடன் ஹோல்கர் சமாதானம் செய்து கொண்டு ராஜபுத்திரப்பகுதிகளில் சுதந்திரமாக செயல்படும் உரிமையை பெற்றார்.

விளைவுகள்:

- அனைத்து மராத்திய சர்தார்களும் துணைப்படை திட்டத்தில் கையொப்பமிட சூழ்நிலையை உருவாக்கினர் ஆங்கிலேயர்கள்.
- மராத்தியர்கள் ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தனர். ஆனால் ஹோல்கரிடம் ஆங்கிலேயர் அடைந்த தோல்வி வெல்லெஸ்லி பதவி விலகுவதற்கு காரணமாகிவிட்டது.

iii. மூன்றாவது ஆங்கிலேய மராத்தியப்போர் (1817 -18):

காரணங்கள்:

- பிண்டாரி என்ற கொள்ளைக் கூட்டத்திற்கும் மராத்தியர்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. மராத்தியர்கள் பிண்டாரிகளை அவ்வப்போது கூலிப்படை வீரர்களாக பயன்படுத்தி வந்தனர்.
- எனவே கவர்னர் ஜெனரல் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு பிண்டாரிகளை ஒழிப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இதனால் மராத்தியர்களுடன் மோதல் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்தார்.
- பேஷ்வா இரண்டாம் பாஜிராவ் தன்னுடைய தலைமையின் கீழ் மராட்டியக் கூட்டமைப்பை திரும்பவும் நிலைப்படுத்தி ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியை ஒழித்துவிட திட்டமிட்டார்.
- 1817 ஜூன் 13 பூனாவிலிருந்த ஆங்கிலப் பிரதிநிதி எல்பின்ஸ்டன்,பாஜிராவை பூனா உடன்படிக்கையை கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தார். இதனால் ஆத்திரமடைந்த பேஷ்வா பூனாவிலிருந்த ஆங்கிலப் பிரதிநிதியின் தங்குமிடத்தை கொளுத்த போர் ஆரம்பமானது.
- பேஷ்வா, கிர்கே என்னுமிடத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அதே போல் போன்ஸ்லே தலைவர் அப்பாசாகிப் தாம் 1817 மே 17ல் கையெழுத்திட்ட நாக்பூர் உடன்படிக்கையை ஏற்க மறுத்தார். இவ்வுடன்படிக்கையின் படி நாக்பூர் வணிகக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. அப்பா சாகிப் 1817 நவம்பரில் பிரிட்டிஷாருடன்

நடைபெற்ற சிதாபல்தி போரில் முறியடிக்கப்பட்டார். பேஷ்வா இச்சமயத்தில் ஹோல்கரின் உதவியை நாடினார். ஆனால் பிரிட்டிஷார் 1817 டிசம்பர் 21ல் பரோடாவில் ஹோல்கரை முறியடித்து துணைப்படை உடன்படிக்கையில் மண்ட சோர் கையெழுத்திட செய்தனர்.

- பரோடாவின் கெயிக்வார் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அகமதாபாத்தின் ஒரு பகுதியை பிரிட்டிஷாருக்கு வழங்கினார்.
- 1818ல் சிந்தியா பிரிட்டிஷாருடன் புதிய ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட நேரிட்டது.

விளைவுகள்:

- பேஷ்வா பதவி ஒழிக்கப்பட்டு, கடைசி இரண்டாம் பாஜிராவ் கான்பூருக்கு அருகிலுள்ள பித்தூர் என்ற இடத்தில் ஆண்டுக்கு 8 லட்ச ரூபாய் ஓய்வூதியத்துடன் ஓய்வெடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்.
- அனைத்து மராத்திய பகுதிகளையும் பிரிட்டிஷா இணைத்து பம்பாய் மாகாணத்தை ஏற்படுத்தினர்.
- சிந்தியா தவிர மற்றவர்கள் தனிப்படை வைத்துக்கொள்ள அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

- ✓ பாலாஜி விஸ்வநாத்- 1713 - 20
- ✓ பாஜி ராவ் - I - 1720 -40
- ✓ பாலாஜி பாஜி ராவ் - 1740 -61
- ✓ மாதவ் ராவ் I - 1761 - 1772 (நானா சாகிப்)
- ✓ நரேன் ராவ் - 1772 -74
- ✓ மாதவ் ராவ் II - 1774 -95
- ✓ பாஜி ராவ் II - 1796- 1818 (கடைசி பேஷ்வா பித்தூரில் ஜனவரி 1851 ல் இறந்தார்)

7. ஆங்கிலேய - சீக்கியப்போர்கள்:

- ரஞ்சித்சிங்கின் மறைவிற்குப்பின் சீக்கிய அரசு வலுவிலக்க ஆரம்பித்ததால் நாட்டில் தோன்றிய கலகங்களும், நடைபெற்ற கொலைகளும் சீக்கிய அரசை சீர் குலைத்தன.
- நாட்டில் ஆட்சி அமைப்பு முறையே இல்லாமல் போய் விட்டது.
- இப்படி நாட்டுக்குள் எழுந்த குழப்பம், ஆட்சிமுறை இல்லாத நிலை ஆகியவை ஒன்று சேர்ந்து இறுதியில் ஆங்கிலேயர்களுடன் போர் ஏற்படுவதற்கு வழிவகை செய்தன. இரண்டு ஆங்கிலேய - சீக்கியப்போர்கள் நடைபெற்று, இறுதியில் ஆங்கில அரசு வெற்றி பெறவே பஞ்சாப் ஆங்கிலப்

பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

i. முதல் ஆங்கில - சீக்கியப் போர் (1845 - 46):

❖ 1843ல் தலீப்சிங் என்ற ஐந்து வயது சிறுவன் அரசராக அறிவிக்கப்பட்டார்.

❖ அவரது தாய் ஜிண்டான் என்பவர் அவருக்கு பாதுகாவலராக இருந்து ஆட்சி செய்து வந்தார். ஆனால் ஜிண்டானாவினால் ஆட்சியை ஒழுங்குபடுத்த முடியவில்லை.

❖ கால்சா படையின் தளபதிகளே உண்மையான அதிகாரத்தை வைத்திருந்தனர்.

❖ கால்சா படையின் தேஜ்சிங் என்பவர் பஞ்சாயத்து பிரதிநிதிகள் அல்லது ஐவர் குழுக்கள் மூலம் நாட்டின் அதிகாரத்தை கைப்பற்றி சர்வாதிகாரியான கால்சா படையை மாற்றினார்.

❖ கவர்னர் ஜெனரல் ஹார்டிஞ்ச் பிரபு கால்சா படையின் போக்கைக்கண்டு சில பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளான கோட்டைகளை பலப்படுத்துதல், பாலம் கட்டுதல், படகுகள் கட்டுதல் போன்றவைகளை மேற்கொண்டார். இதைக்கண்ட சீக்கியப் படையினர் ஆத்திரம் அடைந்து, நாட்டின் சுதந்திரத்தை காக்க போரிட்டே ஆக வேண்டுமென்று முடிவிற்கு வந்தனர்.

❖ கால்சா படையின் ஆதிக்கத்தையும் அட்டூழியத்தையும் ஒடுக்க நினைத்த ராணி ஜிண்டான், சீக்கியரின் ஆவேசத்தை ஆங்கிலேயர்களுக் கெதிராக தூண்டிவிட்டாள்.

❖ ஆங்கிலேயர் பஞ்சாபை கைப்பற்ற முயற்சிக்கிறார்கள் என்ற வதந்தியை பரப்பி தேஜ்சிங் மற்றும் லால் சிங் போன்றோர் தலைமையில் சீக்கியப்படை 1845 டிசம்பர் 11ல் சட்லஜ் நதியை கடந்தது போர் ஆரம்பமானது.

போரின் போக்கு:

❖ 1845 டிசம்பர் 13ல் ஹார்டிஞ்ச் பிரபு போர் பிரகடனம் செய்தார். இருபடைகளுக்கும் கடுமையாக நடைபெற்ற போரில் ஆங்கிலத்தளபதி ஹியுஹஃப் என்பவர் பெரோஸ்பூருக்கு தென் கிழக்கே இருந்த முட்சி என்ற இடத்தில் சீக்கியப்படை தோற்கடித்தார்.

❖ இந்த வெற்றிக்குப்பின் 1845 டிசம்பர் 31 ல் பெரோஸ்ஷரி என்ற இடத்தில் நடந்த போரிலும், பிறகு அலிவால் போரிலும், சப்ரான் போரிலும் சீக்கியப்படை தோற்கடிக்கப்பட்டது.

- 1846 பிப்ரவரி 20-ல் லாகூர் கைப்பற்றப்பட்டது. இப்போர் லாகூர் உடன்படிக்கையின்படி முடிவுக்கு வந்தது.

விளைவுகள்:

- லாகூர் உடன்படிக்கை 1846 மார்ச் படி சட்லஜ் நதிக்கு இடப்பக்கத்தில் இருக்கும் பிரதேசங்களையும் சட்லஜ் நதிக்கும், பியாஸ் நதிக்கும் இடையிலுள்ள ஜலந்தர் தோ ஆப் என்ற பகுதியையும் சீக்கியர்கள் ஆங்கிலேயரிடம் இழக்க நேரிட்டது.
- சிறுவனான தலீப்சிங் மகாராஜாவாகவும், ஜிண்டான் ராணியை அரசரின் பாதுகாவலராகவும் லாசிங் என்பவரை முதலமைச்சராகவும் ஆங்கிலேயர் ஒப்பு கொண்டனர்.
- லாகூர் அரசாங்க உள்நாட்டு விவகாரங்களில் ஆங்கில அரசு தலையிடாது. லாகூரில் ஆங்கில பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்ட ஹென்றி லாரன்ஸ் என்பவரிடமே ஆட்சி அதிகாரம் இருந்தது. இதனால் பஞ்சாபின் உண்மை ஆட்சி ஆங்கிலேயருக்கே மாறியது.

ii. இரண்டாவது ஆங்கில சீக்கியப் போர் (1848 - 49):

காரணங்கள்:

- சீக்கிய வீரர்கள் தங்கள் தோல்வியும், அவமானமும் தங்கள் தலைவர்களின் துரோகத்தினால் தான் ஏற்பட்டது என திட்டவட்டமாக நம்பினர். பஞ்சாபில் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டதை வெறுத்தனர். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக கலகம் செய்யத்தக்க சந்தர்ப்பத்தை எதிர் நோக்கியிருந்தனர்.
- ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக சதியில் ஈடுபட்டதாக குற்றம் சாட்டி அரசரின் தாயாரான ஜிண்டான் ராணியை லாகூரிலிருந்து ஆங்கிலேயர் வெளியேற்றினர். இது சீக்கிய மக்களின் அதிருப்தியை அதிகப்படுத்தியது.
- பெஷாவரை ஆப்கானியர்களுக்கு கொடுப்பதாக கூறி அவர்களையும் சீக்கியர்கள் தங்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ள இரண்டாம் ஆங்கிலேய சீக்கிய போர் ஆரம்பமானது.

போரின் போக்கு:

- ஹஃப் பிரபுவின் தலைமையில் போரிட்ட ஆங்கிலப்படைகள் சில்லியன் வாலா வெற்றிக்கு பின்னர் 1849 பிப்ரவரி 21-ல் சீனாப் நதிக்கு அருகிலுள்ள குஜராத் என்ற நகரில் சீக்கியப்படைகளையும் ஆப்கானியர்களையும் தோற்கடித்தனர்.
- ஆப்கானியர்கள் கைபர் கணவாய், காபூல் வரையிலும் சர் வால்டர்

கில்பர்ட் என்ற ஆங்கிலத் தளபதியால் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். டல்ஹௌசி பிரபுவால் பஞ்சாப் ஆங்கில அரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

விளைவுகள்:

- ❖ தலீப்சிங்கிற்கு ஆண்டிற்கு 5 லட்சம் ஓய்வூதியம் வழங்கி தன் தாய் ஜிண்டான் ராணியுடன் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்.
- ❖ சர் ஜான் லாரன்ஸ் பஞ்சாபின் முதல் தலைமை ஆணையராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- ❖ பஞ்சாப் ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குள் கொண்டு வரப்பட்டதால் வட மேற்கில் ஆங்கிலப் பேரரசின் எல்லை இந்தியாவின் இயற்கை எல்லையாகிய இமயமலைப் பிரதேசத்தை எட்டியது.

8. ஆங்கிலேய - பர்மியப் போர்கள் (Anglo - Burmesewars):

- ❖ பர்மாவில் (மியான்மர்) 1752 - 60 களில் ஆலம்பயா என்பவர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ அவருக்குப்பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த போதாவ் பயாவும், பாகீதா என்பவரும் எல்லா திசைகளிலும் தங்கள் ஆட்சியை விரிவுபடுத்தினார்கள்.
- ❖ குறிப்பாக போதாவ் பயா சீனப்படையெடுப்பை தடுத்து அவர்களை வெளியேற்றி கி.பி. 1813ல் அரக்கன் மற்றும் மணிப்பூர் பகுதிகளை கைப்பற்றினார். ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பர்மியர்களுக்கும் இடையே மூன்று போர்கள் நடைபெற்றன.
- ❖ முதலாவது ஆங்கில பர்மியப் போர் அமர்ஸ்ட் பிரபு காலத்திலும், இரண்டாவது, மூன்றாவது ஆங்கில பர்மியப் போர் டப்ரின் பிரபு காலத்திலும் நடைபெற்றன.
- ❖ இந்தப் போர்களில் ஆங்கிலேயர்கள் பர்மாவை இணைத்துக் கொண்டனர்.

i. முதலாவது ஆங்கில - பர்மியப் போர் (1824 - 26):

காரணங்கள்:

- ❖ பர்மியர்களுடன் போர் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்காக, ஆங்கிலேய அரசு பர்மாவிற்கு அனுப்பிய தூதர்களான கேப்டன் சிம்ஸ், கேப்டன் கானிங், கேப்டன் காக்ஸ் ஆகியோர் பர்மா அரசால் சரியாக நடத்தப்படவில்லை.
- ❖ பர்மாவிலிருந்து தப்பி ஓடியவர்களை ஆங்கில கம்பெனி திரும்ப ஒப்படைக்க மறுத்ததால் இருநாடுகளுக்கிடையே உறவு மோசமாகியது.
- ❖ பர்மிய அரசு ஆங்கிலேயர்களுக்கு உரிமையான சிட்டகாங்கிற்கு அருகிலிருந்த ஷாபுரித்தீவை 1823ல் கைப்பற்றியது.

- இதனையறிந்த கவர்னர் பர்மா மீது போர் தொடுத்தார்.

போரின் போக்கு

- ஆங்கிலேயர்களால் கடல்வழி மற்றும் நில வழிகள் மூலம் பர்மா தாக்கப்பட்டது.
- தளபதிகள் கேம்பல், மாரியட் தலைமையில் கப்பல்படை அனுப்பப்பட்டது.
- அசாமிலிருந்த பர்மியர்கள் விரட்டப்பட்டனர். ஆனால் பர்மிய தளபதி பந்துலா ஆங்கிலப்படையை தோற்கடித்தார்.
- ரங்கூன் ஆங்கிலேயர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. பர்மியர்களின் தலைநகரமான ஆவா கைப்பற்றப்பட்டது. யாண்டபூ என்ற இடத்திற்கு முன்னேறியது ஆங்கிலப் படைகள் ஆனால் பர்மியர்கள் **1826ல் யாண்டபூ உடன்படிக்கையை** ஆங்கிலேயர்களுடன் செய்து கொண்டதால் போர் முடிவடைந்தது.

விளைவுகள்:

- அரகான் டேனாசரிப் பகுதிகள், அஸ்ஸாம் கச்சார் ஆகிய பகுதிகள் ஆங்கிலேயர் வசம் வந்தது.
- மணிப்பூரை சுதந்திர நாடாக்க பர்மியர் ஒப்புக் கொண்டனர்.

ii. இரண்டாவது ஆங்கிலேய பர்மியப் போர் (1852 - 56):

காரணங்கள்:

- ஆவாவில் இருந்த பிரிட்டிஷ் தூதுவர்கள் பர்மிய அரசால் இழிவாக நடத்தப்பட்டனர்.
- தாராவட்டி என்பவர் பர்மாவின் புதிய அரசராக 1837 ல் பதவியேற்றார்.
- 1848ல் கவர்னர் ஜெனரலாக பொறுப்பேற்ற டல்ஹௌசி பிரபு பர்மாவை ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வர முடிவு செய்தார்.

போரின் போக்கு:

- 1852ல் ஜெனரல் காட்வின், அட்மிரல் ஆஸ்டின் ஆகியோரின் தலைமையில் ஒரு ஆங்கிலப்படை ரங்கூனை அடைந்து மார்ட்டபன், பஸ்ஸீன், புரோம் மற்றும் பெகு ஆகிய இடங்களை கைப்பற்றியது.

விளைவுகள்:

- போரின் இறுதியில் ஒரு பிரகடனம் மூலம் பெகு அல்லது கீழ்பர்மாவை ஆங்கிலேய அரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார் டல்ஹௌசி. இதனால் ஆங்கிலப்பேரரசு சால்வின் நதிக்கரை வரையிலும் பரவியது.

iii. மூன்றாவது ஆங்கிலேய பர்மியப்போர் (1885 -86):

காரணங்கள்:

- ❖ பர்மிய அரசர் திபா பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு வியாபார சலுகைகள் வழங்கினார்.
- ❖ பர்மியப் பகுதியில் நிர்வாகம் மற்றும் வாணிபத்தை கட்டுப்படுத்திய ஆங்கிலேய அரசின் அதிகாரிகளை கைது செய்து அவர்களுக்கு அபராதம் விதித்தார் திபா.

போரின் போக்கு

- ❖ டப்ரின் பிரபுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் 1885ல் ஆங்கிலதளபதி ஹேரி பிரண்டர் காஸ்ட் பர்மா மீது போர் தொடுக்கப்பட்டது. தீபா சரணடைந்தார்.
- ❖ வைசிராய் தலைமையில் பர்மா முழுவதுமாக ஆங்கில - இந்திய பேரரசில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

விளைவுகள்:

- ❖ 1885 -1935 வரை பர்மா இந்தியாவுடன் ஆங்கிலேய பேரரசால் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. 1935ல் இயற்றப்பட்ட இந்திய அரசு சட்டப்படி பர்மா இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது. பர்மியர்களின் போராட்டத்தினால் ஜனவரி 4, 1948ல் பர்மா பூரண விடுதலை பெற்றது

9. ஆங்கிலேய ஆப்கான் போர்கள் (Anglo - Afghan Wars):

i. முதல் ஆங்கில - ஆப்கானியப் போர் (First Anglo - Afghan):

காரணங்கள்:

- ❖ 1838ல் ஆங்கிலேயர் சீக்கியர்கள் பதவியிலிறக்கப்பட்ட அரசர் ஷாசுஜா ஆகியோர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு ரஞ்சித்சிங் அரசரிடமிருந்து பெஷாவரை வெற்றி கொள்ள ஆங்கிலேயர்களின் உதவியை நாடினார் தோஸ்த் முகம்மது இதற்கு ஆங்கிலேய கவர்னர் ஜெனரல் ஆக்லாண்ட் பிரபு மறுக்கவே பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியைப் பெற்றார் தோஸ்த் முகம்மது.
- ❖ இதனையறிந்த ஆக்லாண்ட் பிரபு அலெக்ஸாண்டர் பர்ன்ஸ் என்பவர் தலைமையில் படை ஒன்றை தோஸ்த் முகம்மதுவிற்கு அனுப்பினார். ஆனால் அதை தோஸத் முகம்மது மறுக்கவே மோதல் தொடங்கி போர் ஆரம்பமானது.

போரின் போக்கு:

- கி.பி. 1839ல் தோஸ்த் முகம்மதுவிற்கு பதிலாக ஷா சுஜா என்பவரை ஆங்கிலேயர் பதவியில் அமர்த்தினர்.
- இதனால் ஆப்கானியர்கள் கலகம் செய்து ஆங்கிலேயரை தாக்கவே, வேறு வழியில்லாமல் தோஸ்த் முகம்மதுவை மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்தினர்.
- இறுதியாக 1842ல் காபூல் ஆங்கிலேயர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது.

ii. இரண்டாவது ஆங்கில - ஆப்கானியப் போர் (1878 - 80):

காரணங்கள்:

- 1863ல் தோஸ்த் முகம்மதுவின் இறப்பிற்கு பிறகு ஆப்கானிய அரியணையில் அமர்ந்த ஷெர் அலி, ஸ்டாலிடாப் என்பவர் தலைமையில் வந்த ரஷ்ய நட்புறவை ஏற்றுக் கொண்டார்.
- ஆனால் சர் லெவிஸ் பெல்லி மற்றும் சர் நெவில்லி சாம்பர்லின் ஆகியோர் தலைமையில் லிட்டன் பிரபு அனுப்பிய ஆங்கிலேய நட்புறவை ஷெர்அலி வெறுக்கவே போர் ஆரம்பமானது.

போரின் போக்கு

- லிட்டன் பிரபுவால் தோற்கடிக்கப்பட்டு ஷெர்அலி தப்பிச்செல்லவே, ஷெர் அலியின் மூத்த மகனான யாகூப்கானுடன் ஆங்கிலேயர் **1879ல் காண்டமக் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர்.**
- ஆப்கானியர் விவகாரங்களில் தலையிடாக்கொள்கையை பின்பற்றுவதாக ஆங்கிலேயர் உறுதியளித்தனர்.

iii. மூன்றாவது ஆங்கில ஆப்கானியப் போர் (1919):

காரணங்கள்:

- 1919ல் ஆப்கானிய அரசர் ஹபிபுல்லா கொல்லப்படவே, அவரது மகன் அமமுல்லா அரியணையில் அமர்ந்தார்.
- பிரிட்டிஷாரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட விரும்பிய அவர் பிரிட்டிஷார் மீது போர் தொடுத்தார்.

போரின் போக்கு

- பிரிட்டிஷாரால் அமமுல்லா தோற்கடிக்கப் பட்டாலும், ராவல்பிண்டி உடன்படிக்கையின்படி, ஆப்கானிய அரசில் அமைதி ஏற்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து ஆப்கானியர்கள் விடுதலை பெற்றனர்.

ஆங்கிலேய - நேபாளப் போர் (1814 -16)

- ❖ இமயமலையின் அடிவாரத்தில் சட்லஜ் நதியை மேற்கு எல்லையாகவும் பூட்டானை கிழக்கு எல்லையாகவும் கொண்டிருந்தது நேபாளம். அங்குள்ள மக்கள் கூர்கா வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள்.
- ❖ சிறந்த போர்வீரர்கள் அயோத்தி நவாபிடமிருந்து ஆங்கிலேயருக்கு கிடைத்திருந்த கோரக்பூர், பதிஸ்பூர் பகுதிகளை கூர்க்காக்கள் அதிகமாக சூறையாடினர்.
- ❖ 1814ல் புட்வால், சியோராஜ் ஆகிய மாவட்டங்களையும் நேபாளப் படையினர் கைப்பற்றினர். இதனால் 1814ல் நேபாளத்தின் மீது போர் பிரகடனம் செய்தார் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு.

போரின் போக்கு:

- ❖ ஆக்டர்லோனி, ஜாண்சலீவன் ஷட், மார்லே, கில்லஸ்பி முதலிய ஆங்கிலப்படைத்தலர்கள் திறமையாக போர் புரிந்தாலும் பல இடங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டன. ஆனால் தளபதி கார்டினல் என்பவரும், நிக்கோரின் என்பவரும் அய்மோரா என்ற இடத்தைப் பிடித்து சட்லஜ் நதியிலிருந்து காளியாறு வரையிலுள்ள பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றினர். இனி போர் செய்வது பயனற்றுப் போகும் என்று எண்ணிய நேபாள தளகர்த்தரான அமர்சிங் 1815 நவம்பர் 28ல் சகௌலி என்ற இடத்தில் ஆங்கிலேயருடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.
- ❖ ஆனால் நேபாள மக்கள் உடன்படிக்கையை மறுக்கவே போர் மறுபடியும் ஆரம்பமானது. ஆங்கிலத்தளபதி ஆக்டர்லோனி நேபாள தலைநகர் காட்மாண்டுவை நோக்கி படையெடுத்து சென்று, பூர் என்ற இடத்தில் நேபாள படைகளை தோற்கடித்தார்.
- ❖ இறுதியில் **1816ல் நேபாள அரசாங்கம் சகௌலி உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டது.** இதன்படி சிக்கிம் பகுதியை விட்டு நேபாள மக்கள் வெளியேறினர்.
- ❖ நேபாளத்தின் மேற்குப் பகுதியிலிருந்து குமோவோன், கார்வல் மாவட்டங்களும், சிம்லா குன்றுகளும் தெற்கு எல்லைப் பகுதியிலிருந்த தராய் காட்டுப் பகுதியும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

ஆங்கில - திபெத் போர் (1903 -04)

- ❖ இமயமலையின் வடக்கு பக்கமாக உள்ள நிலப்பரப்பு திபெத்

என்றழைக்கப்படுகிறது. திபெத் நாட்டின் அரசு புத்தத்துறவிகளால் ஆளப்பட்டு வந்தது.

❖ இரண்டு லாமாக்கள் (Lama) தலைவர்களாக இருந்தனர். லாசாவைத் தலைநகராக கொண்ட தலாய்லாமா, காஷில்குன்போவை தலைநகராகக் கொண்ட "தாஷிலாமா" 1903 நவம்பர் 6 ம் தேதி திபெத்திய விவகாரத்தில் நிரந்தரமான தலையீடு எதுவும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் ஆங்கில அரசு கர்சன் பிரபுவின் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு அனுமதி அளித்தது.

❖ 1904 மார்ச் மாதம் குரு என்ற இடத்தில் யங்ஹஸ்பண்ட் என்ற ஆங்கிலதளபதி தலைமையில் நடைபெற்ற போரில் 600 திபெத்தியர்கள் கொல்லப்பட்டனர். 1904 ஆகஸ்டு 3 ம் தேதி பிரிட்டிஷ்படை லாசாவை அடைந்தது.

❖ ஆனால் தலாய்லாமா தப்பி ஓடிவிட்டார். பேச்சுவார்த்தையின் இறுதியில் 1904ல் அங்கிலேயர்களின் சார்பில் யங் ஹஸ்பண்டும், திபெத்தியர்களின் சார்பில் தலாய் லாமாவும் லாசா உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட போர் முடிவிற்கு வந்தது.

சிந்துப்பகுதியை இணைத்தல்:

❖ கி.பி. 1843ல் எல்லன் போரோ பிரபுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் சிந்துப்பகுதி ஆங்கிலேயர்களால் இணைக்கப்பட்டது.

❖ இப்படி கர்நாடகப் போர்கள், மைசூர் போர்கள், மராத்தியப் போர்கள், பிளாசிப் போர், பக்சார் போர், சீக்கியப் போர்கள், பர்மியப் போர்கள், நேபாள போர், திபெத் போர், சிந்தியை கைப்பற்றும் போர் என்று பல்வேறு போர்களை நடத்தி வெற்றி கொண்டு இந்தியாவையும் அதனைச்சுற்றியிருந்த பகுதிகளையும் இணைந்து ஒரு பரந்த ஒன்றிணைந்த பேரரசாக உருவாக்கினர் ஆங்கிலேயர்கள்.

பிரிட்டிஷாரின் பேரரசு விரிவுக்கொள்கை

போர்	ஆண்டு	இடம்	உடன்படிக்கை
முதல் கர்நாடகப் போர்	1746 - 48	புனித டேவிட் கோட்டை	அய்லா ஷபேல் உடன்படிக்கை
இரண்டாம் கர்நாடகப் போர்	1748 - 54	புனித தோம் கோட்டை ஆற்காடு (Arcot)	பாண்டிச்சேரி உடன்படிக்கை (Treaty of Pondichery)
மூன்றாம் கர்நாடகப் போர்	1758 -63	வான்டிவாஷ்	பாரீஸ் உடன்படிக்கை
முதல் ஆங்கில மைசூர் போர்	1767 - 69	ஆற்காடு	மதராஸ் உடன்படிக்கை
இரண்டாம் ஆங்கில மைசூர் போர்	1780 - 84	ஆற்காடு, போரிட்டோதோவா	மங்களூர் உடன்படிக்கை
மூன்றாம் ஆங்கில மைசூர் போர்	1790 - 92	திருவாங்கூர், ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம்	ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் உடன்படிக்கை
நான்காம் ஆங்கில உடன்படிக்கை	1799	ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம்	திப்பு சுல்தான் கொல்லப்பட்டார்.
ஆங்கிலோ கூர்க்கா போர்	1814 - 16	பூர் காத்மண்டு	சகாலி உடன்படிக்கை
முதல் ஆங்கிலோ பர்மியர் போர்	1826	யந்தபூ	யாந்தாபூ உடன்படிக்கை
முதல் ஆங்கிலோ - சீக்கியர் போர்	1845 -46	முட்கி, பெரோஷா, புத்திவால்	லாகூர் உடன்படிக்கை
இரண்டாம் ஆங்கிலோ சிக்கிப் போர்	1848 - 49	ராம்நகர், சிலியன்வால், மற்றும் குஜராத்	பஞ்சாப் போருடன் இணைக்கப்பட்டது.

பிரிட்டிஷாரின் நிர்வாகம்

❖ 1765 இராபர்ட் கிளைவால் வங்காளத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த இரட்டை ஆட்சிமுறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ். ஆட்சிமுறையை ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியே நேரடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்றார். இந்த மாற்றத்திற்கு கம்பெனி இயக்குநர்களும் அனுமதியளித்தனர்.

❖ சீர்திருத்தங்கள் செய்வதில் வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ் ஆரம்பித்து 1947 ல் இந்தியா விடுதலை பெரும் வரை கவர்னர் ஜெனரல்கள் மற்றும் வைசிராய்கள் இந்திய நிர்வாகத்தில் நிறைய சீர்த்திருத்தங்களை செய்துள்ளனர்.

❖ அவர்களுடைய சீர்திருத்தங்களே இன்று நம் நாட்டின் நிர்வாக செயல்பாட்டிற்கான அடிப்படைகளை ஏற்படுத்தின.

1. குடிமைப்பணிகள் (Civil Services):

❖ ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு இந்திய நிர்வாகத்தில் பணிபுரிய தேவையான பணியாளர்களான குடிமைப்பணியாளர்களை நியமித்து ஆட்சி செய்யும் முறையை முதன் முதலில் ஒருங்கிணைத்து ஏற்படுத்தியவர் கவர்னர் ஜெனரல் காரன் வாலீஸ் பிரபு (1786 - 93) ஆவார். இதனால் **இவர் குடிமைப்பணிகளின் தந்தை (Father of Councounted Civil service)** என்றழைக்கப்படுகிறார்.

❖ காரன் வாலீஸ் பிரபு குடிமைப்பணிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு 1773ல் மாவட்ட அளவில் நில வருவாயை வசூலிக்க கலெக்டர் என்ற பதவியை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அவருக்கு முன்பு கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு குடிமைப்பணியாளர்களிடையே இருந்த லஞ்சம் மற்றும் ஊழலை ஒழிக்க பல முயற்சிகள் எடுத்தார்.

❖ 1800ல் கவர்னர் ஜெனரல் வெல்லெஸ்லி பிரபு (1798 - 1805) புதிதாக தெரிவு செய்யப்பட்ட குடிமைப்பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வில்லியம் கோட்டை கல்லூரியை (Fort William College) கல்கத்தாவில் ஏற்படுத்தினார். ஆனால் 1806ல் வில்லியம் கோட்டை கல்லூரிக்கு கம்பெனி

இயக்குநர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவே, அதற்கு பதிலாக குடிமைப்பணியாளர்களுக்கு 2 ஆண்டுகள் பயிற்சியளிக்க இங்கிலாந்தில் ஹெய்லிபரி (Haleibury) என்னுமிடத்தில் கிழக்கிந்திய கல்லூரி (East India college) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

- ❖ குடிமைப்பணிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டதிலிருந்த போட்டித் தேர்வுகள் மூலம் பணியாளர்கள் தேர்வு செய்யப்படவில்லை.
- ❖ மாறாக கம்பெனி தனது விருப்பத்திற்கு இணங்க பணியாளர்களை தெரிவு செய்து வந்தது. அதே போல் குடிமைப் பணியாளர்களாக பணியாற்ற இந்தியர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.
- ❖ இந்தியர்களின் மீது அக்கறை கொண்ட கவர்னர் ஜெனரல்களில் ஒருவரான வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு 1833ல் முதன் முதலில் குடிமைப்பணியாளர்களை தேர்வு செய்ய திறந்த போட்டித்தேர்வுகளை இந்தியர்களுக்கும் அனுமதியோடு அறிமுகப்படுத்த முயற்சி செய்தார்.
- ❖ ஆனால் கம்பெனி இயக்குநர்களின் எதிர்ப்பினால் அத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.
- ❖ பட்டய சட்டம் 1853ன் படி கவர்னர் ஜெனரல் டல்ஹௌசி பிரபுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியர்களுக்கு அனுமதியோடு திறந்த போட்டித் தேர்வுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- ❖ இதற்காக 1854 ல் மெக்காலே பிரபு தலைமையில் இந்திய குடிமைப் பணிகள் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- ❖ இது 1858 வரை நடைமுறையில் கொண்டுவரப்படவில்லை. 1858க்கு பிறகு மகாராணி ஆட்சிகாலத்தில் தான் இது நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது.
- ❖ குடிமைப்பணியாளர்கள் மற்றும் பணியாளர்களை ஒழுங்குபடுத்த இந்திய குடிமைப்பணிகள் சட்டம் 1861ல் கொண்டு வரப்பட்டது.

அதன் முக்கிய பரிந்துரைகள்:

- ❖ குடிமைப்பணி தேர்வு ஆங்கில மொழியில் இலண்டனில் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- ❖ அதிக பட்ச வயது 23(1859) லிருந்து 22 (1860) ஆகவும் பிறகு 21 (1866) மற்றும் 19 (1878) ஆகவும் குறைக்கப்பட்டன.
- ❖ 1863 இந்திய குடிமைப்பணியில் (Indian Civil Service -ICS) தேர்வான முதல் இந்தியர் **சத்தியேந்திர நாத் தாகூர்** ஆவார். 1878 - 79 ல் லிட்டன் பிரபு புதிதாக குடிமைப்பணிகள் தேர்வுமுறையை

(Statutory CivilService) அறிமுகப்படுத்த முயன்றார்.

- ஆனால் அது தோல்வியை தழுவியது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885 ல் குடிமைப்பணிகளில் சீர்திருத்தங்களை வேண்டியது. அவையாவன.
- குடிமைப்பணிகள் தேர்விற்கான அதிக பட்ச வயதினை உயர்த்த வேண்டும்.
- குடிமைப்பணிகள் தேர்வு இந்தியாவிலும் பிரிட்டனிலும் ஒரே நேரத்தில் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- குடிமைப்பணிகளுக்காக பரிந்துரை வழங்க அட்சீசன் கமிட்டி 1886ல் வைசிராய் டப்ரின் பிரபுவால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அதன் முக்கிய பரிந்துரைகள்:

- தேர்வு வயது 23 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
- குடிமைப்பணிகள் மூன்று பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டது.

அவையாவன:

1. பேரரசு இந்திய குடிமைப்பணி (Imperial Indian Civil Service) - லண்டனில் தேர்வு
2. மாகாண குடிமைப்பணி (Provincial Civil Service) இந்தியாவில் தேர்வு
3. கீழ்நிலை குடிமைப்பணி (Sub - Ordinate Civil service) இந்தியாவில் தேர்வு.

- 1919ல் மாண்ட்போர்ட் அறிக்கை குடிமைப்பணிகள் பற்றி பரிந்துரைகள் வழங்கியது. அவையாவன

(I) பொது குடிமைப்பணிகளில் அதிகளவில் இந்தியர்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும்.

(II) ஒரே நேரத்தில் இங்கிலாந்திலும், இந்தியாவிலும் குடிமைப்பணிகள் தேர்வு நடத்தப்பட வெண்டும்

- 1924 ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட லீ (Lee commission) ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள்.

(I) பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. (Public Service Commission) இந்திய அரசு சட்டம் 1919ன் படி 1926ல் மத்திய பணியாளர் தேர்வாணையம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(II) 15 ஆண்டுகளில் ICS (Indian Civil Service) பணியில் இந்தியர்களுக்கும் ஐரோப்பியர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நீக்கி இருவரும் 50:50 நிலையை அடைய வேண்டும்.

இந்திய அரசு சட்டம் 1935:

பரிந்துரைகள்:

- ❖ கூட்டாட்சி பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையம் (Federal Public Service Commission)
- ❖ மாகாண பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையம் (Provincial Public Service Commission)
- ❖ இரண்டிற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்களுக்கு இணை பொதுப்பணியாளர் தேர்வாணையம் (Joind Public Service Commission) ஆகியவை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.
- ❖ குடிமைப்பணியாளர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் ஏஜெண்டுகளாக மட்டுமே செயல்பட்டனர்.
- ❖ 1947 ல் இந்தியா விடுதலை அடைந்த பிறகு (ICS - Indian Civil Service) என்பது இந்திய குடிமைப்பணி என்பது (IAS - Indian Administrative Service) என்ற அகில இந்திய பணியாக மாற்றப்பட்டது. **சர்தார் வல்லபாய் படேல் அகில இந்தியப் பணிகளின் தந்தை** என்றழைக்கப்படுகின்றார்.

1. காவல் POLICE - (Protection of life in Civil Establishemnnt)

- ❖ சட்ட ஒழுங்கை பாதுகாக்க ஒரு முறையான காவல் படையை 1791ல் காரன் வாலீஸ் பிரபு ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ காவல்துறை ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் (The Police Regulations Act) ஒன்றை பிறப்பித்தார். நேர்மையாகவும், விரைவாகவும் பணியாற்றும் படி காவல் துறையினரின் சம்பளத்தை உயர்த்தினார்.
- ❖ நாடு முழுவதிலுமிருந்த ஜமீன்தார்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போலீஸ் நிர்வாகப் பொறுப்பை எடுத்துவிட்டார்.
- ❖ பழைய இந்திய முறையான, தானாக்கள் முறையை புதுப்பித்தார்.
- ❖ அதாவது ஒவ்வொரு மாவட்டமும் (தானா) என்ற காவல்துறை வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் 20 சதுர மைல் பரப்பளவுடையதாகும். இவற்றின் தலைவர் தரோகா எனப்பட்ட இந்தியராவார். மாவட்ட காவல் துறையின் ஒட்டு மொத்த பொறுப்பு மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளரிடமே இருந்தது.

பிறகு 1808ல் மேயோ பிரபு ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் ஒரு கண்காணிப்பாளரை நியமித்தார். இவருக்கு உதவியாக கோயெண்டாக்கள் என்றழைக்கப்பட்ட உளவாளிகள் உதவியாக இருந்தனர்.

- ❖ 1814ல் இயக்குநர்கள் குழுவின் ஆணைப்படி வங்காள மாகாணம் தவிர மற்ற பிரிட்டிஷ் - இந்திய பகுதிகளில் தரோகாக்கள் போன்ற கீழ்நிலை காவல் பதவிகள் ஒழிக்கப்பட்டன.
- ❖ 1828ல் கவர்னர் ஜெனரலாக பொறுப்பேற்ற வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளர் பதவியை ஒழித்து அவருடைய பொறுப்புகளை மாவட்ட கலெக்டரிடமே கொடுத்து கூடுதல் பணிச்சுமையை வழங்கினார்.
- ❖ பிறகு காலப்போக்கில் மாகாணங்களில் இப்பணிச்சுமை குறைக்கப்பட்டு மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளரிடமே வழங்கப்பட்டது.
- ❖ போலீஸ், ஆணையம் 1860 ன் பரிந்துரைப்படி இந்திய காவல் சட்டம் 1861(Indian Police Act) கொண்டு வரப்பட்டது.

ஆணையத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகள்

1. கிராமங்களில் சட்ட ஒழுங்கை பாதுகாக்க காவல் நிலைய அமைப்பு (Civil Constabulary)
2. மாவட்ட காவல் - காவல் கண்காணிப்பாளர்
3. சரகம் (Range) - காவல்துறை ஆய்வாளர் துணைதலைவர் (DIG - Deputy Inspector General)
4. மண்டலம் (அ) மாகாணம் (Province) - காவல்துறை ஆய்வாளர் தலைவர் (Inspector General)

- ❖ பிரிட்டிஷார் இந்தியாவில் அகில இந்திய காவல் படையை ஏற்படுத்தவில்லை இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒடுக்கவே காவல்துறையை பிரிட்டிஷார் பயன்படுத்தினர்.
- ❖ 1902ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட காவல் ஆணையம், மாகாணங்களில் குற்றவியல் விசாரணைத் துறையும் (CIB - Central Intelligence Bureau) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்தது.
- ❖ இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு 1947 - ல் இந்திய காவல்பணி அகில இந்திய பணியாக மாற்றப்பட்டது.

❖ இதற்கான பயிற்சி தற்போது சர்தாய் வல்லபாய் படேல் தேசிய போலிஸ் அகாடமி Sardar Vallabai Patel National Police Academy (SVPNPA) ஹைதராபாத்தில் வழங்கப்படுகின்றது.

3. நீதித்துறை (Judiciary):

❖ ஆரம்பத்தில் நீதித்துறை ஜமீன்தார்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. ஜமீன்தார்கள் தங்கள் விருப்பப்படியும், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்திற்கு தகுந்த படியும் தீர்ப்பு கூறினர்.

❖ லஞ்சமும், பாரபட்சமும் நிறைந்து காணப்பட்டது நீதித்துறை.

வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸின் நீதித்துறை சீர்த்திருத்தங்கள் (1772 - 85):

❖ ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்கள் சுய நல வாதிகளாக காணப்பட்டதால் ஊழல்கள் மலிந்து போயின.

❖ எனவே வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கீழ்க்கண்ட புதிய நீதி மன்றங்களை ஏற்படுத்தினார்.

i. திவானி அதலத் - Diwani Adalat or Civil Court:

❖ திவானி அதாலத் என்ற மாவட்ட சிவில் நீதிமன்றங்களை அமைத்தார் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இதன் தலைவர் கலெக்டர் தீர்ப்பு கூறும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தார்.

❖ இந்துக்கள் இந்து சமயச் சட்டப்படியும், முஸ்லீம்கள் அவர்கள் சட்டப்படியும் விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர்.

ii. சாதர் திவானி அதலத் (sadar Diwani Adalat):

❖ திவானி அதாலத்திலிருந்து வரும் மேல் முறையீடு வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு ஒரு சிவில் மேல் முறையீடு நீதிமன்றம் கல்கத்தாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது சாதர் திவானி அதாலத் என்றழைக்கப்பட்டது.

❖ கல்கத்தாவிலிருந்த உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைவரே சாதர் திவானி அதாலத்தின் தலைவராவர். உச்ச நீதிமன்றத்தின் இரு உறுப்பினர்களும் இதில் பதவி வகித்தனர். இந்திய அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு உதவி செய்தனர்.

iii. பௌஜ்தாரி அதலத் (Fauzdari Adalat - Criminal Court):

❖ கம்பெனியில் உயர் பதவி வகித்து வந்த ஒரு இந்திய அலுவலர் தலைமையில் செயலாற்றியது. இதில் கிரிமினல் வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டன.

❖ கலெக்டரின் பொது மேற்பார்வையில் இது செயலாற்றியது. முஸ்லீம்

சட்டங்களின் அடிப்படையில் விசாரணை நடைபெற்றது.

iv. சாதர் நிஜாமத் அதலட் (Sadar Nizamat Adalat - Chief Criminal Court):

- ❖ பௌஜ்தார் அதாலத் நீதிமன்றத்தில் விதிக்கப்படும் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யும் தண்டனையும், மரண தண்டனையும் சாதர் நிஜாமத் அதலத்தின் (முர்சிதாபாத்) ஒப்புதலுக்குப் பிறகே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.
- ❖ இதில் கவர்னர் ஜெனரலும் ஆலோசனைக் குழுவினரும் அமர்த்திய ஓர் இந்திய நீதிபதி செயலாற்றினார் இதுவே கிரிமினல் மேல் வழக்கு நீதிமன்றமாகும்.

v. உச்ச நீதிமன்றம் (Supreme Court):

- ❖ 1773ல் இயற்றப்பட்ட ஒழுங்குமுறை சட்டத்தின் படி கல்கத்தாவில் ஒரு உச்ச நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஒரு தலைமை நீதிபதியும், மூன்று உபநீதிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- ❖ கீழ் நீதிமன்றங்களிலிருந்து வரும் மேல்முறையீட்டு வழக்குகளும், ஆங்கில மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளும் இதில் விசாரிக்கப்பட்டன.
- ❖ இங்கு ஆங்கிலச் சட்டத்தின் படி விசாரணை நடைபெற்றது. முதல் தலைமை நீதிபதியாக **சர் எலிஜா இம்பே** என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

vi. சட்டத்தொகுப்பு:

- ❖ கற்றறிந்த பண்டிதர்களால் இந்து சட்டத்தொகுப்பு ஒன்று வடமொழியில் உருவாக்கப்பட்டது.
- ❖ இது பாரசீக மொழியிலும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது. இதன் ஆங்கில வடிவம் - இந்து சட்டங்களின் தொகுப்பு என்ற பெயரில் ஹால்ஹெட் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது.

காரன்வாலீஸின் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் (1786 - 93):

- ❖ மாவட்டக் கலெக்டர் நிர்வாக அதிகாரியாகவும், வரிவசூலை கண்காணிக்கின்றவராகவும், மாவட்ட நீதிபதியாகவும் செயல்பட வேண்டியிருந்ததால் சர்வாதிகாரி ஆவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. மற்றும் நேர்மையான தீர்ப்பு கூறப்பட வழியில்லை. ஒரு வேலையையும் திறமையாக செய்ய முடியாமல் போனதை அனுபவத்தில் அறிந்த காரன்வாலிஸ் பிரபு மாண்டஸ்கியுவின் அதிகார பிரிவினை தத்துவக் கோட்பாட்டைக் கையாண்டார்.
- ❖ இதன்படி கலெக்டர் மாவட்ட நிர்வாகம் மற்றும் வரிவசூலித்தலை

மட்டும் கவனிக்கும் அதிகாரியானார். நீதித்துறைக்கு தனியாக மாவட்ட நீதிபதி பதவி உருவாக்கப்பட்டது.

- ❖ மாவட்ட பௌஜ்தாரி நீதிமன்றங்கள் ஒழிக்கப்பட்டு அதற்கு பதிலாக கல்கத்தா, டாக்கா, முர்சிதாபாத் மற்றும் பாட்னா ஆகிய இடங்களில் வட்ட நீதிமன்றங்கள் (Circuit Courts) ஏற்படுத்தப்பட்டன.
- ❖ ஐரோப்பிய நீதிபதிகளை கொண்ட இந்த நீதிமன்றங்கள் தான் அனைத்து சிவில் மற்றும் கிரிமினல் வழக்குகளுக்கும் மேல்முறையீடு நீதிமன்றங்கள் ஆகும்.
- ❖ சாதர் நிஜாமத் அதலத் முர்சிதாபாத்திலிருந்து கல்கத்தாவிற்கு மாற்றப்பட்டு கவர்னர் ஜெனரல் மற்றும் அவரது ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்களும் அங்கு நீதிபதிகளாக பணியாற்றினர். அவர்களுக்கு உதவியாக தலைமை காஸியும், இரு முப்தீகள் என்ற அதிகாரிகளும் (Qazi, Mufties) நியமிக்கப்பட்டனர்.
- ❖ மாவட்ட திவானி அதலத்துக்கள் பெயர் மாற்றப்பட்டு மாவட்ட, மாநகர மற்றும் ஜில்லா நீதிமன்றங்களாக ஒரு மாவட்ட நீதிபதியின் கட்டுப்பாட்டில் செயல்பட்டு வந்தன.

காரன் வாலீஸ் சட்டத்தொகுப்பு

(The Cornwallis code 1793) :

- ❖ காரன்வாலீஸ் சட்டத்தொகுப்பு நாட்டின் நிர்வாகம், நீதி, காவல் துறை, நிதி, வரிகள் ஆகிய பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கியது. இம்பேயின் சட்டத் தொகுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதனை தயாரித்தவர் ஜார்ஜ் பர்லோ (George Burlow) என்பவராவார்.
- ❖ இதன்படி வருவாய் துறையிலிருந்து நீதித்துறை அதிகாரம் பிரிக்கப்பட்டது. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்பதும் உறுதி செய்யப்பட்டது. நீதிமன்றங்களுக்கு செலுத்தப்பட்டு வந்த கட்டணத்தொகை ஒழிக்கப்பட்டது.
- ❖ நீதித்துறையை சீரமைக்கும் பணியில் நீதிபதியும் சிறந்த அறிஞருமான சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவரின் சேவைகளை காரன்வாலிஸ் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.
- ❖ உரிமையியல், குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் முழுவதுமாக சீரமைக்கப்பட்டன.

வில்லியம் பெண்டிங்கின் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்:

- ❖ வட்ட நீதிமன்றங்கள் (Circuit Courts) ஒழிக்கப்பட்டு அதன்

செயல்பாடுகள் கலெக்டரிடம் மாற்றப்பட்டன.

- அலகாபாத்தில் சாதர் திவானி அதலத் மற்றும் சாதர் நிஜாமத் அதலத் ஆகியவை ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் பெர்ஷிய (பாரசீக) மொழியே நீதிமன்றங்களில் அலுவலக மொழியாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. பெண்டிங்கின் முயற்சியினால் பாரசீக மொழி அல்லது வட்டார மொழிகள் (உள்நாட்டு மொழி - Verna Cular) நீதிமன்றங்களில் பயன்பாட்டிற்கு வந்தன. ஆனால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் பாரசீக மொழிக்கு பதிலாக ஆங்கில மொழி புகுத்தப்பட்டது.
- 1833ல் மெக்காலே என்பவர் தலைமையில் சட்ட ஆணையம் இந்திய சட்டங்களை உருவாக்க ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன் மூலம் சிவில் சட்டம் (Civil Procedure code - 1859) இந்திய தண்டனைச்சட்டம் (Indian Penal code - 1860) குற்றவியல் சட்டம் (Criminal Procedure code - 1861) ஆகியவை உருவாக்கப்பட்டன.
- 1865ல் உச்ச நீதிமன்றமும் மற்ற சாதர் அதலத்துக்களும் ஒன்றிணைந்து மதராஸ் கல்கத்தா மற்றும் பம்பாய் ஆகிய இடங்களில் உயர் நீதிமன்றங்களாக உருவாகின.
- இந்திய அரசு சட்டம் 1935 ன்படி ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் டெல்லியில் 1937ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதில் 1 தலைமை நீதிபதியும், 6 நீதிபதிகளும் இருந்தனர்.
- இவரது நீதித்துறை சீர்திருத்தங்களுக்கு சர் சார்லஸ் மெட்கால்ஃப், பட்டர் வொர்த், பெய்லே, மெக்கன்சி முதலியோர் பெரிதும் உதவினர்.

5. நிலவரித்திட்டம் (Land Revenue Settlement):

- இந்திய அரசர்கள் நிலவரியை அரசாங்கத்தின் அடிப்படை வருமானமாகக் கொண்டிருந்தனர்.
- முகலாய அரசர்களும் தங்கள் பேரரசை சிறிய பகுதிகளாகப் பிரித்து அதிக நிலவரியை வசூலித்து வந்தனர்.
- நாளடைவில் அவர்கள் வரிவசூலிக்கும் திவானி உரிமையை இந்திய ஜமீன்தார்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு பேரரசுக்கு குறிப்பிட்ட தொகையை குத்தகையாகப் பெற்றனர். ஆனால் விவசாயிகள் இதனை எதிர்த்தனர்.

- பிறகு வங்காளத்தின் திவானி உரிமம் ஆங்கிலேயர்கள் வசம் வந்தது.1772ல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (ஐந்தாண்டு நிலவரித்திட்டம் (Quin Quennial Settlement)) ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்.
- இதன்படி நிலங்களின் தரம், வருவாய், வரிவீதம் முதலியவற்றை ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தீர்மானித்தார். இவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்ட நிலங்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏலம் விடப்பட்டன.
- அதிக தொகை கேட்பவருக்கு நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. ஏலம் எடுத்தவர் ஏலத் தொகையை தவறாமல் கட்ட வேண்டும்.
- இந்த திட்டத்தினால் ஜமீன்தார்கள் தங்கள் பழைய உரிமைகளை இழந்தனர். 1777ல் ஐந்தாண்டு காலம் முடிந்ததும் ஆண்டு தோறும் நிலவரி நிர்ணயம் செய்ய பழைய முறையையே மீண்டும் கொண்டு வந்தார் வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ்.
- கம்பெனியின் வருமானம் நிரந்தரமானதாக இல்லாததால் தனது பணியாளர்களுக்கு செலவாகும் தொகையை நிர்ணயித்து காரியங்களை செயல்படுத்த முடியாமல் போய் விட்டது.

6. நிரந்தர நிலவரித்திட்டம் (Permanent Revenue Settlement)

- இந்திய வரலாற்றில் நிலவரித் திட்டத்தை மாற்றியமைத்து நிரந்தரமான ஒரு வருமானத்தை அரசுக்கு கொடுத்த பெருமை காரன்வாலிஸ் பிரபுவையே சாரும். 1793 ல் ஏற்படுத்தபட்ட அந்த நிலவரித்திட்டம் நிரந்தர நிலவரித்திட்டம் அல்லது ஜமீன்தாரி நிலவரி முறையாகும். இந்த திட்டத்தை ஏற்படுத்த காரன் வாலிசுக்கு உறுதுணையாகவும், உதவியாகவும் இருந்தவர்கள் சர் ஜான் ஷோர், ஜேம்ஸ்கிராண்ட், ஜோனாதன்டங்கன் (Sir John Shore, James Grant, Jonathan Duncan) ஆகியோர் ஆவர். ஜமீன்தார்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் ஆனார்கள். அப்பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளிட மிருந்து அவர்களே வரிவசூலித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

- விவசாயிகள் நிலங்களின் குத்தகைத்தாரர்கள் ஆனார்கள்.
- ஜமீன்தார்கள் வசூலிக்கும் நிலவரியில் ஆண்டு தோறும் நிரந்தரமாக 89% வருமானத்தை அல்லது (10/11) பங்கு நிரந்தரமாக கம்பெனிக்கு செலுத்த வேண்டும்.
- ஜமீன்தார்கள் மீதமுள்ள 11% வருமானத்தை அல்லது (1/11) பங்கு தங்கள் பயன்பாட்டிற்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். ஜமீன்தார்கள், கம்பெனிக்கும் விவசாயிகளுக்குமிடையே இடைத்தரகர்களாக செயல்பட்டனர்.
- இத்திட்டம் 1947 வரை செயல்பாட்டில் இருந்தது.

1) வங்காள மாகாணம் (மேற்கு வங்காளம், வங்காள தேசம், பீகார், ஜார்கண்ட், ஒரிஸா)
2) வட சர்க்கார் பகுதிகள் (பழவேற்காடு ஏரிக்கும் பகுதி, சிலிகா ஏரிப்பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி)
3) மதராஸ் மாகாணத்தின் வடக்கு மாவட்டங்கள்.

7. இரயத்துவாரி முறை (Ryotwari Settlement):

- 1820ல் கவர்னர் ஜெனரல் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் மதராஸ் மாகாணத்தில் கவர்னர் தாமஸ் மன்றோ மதராஸ் மற்றும் அதனைச் சுற்றியிருந்த பகுதிகளில் இரயத்துவாரி நிலவரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
- நிரந்தர நிலவரித்திட்டத்தை எல்லா மாகாணங்களிலும் செயல்படுத்த கம்பெனியின் நிர்வாகக்குழுவினரைக் கேட்டார் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு அவர்கள் அனுமதி மறுக்கவே, மதராஸ் பகுதியில் இரயத்துவாரி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் படி ரயத்துகள் (அ) நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் இடைத்தரகர்கள் இல்லாமலே நேரடியாக அரசிடம் வரி செலுத்த வேண்டும், நிலவரி நிரந்தரமாக உறுதி செய்யப்பட இத்திட்டம் 20 ஆண்டுகளுக்கு செயல்பாட்டில் இருந்தது.

இரயத்துவாரி நிலவரிப் பகுதிகள்:

1. மதராஸ் மாகாணம் (தமிழ்நாடு, கேரளாவின் 3/4 பகுதி, மேல் ஆந்திரபகுதி, கர்நாடகாவின் சிறுபகுதிகள்)
2. பம்பாய் மாகாணம் (குஜராத், மகாராஷ்டிரம், மத்திய பிரதேசம் மற்றும் கர்நாடகத்தின் சிறுபகுதிகள்(குடகுமலை))
3. அஸ்ஸாம் பகுதிகள்

8. மகல்வாரி முறை

(Mahalwari Settlement):

- 1833ல் கவர்னர் ஜெனரல் வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு பிரிட்டிஷ் அதிகாரி R.M. பர்ட் உடன் இணைந்து வட மேற்கு பகுதிகளில் அறிமுகப்படுத்திய நிலவரிமுறை மகல்வாரிமுறையாகும். இதன்படி எஸ் டேட்டுகள் மற்றும் தொகுப்பு கிராமங்கள் அரசிடம் நேரடி வரி செலுத்தின. இத்திட்டம் 30 ஆண்டுகளுக்கு செயல்பாட்டில் இருந்தது.

மகல்வாரி நிலவரிப்பகுதிகள்:

- பஞ்சாப் (இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான்)
- வடமேற்குப்பகுதிகள் (ராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசம் மற்றும் ஹரியானாவின் பாதி பகுதிகள்)
- பரப்பளவின் அடிப்படையில் அதிகமாக பகுதிகளில் இரயத்துவாரி நிலவரிமுறையும், பிறகு ஜமீன்தாரி நிலவரிமுறையும் இறுதியாக மகல்வாரி முறையும் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன.

பிரிட்டிஷ் நில வருவாய் கொள்கை

நிலவருவாய் அமைப்புகள்	அறிமுகப்படுத்தியவர்கள்	வருடம்	பகுதிகள்
விவசாயிகள் இயக்கம்	வாரன் ஹேஸ்டிய்ஸ்	1773	வங்காளம்
நிரந்தர நிலவரி முறை	சர் ஜான் ஷோர் (காரன் வாலிஸ்) (கவர்னர் ஜெனரல்	1793	வங்காளம், வாரணாசி, உத்திரபிரதேசம், வடக்கு கர்நாடகம், மற்றும் ஒடிஷா
இரயத்துவாரி முறை	சர் தாமஸ் மன்றோ மற்றும் சார்லஸ் ரீட் (கவர்னர் ஜெனரல் ஹேஸ்டிங்ஸ்)	1820	மதராஸ், குருக், கிழக்கு வங்காளம், மும்பை மற்றும் அஸ்ஸாம்
மகல்வாரி முறை	காஸ்ட் மெக்கென்ஸ் மற்றும் (கவர்னர் ஜெனரல் வில்லியம் பெண்டிங்)	1833	பஞ்சாப், மத்திய மகாகாணங்கள் ஆக்ரா மற்றும் டெல்லி

8. இந்திய சுதேச அரசுகள் (சமஸ்தானங்கள் (Princely States)):

- இந்தியாவில் ஏறக்குறைய 552 க்கு குறைவில்லாத சமஸ்தானங்கள் 7, 12, 508 சதுர மைல்கள் பரப்பளவு கொண்டதாக அமைந்திருந்தன.
- எளிதில் புக முடியாத குறைந்த வளமை கொண்ட இந்திய தீபகற்ப பகுதிகளே சமஸ்தானங்கள்(The in accessible and less fertile tracts of Indian Peninsular) என்றழைக்கப்பட்டன.

- ஆரம்பத்தில் வாணிபத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்திய ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி பக்சார் போருக்கு பிறகு வங்காளத்தின் திவானி உரிமையை பெற்று அரசியல் சக்தியாக வளர்ந்தது.
- பல்வேறு வகையான போர்கள் மூலம் இந்தியாவில் சுதேச அரசுகளை கைப்பற்றி தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தனர்.
- கம்பெனியினர் போர்கள் அல்லாமல் பல்வேறு வகை ராஜ தந்திர திட்டங்களை செயல்படுத்தி இந்திய சுதேச அரசுகளை கைப்பற்றினர். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1. வெல்லெஸ்லியின் துணைப்படைத் திட்டம் (Subsidiary Alliance)
2. டல்ஹௌசியின் வாரிசு இழப்புக் கொள்கை (Doctrine of Lapse)
3. டல்ஹௌசியின் நல்லாட்சி கோட்பாடு (Concept of Good Governance)

9. வெல்லெஸ்லியின் துணைப்படைத் திட்டம் (Subsidiary Alliance):

- வங்கப்புலி (Bengal Tiger) என்று தம்மை அழைத்துக்கொண்ட பேரரசுக் கொள்கையுடைய கவர்னர் ஜெனரல் வெல்லெஸ்லி பிரபு துணைப்படைத்திட்டம் ஒன்றை அறிமுகம் செய்தார்.
- இதன்படி பிரிட்டிஷாருடன் துணைப்படை ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள விரும்பும் இந்திய அரசர் தனது ஆட்சிப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் படையை வைத்து தலைமை வகிப்பார்.
- அத்தகைய அரசு பாதுகாக்கப்பட்ட அரசு என்றழைக்கப்பட்டது. பாதுகாக்கப்பட்ட அரசை உள்நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதே பிரிட்டிஷாரின் கடமையாகும்.
- மேலும் பாதுகாக்கப்பட்ட அரசை அயல்நாட்டு ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பாதுகாத்து உள்நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதே பிரிட்டிஷாரின் கடமையாகும்.
- மேலும் பாதுகாக்கப்பட்ட அரசு ஆங்கிலேயர் தவிர வேறு எந்த ஐரோப்பிய அரசுகளுடன் உறவுகள் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது.
- **ஹைதராபாத் நிஜாம் 1798 ல் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட முதல் அரசராவார்.** பிறகு தஞ்சாவூர் மற்றும் சூரத் (1799), கர்நாடகம் (1801) ல் துணைப்படைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டன.
- இவ்வாறு துணைப்படைத்திட்டத்தின் மூலம் வெல்லெஸ்லி பிரபு சுதேச அரசுகளை தம் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார்.

9. டல்ஹௌசியின் வாரிசு இழப்புக் கொள்கை

(Doctrine of Lapse):

- இந்து மதச்சட்டப்படி வாரிசு இல்லாதவர்கள் தத்து எடுத்துக்கொள்ளும் முறை வழக்கத்தில் இருந்தது. இந்த சட்டப்படி சொந்த வாரிசு இல்லாமல், வாரிசுகளை தத்து எடுத்துக் கொள்ளும் சுதேச அரசர்கள் கம்பெனியின் அனுமதியை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று டல்ஹௌசி கட்டாயப்படுத்தினார்.
- அதற்கு சுதேச அரசு ஆங்கில அரசுடன் இணைக்கப்படும் என்று அறிவித்தார் டல்ஹௌசி. இதுவே வாரிசு இழப்புக் கொள்கையாகும்.
- இதன்படி முதலில் 1848 ல் சதாரா இணைக்கப்பட்டது. கடைசி அரசர் அப்பா சாஹிபிற்கு வாரிசு இல்லாததால் இணைக்கப்பட்டது. 1849ல் அரசர் நாராயணசிங் இறப்பிற்கு பிறகு சம்பல்பூர் இணைக்கப்பட்டது.
- 1853ல் கங்காதரராவ் அரசர் இறப்பிற்கு பிறகு ஜான்சி இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டது.
- இவருடைய மனைவியே ராணிலெட்சுமி, இதனால் கோபமடைந்த ராணி லட்சுமி 1857 சிப்பாய் கலகத்தின் போது ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக வீரமுடன் போரிட்டு மரணமடைந்தார்.
- இவரே ஜான்சி ராணி லட்சுமி பாய் ஆவார். 1854 ல் மூன்றாம் ராஜாஜி போன்ஸ்லேயின் இறப்பிற்கு பிறகு நாக்பூர் இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதே போல் வாரிசு இழப்புக் கொள்கைப்படி ஜெய்த்பூர் (1849), உதய்ப்பூர் (1852)ல் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

10. டல்ஹௌசியின் நல்லாட்சிக் கோட்பாடு

(Concept of Good Governance):

- நல்லாட்சி மக்களுக்கு வழங்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டி அயோத்தி நவாப் வாஜித் அலியை பதவியிலிருந்து நீக்கி 1856ல் அயோத்தியை இணைத்தார் டல்ஹௌசி.
- இதனால் முகமதியர்களும் முகமதிய அரசர்களும் ஆங்கிலேய அயோத்தி இணைப்பை வெறுத்தனர்.
- 1857ல் ஏற்பட்ட பெருங்கலகத்திற்கு அயோத்தி இணைப்பு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக அமைந்தது.

- ❖ 1857ல் ஏற்பட்ட பெருங்கலகத்திற்கு பிறகு இங்கிலாந்து மகாராணியின் கட்டுப்பாட்டில் இந்தியா வந்தது. மகாராணி கெய்சர் - ஐ- ஹிந்த் (Kaiser - i - Hindi - Queen Empress of India) பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.
- ❖ 1927ல் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் சமஸ்தானங்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவின் இயல்பை அறிய பட்லர் (Butler) கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்திய அரசு சட்டம் 1935ன்படி பிரிட்டிஷ் இந்திய மாகாணங்களும் சுதேச அரசுகளும் இணைந்த ஒரு அகில இந்திய கூட்டமைப்பு(All India Federation) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறியது. ஆனால் 1947 வரை இது நடைமுறைக்கு வரவேயில்லை.
- ❖ இடைக்கால அரசாங்கத்தின் (1946) உள்துறை அமைச்சரான சர்தார் வல்லபாய் படேல் மற்றும் அவரது செயலாளர்V.P. மேனன் I.C.S ஆகியோரின் முயற்சியால் 1947ல் இந்தியா சுதந்திரம் பெரும் பொழுது ஜூனாகாத், ஹைதராபாத், ஜம்மு & காஷ்மீர் தவிர மற்ற சமஸ்தானங்கள் இந்திய யூனியனில் இணைந்தது. இந்திய யூனியனுடன் முதலில் இணைந்த சமஸ்தானம் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம். சுதேச அரசுகளின் இந்திய இணைப்பில் படேல் முக்கிய பங்காற்றியதால் இரும்பு மனிதர் (Iron Man of Inida) என்றும் இந்தியாவின் பிஸ்மார்க் (Bismark of India) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்.
- ❖ சுதேச அரசுகள் இணைப்பு தொடர்பாக V.P. மேனன் I.C.S அவர்கள் "The Story of Integration of Indian States" என்ற புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார்.
- ❖ 1947 சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, ஜூனாகாத்திலிருந்த முஸ்லீம் நவாப் பாகிஸ்தானுடன் இணைய விரும்பினா. ஆனால் அங்கிருந்த இந்து மக்கள் இந்தியாவுடன் இணைய விரும்பினர். மக்கள் ஓட்டெடுப்பு - 20 பிப்ரவரி 1948 ல் நடத்தி ஜூனாகாத் இந்திய யூனியனில் இணைக்கப்பட்டது. பிறகு ஹைதராபாத் சுதேச அரசு **ஆபரேசன் போலோ** (Operation Polo) "சட்ட ஒழுங்கை பாதுகாக்க போலிஸ் மற்றும் இராணுவ தலையீடு" மூலம் நவம்பர் 1949 ல்

இந்திய யூனியனில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

- இறுதியாக ஜம்மு காஷ்மீரின் அரசர் ஹரி சிங்கிற்கும் இந்திய பிரதமர் நேருவிற்கும் அக்டோபர் 1947ல் ஏற்பு உடன்படிக்கை (Instrument of Accession) கையெழுத்திடப்பட்டு ஜம்மு காஷ்மீர் இந்திய யூனியனில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் விதி 370ல் சிறப்பு சலுகை வழங்கப்பட்டது. இதன் மூலம் ஏறக்குறைய 562 (அ) 552 சுதேச அரசுகளின் சுய ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

11. கல்விமுன்னேற்றம் (Deveopment of Education)

- ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளை வென்று தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திய போது இந்திய கல்விமுறையில் தலையிடவில்லை முன்னேற்றம் செய்யவும் விரும்பவில்லை.
- இந்திய கல்வி முறையானது வெளியுலகத் தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தது. கல்வி வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட கவர்னர் ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ், முஸ்லீம் சட்டங்கள் மற்றும் அது சம்பந்தப்பட்ட பாடங்களை படிப்பதற்கு 1781ல் கல்கத்தாவில் "கல்கத்தா மதரசா" என்ற கல்வி நிலையத்தை நிறுவினார்.
- மேலும் 1791ல் பெனாரசில் இந்து சட்டங்கள் மற்றும் தத்துவத்தை படிப்பதற்காக சமஸ்கிருத கல்லூரி (Sanskrit College) ஜோனாதன் டங்கன் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 1800ல் கம்பெனியின் குடிமைப்பணியாளர்களுக்கு மொழிகள் மற்றும் இந்திய பழக்க வழக்கங்களில் (Languages and customs of Indians) பயிற்சி அளிக்க வெல்லெஸ்லி பிரபுவால் வில்லியம் கோட்டை கல்லூரி (Fort William college) கல்கத்தாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- இந்தியாவில் கல்விமுறை வளர்ந்தால், கல்வி அறிவு பெற்ற இந்தியர்கள் ஆட்சிக்கு கீழ்படிய மறுத்து அதனால் ஆட்சிக்கு கேடு ஏற்படும் என நினைத்தார்கள். ஆனால் கவர்னர் ஜெனரல் மின்டோ பிரபு (1807 -13) கல்லூரிகளை சீர்திருத்த வேண்டுமெனவும், புதிய கல்லூரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமெனவும் வற்புறுத்தினார். இவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தான் பட்டய சட்டம் 1813 கொண்டு

வரப்பட்டது. இந்திய கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், இலக்கிய முன்னேற்றத்திற்காகவும், விஞ்ஞான அறிவுப் பெருக்கத்திற்காகவும் ஆண்டு தோறும் ஒரு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று அச்சட்டம் கூறியது. நம் நாட்டு கல்வி வளர்ச்சியில் ஆங்கில அரசாங்கம் நேரடியாக பங்கு கொள்ள ஆரம்பித்தது. இந்த பட்டய சட்டம் 1813லிருந்து தான்.

- ❖ 1817ல் இராஜாராம் மோகன் ராய் மற்றும் அவரது கல்விபெற்ற வங்காள நண்பர்களால் கல்கத்தா கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

மெக்காலே கல்வித் திட்டம்(1835) (Mecaulay's Minntes):

- ❖ இந்தியாவில் ஆங்கில மொழி வழியே விஞ்ஞானம், மருத்துவம் போன்றவற்றை கற்பிப்பதற்கு மெக்காலே பிரபு 1835 தனது குறிப்புகளை வெளியிட்டார்.
- ❖ இந்த குறிப்புகளை ஏற்றுக்கொண்ட அப்போதைய இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் வில்லியம் பெண்டிங் அதற்கேற்றபடி கல்வியமைப்பினை மாற்றியமைக்கும் ஆணைகளை பிறப்பித்தார்.
- ❖ இதன்படி இந்திய பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் ஆங்கிலம் பாட மொழியாக்கப்பட்டது. இந்திய கல்வி வரலாற்றில் மெக்காலேயின் குறிப்புகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.
- ❖ வடமேற்கு மாகாணத்தின் லெப்டிணன்ட் கவர்னர் ஜேம்ஸ் தாம்சன் (1843 - 53) கிராம கல்வியை வட்டார மொழிகள் (அ) உள்நாட்டு மொழிகளில் (Vernacular Languages) கற்றுத் தரும் கல்விமுறையை வடமேற்கு மாகாணத்தில் அமல்படுத்தினார்.

சார்லஸ் உட்ஸ் கல்வித்திட்டம் (Wood's Despatch - 1854):

- ❖ டல்ஹௌசி பிரபுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் கம்பெனியின் நிர்வாகக் குழுவின் தலைவராக இருந்த சர் சார்லஸ் உட் என்பவர் இந்தியா முழுமைக்கும் கல்வித்திட்டம் ஒன்றை தயாரித்து 1854ல் வெளியிட்டார். இதுவே இந்தியாவில் ஆங்கிலேய கல்விமுறையின் (மக்ன - கார்டா - கல்விப்பட்டயம்) (Magna carta of English education in India) என்றழைக்கப்படுகின்றது.

<u>கல்வித்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:</u>

1. இந்திய மக்கள் ஆங்கிலக் கல்வியின் பயன்களை பெறுமாறு செய்வது கல்வியின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

2. மேல்படிப்புகளுக்கு ஆங்கில வழிக்கல்வியும், பள்ளிகல்விக்கு உள்நாட்டு மொழிக்கல்வியும் வழங்கப்படவேண்டும்.
3. பெண்கல்வி, தொழிற்கல்வி மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படவேண்டும்.
4. இந்திய மாகாணங்களில் கல்வித்துறை என்ற தனித்துறை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இவைகளை மேற்பார்வையிட பொதுக்கல்வி இயக்குநர்கள் (Director of Public Instruction) நியமிக்கப்பட வேண்டும்.
5. கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற முக்கிய நகரங்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்கபட்டன.

இந்த திட்டத்தின் விளைவாக 1857ல் மதராஸ், பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய நகரங்களில் பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. எல்லா மாநிலங்களிலும் கல்வி இலாக்காக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பொதுக்கல்வி இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

ஹண்டர் கல்வி ஆணையம் (Hunter Education Commission -1882 -83):

- 1882 பிப்ரவரி மாதம் ரிப்பன் பிரபு,W.W. ஹண்டர் என்பவரின் தலைமையில் 22 உறுப்பினர்களை கொண்ட கல்வி ஆணையம் ஒன்றை அமைத்தார்.
- 1854 - ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட சார்லஸ் உட் கல்வித்திட்டத்தில் உள்ள நிறை, குறைகளை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கு தக்க பரிகாரம் செய்யும் வழிகளை பரிந்துரை செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்டது ஹண்டர் ஆணையம்.

கல்வி கமிட்டி மற்றும் கமிஷன்

அரசுப் பிரதிநிதிகள்	குழு / கமிஷன்	ஆண்டு	தலைவர்	குறிக்கோள்
ரிப்பன் பிரபு (1880 -1884)	ஹண்டார் குழு	1882	வில்லியம் ஹண்டர்	கல்வி வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு
கர்சன் பிரபு (1899 - 1905)	பல்கலைக்கழக கமிஷன்	1902	தாமஸ் ரேலைக்	பல்கலைக்கழகங்களின் பழக்க சீர்த்திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதற்கு
ஜெம்ஸ் போர்டு (1916 -	கல்கத்தா பல்கலைக்கழக	1917	மைக்கேல் சேடர்	பல்கலைக்கழகங்களில் படிக்க நிபந்தனைகள்

1921)	கமிஷன்			கொண்டு வருவதற்கு
ரீடிங் பிரபு (1921 - 1926)	இந்தியன் டிஸ்பேண்ட் மெண்ட்குழு	1923	இட்ச்கேப் பிரபு	மத்திய கல்வி துறையை பற்றி கலந்துரையாடல்
வேவல் பிரபு (1943 - 1947)	செர்கண்ட் திட்டம்	1944	ஜான் செர்கண்ட்	பிரிட்டிஸ் கல்வியைப் போன்று அமைப்பதற்கு

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

1. தொடக்கக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும்.
2. தொடக்க கல்வி நிர்வாகத்தை உள்ளாட்சி அமைப்புகளிடம் வழங்க வேண்டும்.
3. தொழிற்பயிற்சிக்கு உயர்நிலை கல்வியில் வாய்ப்புகள் அமைத்து தரப்பட வேண்டும்.
4. பெண் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும்.
5. இதன் விளைவாக பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகம் (1882) மற்றும் அலாகாபாத் பல்கலைக்கழகம் (1887) ஆகியவை ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இந்திய பல்கலைக்கழக சட்டம் 1904 (Indian Universities Act 1904):

- ❖ 1902 ம் ஆண்டு இந்திய பல்கலைக்கழகங்களின் நிலையை அறிய கர்சன் பிரபுவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ராலே ஆணையத்தின் (Releigh Commission) பரிந்துரையின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டது.
- ❖ இந்திய பல்கலைக்கழக சட்டமாகும். ஆண்டிற்கு 5 லட்ச ரூபாய் வீதம் 5 ஆண்டுகளுக்கு உயர்கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழக கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு வழங்கியது இச்சட்டத்தின் முக்கிய சிறப்பம்சமாகும்.
- ❖ பல்கலைக் கழகங்களை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வர கர்சன் பிரபு பல்வேறு வகை செயல்பாடுகளை இச்சட்டத்தின் மூலம் செய்ததால் மிதவாத தலைவர் கோபால கிருஷ்ண கோகலே இச்சட்டத்தை அடக்குமுறை சட்டம் என்று வர்ணிக்கிறார்.

சாட்லர் பல்கலைக்கழக ஆணையம் (Saddler University Commission 1917 - 19):

- ❖ செம்ஸ்போர்டு பிரபு பதவிக் காலத்தில் 1917 ல் மைக்கேல் சாட்லர் தலைமையில் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் சீரமைப்பு

பற்றி ஆராய ஒரு ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாணையம் உயர்கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழக கல்வி குறித்த எல்லா அம்சங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து பரிந்துரைகள் வழங்கியது.

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

1. பள்ளிக்கல்வியை 12 ஆண்டுகள் வழங்க வேண்டும்.
2. மத்திய அரசின் ஆதரவில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டு அது மற்ற பல்லைக்கழகங்களுக்கு முன் மாதிரியாகவும், அவைகளின் குறைகளை நீக்க அமைக்கப்பட வேண்டும்.
3. பெண்கல்வி, அறிவியல் தொழில் நுட்பக்கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சி மற்றும் தொழிற்பயிற்சி ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் 1916 -1921 க்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் மைசூர், பாட்னா, பெனாரஸ், அலிகார், டாக்கா, லக்னோ மற்றும் உஸ்மானியா ஆகிய ஏழு இடங்களில் புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

ஹார்டாக் கமிட்டி (1929):

❖ பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை பெருகியதால் கல்வித்தரம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

❖ 1929ல் கல்வி முன்னேற்றத்தை கண்டறிய ஹார்டாக் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

1. தொடக்க கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும்.
2. சேர்க்கை மற்றும் பள்ளி, கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட வேண்டும்.

வார்தா ஆதார கல்வித்திட்டம் (Wardha Scheme of Basic Education 1937):

❖ ஹரிஜன் பத்திரிக்கையில் வெளியான காந்தியடிகளின் சிந்தையின் வெளிப்பாடாக 1937 ம் ஆண்டு வார்தாவில் (கல்வி மாநாடு) ஜாஹிர் ஹூசைன் கமிட்டி உருவாக்கிய கல்வித்திட்டமே வார்தா கல்வித்திட்டமாகும்.

சிறப்பம்சங்கள்:

1. பாடத்திட்டத்தில் கைவினைப் பொருட்கள் செய்முறை சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
2. ஒரு குழந்தையின் முதல் ஏழாண்டு கல்வி தாய்மொழியில் இலவசமாக கட்டாயமாக இந்தியா முழுவதும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சார்ஜண்ட் கல்வித்திட்டம் (Sergeant Plan of Education - 1944):

- ❖ 1944 ம் ஆண்டு இந்திய அரசின் கல்வி ஆலோசகரான சர்ஜான் சார்ஜண்ட் என்பவர் தலைமையில் இந்திய கல்வி அமைப்பை மாற்றியமைக்க ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.

அதன் முக்கிய பரிந்துந்ரைகள்:

1. நர்சரி கல்வி (3-6 வயது) இலவச கட்டாய தொடக்கக் கல்வி (6-11 வயது)
2. மேல்நிலைக் கல்வி 11-17 வயது பல்கலைக்கழக கல்வி 17- வயதுக்கு பிறகு இருபது ஆண்டுகளுக்குள் எழுத்தறிவின்மை நீக்கப்படவேண்டும்.
3. தொழில்நுட்பக்கல்வி, வாணிபக்கல்வி, கலைக்கல்வி ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.
4. உடல், மனநிலை குறைபாடுடைய குழந்தைகள் கல்வியிலும் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.
5. பொது மக்களுக்கு நூல் நிலையங்கள் திறக்கப்பட வேண்டும்.

இராதா கிருஷ்ணன் ஆணையம் (Radhakrishnan Commission 1948 -49):

- ❖ சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இந்திய கல்வித்திட்டத்திற்காக குறிப்பாக பல்கலைக்கழக கல்விக்காக 1948ல் இராதாகிருஷ்ணன் தலைமையில் ஒரு கல்வி ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது.

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

1. பள்ளி கல்வி 12- ஆண்டுகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
2. பல்கலைக்கழக கல்வி தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும்.
3. பல்கலைக்கழக கல்வி பொதுப்பட்டியலில் வைக்கப்பட வேண்டும். இதன்படி 1976 ல் கல்விப் பொதுப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டது.
4. மேல் படிப்புகளுக்கு ஆங்கில வழிக்கல்வி பின்பற்றப்பட வேண்டும்.
5. பல்கலைக்கழக கல்விக்காக University Grants Commission (UGC) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இதன் அடிப்படையில் 1953 ல் சட்ட அந்தஸ்து (Statutory Status) வழங்கப்பட்டது.

கோத்தாரி கல்வி ஆணையம் (1964 - 66) (Kothari Education Commission)

- ❖ தேசிய கல்வித் திட்டத்தை பற்றி பரிந்து செய்ய 1964 ல் D.S கோத்தாரி என்பவரின் தலைமையில் கல்வி ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது.

முக்கிய பரிந்துரைகள்:

- ❖ 14 வயது வரை இலவச கட்டாய கல்வி.
- ❖ மூன்று மொழித்திட்டம் - தாய்மொழி, ஹந்தி மற்றும் ஆங்கிலம்.

- ❖ தேசிய வருவாயில் கல்விக்கு 6% ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.
- ❖ விவசாயம் மற்றும் தொழிற்சாலை சம்பந்தப்பட்ட கல்வித்துறைகள் முன்னேற்றப்பட வேண்டும்.

தற்போதைய கல்வி முன்னேற்றங்கள்:

- ❖ 1986 - புதிய கல்விக் கொள்கை வெளியிடப்பட்டது.
- ❖ 2000 - தேசிய கல்வி கொள்கை வெளியிடப்பட்டது.
- ❖ இந்த கல்விக்குழுக்கள் மற்றும் ஆணையங்களின் பரிந்துரைப்படி சுதந்திர இந்தியாவின் கல்வி வளர்ச்சி சீராக நடைபெற்று வருகின்றது.

13. இந்திய பத்திரிக்கைகள் முன்னேற்றம் (Development of Indian Press):

- ❖ ஜேம்ஸ் அகஸ்டஸ் ஹிக்கி (James Augustus Hickey) என்பவரால் 1780 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தி பெங்கால் கெஜட் (The Bengal Gazette) அல்லது கல்கத்தா ஜெனரல் **அட்வர்டைசர்** (Calcutta General Advertiser)என்பதே இந்தியாவின் முதல் பத்திரிக்கை ஆகும்.
- ❖ பத்திரிக்கைகள் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிர்வாக குறைபாடுகள் மற்றும் ஊழல்களை மக்களிடையே பரப்பியதால், பத்திரிக்கைகளை தடை செய்ய பல்வேறு சட்டங்களை கம்பெனியின் கவர்னர் ஜெனரல்கள் இயற்றினர்.

பத்திரிக்கை தணிக்கைச்சட்டம் (Censorship of Press Act 1799)

- ❖ பிரெஞ்சு புரட்சியின் தாக்கத்தை தடுக்க வெல்லெஸ்லி பிரபு இயற்றிய பத்திரிக்கை சட்டமாகும். பிறகு ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவால் நீக்கப்பட்டது.

பத்திரிக்கை சட்டம் (1835) அல்லது மெட்காப் சட்டம்:

- ❖ கவர்னர் ஜெனரல் மெட்காப் (1853 - 36), 1823 ல் ஜான் ஆடம்ஸால் கொண்டு வரப்பட்ட பத்திரிக்கை அவசர சட்டத்தை நீக்கினார். இதனால் பத்திரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை பெருகியது.
- ❖ இதனால் மெட்காப் " இந்திய பத்திரிக்கைகளுக்கு விடுதலை அளித்தவர் என்று போற்றப்படுகின்றார்.
- ❖ இச்சட்டத்தின்படி அச்சிட்டாளர் / வெளியீட்டாளர் வெளியிடும் பத்திரிக்கை பற்றி சுருக்கமான உறுதிகளை கம்பெனியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

பதிவு சட்டம் (Registration Act 1867)

பதிவுசட்டம் 1867ன் படி

i. ஒவ்வொரு பத்திரிக்கை புத்தகம் அதனுடைய அச்சீட்டாளர் மற்றும்

வெளியீட்டாளர் மற்றும் வெளியிடும் இடத்தை குறிப்பிடவேண்டும்.

ii. வெளியிடப்பட்டதிலிருந்து ஒரு மாத காலத்திற்குள் பத்திரிக்கையின் ஒரு நகல் உள்ளாட்சி அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

வட்டார மொழிகள் பத்திரிக்கை சட்டம் (அ) உள்நாட்டு மொழிகள் பத்திரிக்கைச்சட்டம் 1878 (Vernacular Press Act 1878)

❖ 1858க்கு பிறகு ஆங்கில பத்திரிக்கைகள் பரிட்டிஷிக்கு ஆதரவாக, அரசை விமர்சிக்க வில்லை. ஆனால் உள்நாட்டு மொழி பத்திரிக்கைகள் அரசின் குறைபாடுகளை விமர்சித்தன. எனவே வட்டார மொழி பத்திரிக்கைகளை ஒடுக்க 1878 ல் லிட்டன் பிரபு ஒரு பத்திரிக்கை சட்டத்தை கொண்டு வந்தார். அதன்படி

i. மாவட்ட நடுவருக்கு (District Magsi) உள்நாட்டு பத்திரிக்கைகள் சம்பந்தமாக அனைத்து அதிகாரங்களும் (ஒழுங்குப்படுத்துதல் மற்றும் பறிமுதல் செய்தல்) வழங்கப்பட்டது.

ii. மாவட்ட நடுவரின் தீர்ப்பே இறுதியானது. அதனை எதிர்த்து எந்த நீதிமன்றத்திலும் மேல்முறையீடு செய்யமுடியாது.

iii. இச்சட்டம் வாய்ப்பூட்டு சட்டம் (Gagging Act) என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. இறுதியாக 1882ல் ரிப்பன் பிரபு இச்சட்டத்தை நீக்கினார்.

பத்திரிக்கைகள் (வன்முறை தூண்டுதல் சட்டம் 1908)(Newspaper (Incitement of Offences Act))

❖ இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தீவிரவாத தலைவர்களின் செயல்களை கட்டுப்படுத்த கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமாகும்.

இந்திய பத்திரிக்கை சட்டம் 1910 (Indian Press Act)

இந்திய பத்திரிக்கை சட்டம் 1910ன் படி

i. பத்திரிக்கை பதிவின் போது உள்ளாட்சி அரசாங்கத்திடம் பிணையத் தொகை (Security Deposit) கட்ட வேண்டும்.

ii. மேலும் ஒவ்வொரு வெளியீட்டின் 2 நகல்களை இலவசமாக உள்ளாட்சி அரசாங்கத்திடம் அச்சிட்டாளர் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

இந்திய பத்திரிக்கைகள் (அவசர அதிகாரங்கள் சட்டம் 1931)

❖ Indian Press Emergency Powers Act 1931 சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின்

போது பிரச்சாரங்களை தடை செய்ய கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமாகும்.

விடுதலைக்குப் பிறகு பத்திரிக்கை முன்னேற்றம்

- பத்திரிக்கை விசாரணை கமிட்டி (Press Enquiry Committee 1947) இந்தியாவில் பத்திரிக்கை சட்டங்கள் இயற்றுவது பற்றி அடிப்படை உரிமைகளை ஆராய 1947ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிட்டியாகும்.

பத்திரிக்கை ஆணையம் (Press Commission 1954):

- நீதிபதி ராஜதயக்ஷா (Rajadhyaksha) தலைமையில் 1954 ல் அமைக்கப்பட்ட பத்திரிக்கை ஆணையம், பத்திரிக்கை பக்க அட்டவணை முறை மற்றும் விளம்பரங்களை ஒழுங்கு படுத்த அகில இந்திய பத்திரிக்கை கவுன்சில் (All India Press Council) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்தது.
- பத்திரிக்கைகளின் சுதந்திரத்திற் காக பாடுபட்டவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ராஜாராம் மோகன் ராய், பால கங்காதர திலகர், கோகலே, சுப்ரமணிய அய்யர், தாதாபாய் நௌரோஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி ஆகியோர் ஆவர்.
- பத்திரிக்கைகளின் விடுதலைக்கு பாடுபட்டு 1883ல் சிறை சென்ற முதல் பத்திரிக்கையாளர் சுரேந்திரநாஜ் பானர்ஜி ஆவார்.
- தமது பத்திரிக்கைகளான கேசரி மற்றும் மராத்தா (Kesari and Maratta) மூலம் பால கங்காதர திலகர் விடுதலை கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பினார். பத்திரிக்கைச் சுதந்திற்காக பாடுபட்டு இருமுறை (1897, 1910) சிறை சென்றுள்ளார்.
- முதல்முறை 1897ல் கைது செய்யப்பட்ட போதுதான் மக்கள் அவருக்கு லோக்மானியர் என்று பெயர் சூட்டினர். இரண்டாம் முறையாக 1910ல் கைது செய்யப்பட்டு 6 ஆண்டுகள் பர்மாவிலுள்ள மாண்டலே சிறையில் சிறைவாசம் அனுபவித்தார்.

தொழில் நுட்ப கல்வி வளர்ச்சி :

- ✓ 1794 - கிண்டி பொறியியல் கல்லூரி (மதராஸ் பல்கலைக் கழகம்)
- ✓ 1835 - வேளாண் கல்லூரி (பூனே)
- ✓ 1856 - கல்கத்தா பொறியில் கல்லூரி
- ✓ 1858 - பூனா பொறியியல் கல்லூரி (மும்பை பல்கலைக் கழகம்)

- ❖ பத்திரிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் மீறி நாட்டு மக்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலித்தன. மக்களிடையே அறிவை வளர்த்தன.
- ❖ அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, நிர்வாகத்தில் தாங்கள் பங்கு பெற வேண்டுமென அழைப்பு விடுத்தன. ஆங்கிலேயரின் கொடுங்கோலாட்சியை கண்டனம் செய்தன.
- ❖ இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தோற்றத்திலும் பின்னர் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்திலும் இந்த பத்திரிக்கைகள் சிறப்பாக பணிபுரிந்தன.

தமிழ் நாடு அரசு
வாய்மையே வெல்லும்

<u>நிர்வாக குழுக்கள் / கமிஷன்ஸ்</u>

டஃப்ரின் பிரபு (1884 - 1886)	எட்கின்ஷன் கமிஷன்	1886	சார்லஸ் எட்கின்ஷன்	அதிக அளவில் இந்தியர்களை குடிமைப் பணியில் ஈடுபடுத்துவதற்காக
கர்ஷன் பிரபு (1899 - 1905))	பிராசர் கமிஷன்	1902	பிராசர்	போலீஸ் பணியை விசாரனை செய்வதற்கு
ஹார்டிங் பிரபு (1910 - 1916)	சிவிஸ் சேவையில் அரசு கமிஷன்	1912	இஸ்லின்டன் பிரபு	இந்தியர்களுக்கு 25 % சதவீதம் உயர் பதவிகள் வழங்க
ரீடிங் பிரபு (1921 -1926)	ராயல் (அரசு) கமிஷன்	1924	லீ பிரபு	சிவிஸ் சேவையின் குறைபாடுகளை தீர்க்க

ரீடிங் பிரபு (1921 - 1926)	சுந்தரஸ்ட் கமிஷன்	1926	ஆண்ட்ரீவ்ஸ் ஸ்கீன்	இந்திய இராணுவத்தில் இந்தியர்களைப் பற்றி சிந்திப்பதற்கு
இர்வின் பிரபு (1926 - 1931)	பட்லார் கமிஷன்	1927	ஹெர்கோர்ட் பட்லர்	சொந்த மாநிலங்களுடன் இயற்கை உறவை ஆராய்வதற்கு

பள்ளி/ கல்லூரி ஆண்டு அமைப்பாளர்கள்

பள்ளி/ கல்லூரி	ஆண்டு	அமைப்பாளர்கள்
கல்கத்தா மதரஸா	1781	வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்
பனாரஸ் சமஸ்கிருத கல்லூரி	1791	ஜொனதன் டங்கன்
கல்கத்தா இந்து கல்லூரி	1800	வெல்லெஸ்ஸி பிரபு
கல்கத்தா இந்து கல்லூரி	1817	ராஜாராம் மோகன் ராய், டேவிட் ஹரே, எட்வர்டு ஹைடீ
Surpara (சுரிபரா பள்ளி)		ராஜாராம் மோகன்ராய்
ஆங்கிலோ - இந்துப்பள்ளி	1822	ராஜாராம் மோகன்ராய்
வேதாந்தா கல்லூரி	1825	ராஜாராம் மோகன்ராய்
மீதூரன் பள்ளி	1849	ஜான் எலியட்
தயானந் ஆங்கிலோ வேதிக் கல்லூரி (லாகூர்)	1886	லாலா லஜபதிராய், லாலா ஹென்ஸ் ராஜ்
பனாரஸ் ஹிந்து பள்ளி	1898	அன்னிபெசன்ட்
பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகம்	1916	மதன் மோகன் மாலவியா
வார்தா திட்டம்	1939	மகாத்மா காந்தி

முக்கிய செய்தித்தாள்கள் மற்றும் நாவல்கள் (இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன்)

செய்தித்தாள்/ நாவல்கள்	தலைவர்	ஆண்டு
தி பெங்கால் கெஜட்	ஜேம்ஸ் அகஸ்டஸ்	1780
சம்பத் கமுதி (பெங்காலி)	ராம்மோகன் ராய்	1822
மீரட் - உள் - அக்பர்	ராம்மோகன் ராய்	1822
ராஸ்டீ ஹோஃப்டர்	தாதாபாய் நௌரோஜி	1854
கவிவச்சான் சுதா	ஹரிசந்திரா	1868
அம்ரிதா பஜார் பட்ரிகா	குமார் கோஸ் மற்றும் மோதிலால் கோஸ்	1868
ஸ்டேட்ஸ்மென்	ராபர்ட் நைட்	1875
இந்து	வீர்.ராகவசாரியார் மற்றும் G.S. ஐயர்	1878
கேசரி	பாலகங்காதர திலகர்	1881
மராத்தா	பாலகங்காதர திலகர்	1881
சுதர்க்	கோபால் கிருஷ்ண கோகலே	1888
நியூ இந்தியா (வார இதழ்)	பிபின் சந்திர பால்	1902
வந்தே மாதரம்	அரபிந்த கோஷ்	1905
மும்பை க்ரோனிகல்	பிராஜ் ஷா மேத்தா	1910
அல் -கிலால் (உருது)	அபுல் ஆசாத்	1912
காமன் வெல்த் நியூ	அன்னிபெசன்ட்	1914
இந்தியா (தினசரி)	அன்னிபெசன்ட்	1914
சுதந்திரம்	மோதிலால் நேரு	1919
நவ ஜீவன்	காந்தி	1919
Young Indian	காந்தி	1919
மூக் நாயக்	அம்பேத்கர்	1920
ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்	கவலம் நாராயண பனிக்கர்	1925
ஹரிஜன்	மேகான்லால் ஹரிசம்பத் காந்தி	1933
ஹிந்துஸ்தான்	மதன்மோகன் மாளவியா	1936
சந்தியா	பீமல் பாபு உபாதயா	1906
கரன்தீ	மிரஜ்கர், ஜோல்கர், கட்டே	1927
ப்ரீ ஹிந்துஸ்தான்	தாரக் நாத் தாஸ்	1927

தல்வர்	விரேந்தர நாத் சட்டோபத்யாயா	1927
ஹிந்து பத்ரியம்	திரில் சந்திர கோஸ்	1927
இந்திய சமுதாயம்	சியாம்ஜி கிருஷ்ணா வர்மா	1927
சோம் பிரகாஷ்	ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர்	1927
ஜிகன்தர் பட்ரிகா (பெங்காலி)	பூபேந்திரநாத் டட், பரிந்தர் குமார் கோஷ்	1927
இந்தியன் மிரர்	தபேந்திரநாத் தாகூர்	
பஞ்சாபி	லாலாலஜபதி ராய்	
விகர்	லூாகிர் கிருஷ்ணால்திரி சிப்லாங்கர்	
இந்திய பொருளாதாரம்	மகாதேவ் கோவிந்த் ரானடே	
பிரதாப்	கணேஷ் சங்கர் வித்யாத்ரி	
காம்ரதி காம்ரேட்	முகமது அலி	
அல் பல்கத்	அபுல் கலாம் அசாத்	

பிரிட்டிஷாரால் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரத்தாக்கம்

- இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த அந்நியர்களில் ஆங்கிலேயர்கள் தவிர அனைவருமே இந்தியாவில் நிரந்தரமாக தங்கியே ஆட்சி புரிந்தனர்.
- பண்டைக்கால ஆட்சியாளர்கள் இந்திய சமுதாயத்துடன் இரண்டறகலந்து விட்டனர்.
- மத்திய காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த துருக்கியர்கள்.
- ஆப்கானியர்கள், முகலாயர்கள் இந்தியாவில் நிரந்தரமாக தங்கி ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்கள் இஸ்லாமியர்கள் என்ற விதத்தில் மட்டுமே வேறுபட்டு விளங்கினாலும் இந்திய சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாகவே விளங்கினர்.
- ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமே இந்தியாவில் நிரந்தரமாக தங்கவில்லை. இங்கிலாந்தின் நலன்களுக்காகவே இந்தியாவை பல வழிகளில் பயன்படுத்தினர்.
- இந்திய மனித வளத்தை தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களாகவோ, ஐரோப்பாவில் போர் செய்ய போர் வீரர்களாகவோ மட்டுமே பயன்படுத்தினர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்திய பொருளாதாரத்தை திட்டமிட்டு சுரண்டினர்.
- வணிகர்களாக இந்தியாவிற்கு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் இறுதிவரை வணிகர்களாக விளங்கினர். இதன் விளைவாக இந்திய பொருளாதார நிலை பாதிக்கப்பட்டு இந்தியர்கள் ஏழ்மை நிலையிலேயே இருந்தனர்.
- இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் பின்பற்றிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக இந்திய பரம்பரை பொருளாதாரம் பாழக்கப்பட்டதுடன் நவீன பொருளாதார கட்டுமானம் வளர்ச்சியடையாமல் போய்விட்டது. இதனால் மக்கள் ஏழ்மை நிலையிலேயே நிரந்தரமாக வாழ வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது.

1. பொருளாதார மற்றும் வாணிபக் கொள்கை:

- R.C. தத்தா என்பவர் பிரிட்டிஷ் காலணியாதிக்க காலத்தில் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியின்மையை (Under Development) மூன்று நிலைகளாக மதிப்பிட்டுள்ளார்.

2. முதல் நிலை (அ) ஆரம்பநிலை(1600 - 1757) (Early Phase):

❖ ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி முதல் நிலையின் போது இந்தியாவிலிருந்து வாசனைப்பொருட்களையும், நெசவுப்பொருட்களையும் ஐரோப்பாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்தது. அங்கிருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களையும் விலையுயர்ந்த கற்களையும் இந்தியாவிற்கு இறக்குமதி செய்தது.

3. வியாபாரக் காலநிலை (Mercantile Phase - 1757 - 1813):

❖ ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய பொருட்களின் விலையை தாங்களே முடிவு செய்தனர். அரசியல் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி வாணிபத்தை அவர்களது தனி உரிமையாக்கினர் (Monopoly) மேலும் வங்காளத்தின் வருவாயை இந்தியப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பயன்படுத்தினர்.

4. தொழிலக நிலை(Industrial Phase 1813 - 1858):

❖ தொழில்புரட்சி பிரிட்டனின் பொருளாதாரத்தை மாற்றியது. பிரிட்டிஷ் முதலாளி வர்க்கம் இந்தியாவை சுரண்டியது 1813 பட்டய சட்டத்தின் மூலம் ஒரு வழி இலவச வாணிபம் (One way free trade) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பிரிட்டிஷின் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் இந்திய சந்தையில் நிரம்பி வழிந்தது.

❖ இதனால் இந்தியர்கள் வெளிநாட்டு சந்தைகளையும் இந்திய சந்தைகளையும் இழந்தனர்.

5. துறை வாரியாக ஏற்பட்ட பொருளாதார மாற்றங்கள்:

i. தொழிற்துறை (Industry):

1) பொருளாதார சுரண்டல்

(Economic Exploitation of India)

❖ தொழிற்புரட்சிக்குப் பிறகு இங்கிலாந்துக்கு அதிக மூலப் பொருள் தேவைப்பட்டது.

❖ இந்தியாவில் அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த இங்கிலாந்து இந்தியாவிலிருந்து மூலப்பொருட்களைப் பெற்றது மேலும் இங்கிலாந்து உற்பத்தியாளர்களுக்கு இந்தியா ஒரு சிறந்த சந்தையாக (Market) விளங்கியது. இவ்வாறு தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக இந்தியாவில் பொருளாதாரச் சுரண்டல் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டது.

2) இந்தியத் தொழில்களின் அழிவு (Extinction of Native Industry)

❖ ஆங்கில அரசு தடையில்லா வாணிபக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. இதன்

விளைவாக இங்கிலாந்தில் இயந்திரங்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் இந்தியாவில் கொண்டு வந்து குவிக்கப்பட்டது. இதனால் இந்தியத் தொழில்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

- ❖ இங்கிலாந்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆங்கிலப் பருத்தி துணிகள் மீது இரண்டு சதவீத வரியே விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் இந்தியப் பருத்தி துணிகள் மீது பத்து சதவீத வரி விதிக்கப்பட்டது.
- ❖ இதன் விளைவாக இந்திய துணிகளின் ஏற்றுமதி வெகுவாகக் குறைந்தது. இது இந்திய பொருளாதார நிலையை மிகவும் பாதித்தது.

3) மூலப் பொருட்களை சப்ளை செய்யும் நாடாக இந்தியா:

- ❖ ஆங்கில தொழிற்துறையின் வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாகவே இந்தியாவில் ஆங்கில பொருளாதாரக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டது.
- ❖ மூலப் பொருட்களை இந்தியாவிலிருந்து அதிக அளவில் ஏற்றுமதி செய்தனர். உதாரணமாக பருத்தி ஏற்றுமதி 1813 -ல் 32 மில்லியன் பவுண்டுகளாக இருந்தது 1894 -ல் அது 83 மில்லியன் பவுண்டுகளாக உயர்ந்தது.

4) கிராம சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சியும், சுய தேவை கொள்கையின் அழிவும்:

- ❖ ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முன்பு ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு தனி சமுதாயமாகவும் தங்கள் சுய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் நிலையிலும் விளங்கின. ஆங்கிலேயர் பின்பற்றிய நிர்வாக மற்றும் நிதிக் கொள்கையின் விளைவாக கிராமங்களின் நிலைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.
- ❖ ரயில்வே, போக்குவரத்து மற்றும் செய்தித் தொடர்பு வளர்ச்சியின் விளைவாக கிராமங்கள் பக்கத்து நகரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தேயிலை, மண்ணெண்ணை, தீப்பெட்டி, சீனி, குடை, மற்றும் வளையல்கள் போன்ற பொருட்களை வாங்கினர்.
- ❖ இது கிராமங்களில் பரம்பரையாக இருந்து வந்த சுயசார்பு நிலையை இல்லாமல் செய்துவிட்டது.

5) இந்திய கைவினைப் பொருட்களின் வீழ்ச்சி

(Decline of Indian Handi Crafts):

- ❖ ஆங்கிலேயர்கள் இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்ட தொழிற்துறை உற்பத்தி பொருட்களுக்கே அதிக பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதமாக தங்கள் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டனர். இதன்

விளைவாக இந்திய கைவினைப் பொருட்கள் வீழ்ச்சியடைந்தது. நகரப் பகுதிகளில் இங்கிலாந்து நிறுவிய பெரிய அளவிலான தொழிற்சாலைகளின் விளைவாகவும் இந்திய கைவினைப் பொருட்கள் நசித்துப் போயின. இயந்திரம் மூலம் செய்யப்பட்ட அழகான, உறுதியான பொருட்களுக்கு முன்னால் இந்திய கைவினைப் பொருட்கள் போட்டியிட முடியவில்லை.

❖ இந்திய கைவினைப் பொருட்களுக்கு ஆதரவளித்து வந்த அரசர்களும் வலிமை இழந்துவிட்டதால் கைவினைப் பொருட்கள் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதனால் கைவினைப் பொருட்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுவந்த இந்திய தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து நிலை குலைந்தனர் அவர்கள் தொழிலாளர்களாகவும், விவசாயிகளாகவும் மாறினர்.

6)ரயில்வே செய்தித்தொடர்பு வளர்ச்சியின் விளைவு:

❖ பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது ரயில்வே மற்றும் செய்தித் தொடர்பில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி ஆங்கிலேயர் நலன்களை பேணிப் பாதுகாத்தன. போரின் போது நிலைமையை சமாளிக்க உதவின. அமைதிக்காலங்களில் இந்திய மனித சக்தியையும், இந்திய வளங்களையும் சுரண்டுவதற்கு இவை உதவின.

7) செல்வ சுரண்டல் கோட்பாடு

(Drain of Wealth Theory):

❖ இந்தியாவின் மூதறிஞர் தாதாபாய் நௌரோஜி முதன் முதலில் தனது புத்தகமான "ஏழ்மையும் பிரிட்டிஷார் இல்லாத இந்திய ஆட்சியும் (Poverty and Un - British Rule inIndia - 1867) மூலம் பிரிட்டிஷாரின் இந்திய செல்வ சுரண்டலை குறிப்பிட்டார். **இந்தியர்களின் தலாவருமானம் ரூ. 20 என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.**

❖ R.C தத் என்பவர் தனது புத்தகமான "இந்திய பொருளாதார வரலாறு" (Economic History of India) மூலம் பிரிட்டிஷாரால் இந்தியாவிற்கு ஏற்பட்ட பொருளாதார தீங்குகளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

❖ 1757ல் நடைபெற்ற பிளாசிப்போருக்கு பிறகு பொருளாதார சுரண்டலை பிரிட்டிஷார் ஆரம்பித்தனர். 1865 ல் வங்காளத்தின் திவானி (வருவாய் மற்றும் பொது நீதி) உரிமையை பெற்ற பிறகு, வங்காளத்தின் வருவாயை கொண்டு இந்திய பொருட்களை வாங்கி

ஐரோப்பாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்து கொள்ளை லாபம் பெற்றனர். இந்த வருவாயை அவர்கள் கம்பெனியின் முதலீடு (Company's Investment) என்றழைத்தனர்.

ii. விவசாயம் (Agriculture):

❖ இந்தியாவில் பண்டைக்காலத் திலிருந்தே விவசாயம் முக்கிய தொழிலாக இருந்து வருகிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முன்பு இந்திய விவசாயிகள் புராதன விவசாயக் கருவிகளை உபயோகித்து பழமையான முறையை பின் பற்றியே விவசாயம் செய்து வந்தனர்.

❖ அவர்களது விவசாயம் சுய தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்தது.

❖ ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு தனி சமுதாயமாகவே விளங்கியது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இந்திய விவசாயத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பல நல்ல விளைவுகளும், தீய விளைவுகளும் ஏற்பட்டன.

நல்ல விளைவுகள் : Good Effects:

❖ ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராமப்பொருளாதாரத்தில் பல தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தினாலும் பொதுவாக அவர்களது ஆட்சி சில நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது அவைகளைக் காணலாம்.

1) புதிய நிலவருவாய் திட்டம்:

(New Land revenue System)

❖ ஆங்கிலேய நிர்வாகம் புதிய நிலவருவாய் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

❖ அதன்படி நிலவரி பணமாக வசூலிக்கப்பட்டது. இது பயிரிடுவோர்களுக்கு மிகவும் எளிதாக அமைந்தது. அத்துடன் உணவுத் தானியங்களுக்குப் பதிலாக அதிக அளவில் பணப்பயிர் விவசாயம் செய்யும் நிலை உருவாகியது.

2) வியாபார ரீதியிலான விவசாயம்: Commercialization of Agriculture

❖ இங்கிலாந்தில் தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக மூலப் பொருட்களுக்கு (Raw materials) அதிக தேவை ஏற்பட்டது. இதனால் இந்தியாவிலிருந்து அதிக விலைக்கு பொருட்களை ஆங்கில வணிகர்கள் வாங்கினார்கள். இதன் மூலம் பணப் பொருளாதாரம் (Money Economy) அறிமுகமானது.

- ❖ எனவே விவசாயிகள் அதிக பணம் சம்பாதிப்பதில் நாட்டம் கொண்டு பருத்தி, சணல், நிலக்கடலை, கரும்பு, தேயிலை போன்ற பணப்பயிர்களையே அதிகம் பயிரிட்டனர்.

3) விவசாயச் சந்தை முறை அறிமுகம் (Introduction of Agricultural Marketting)

- ❖ இந்தியாவிலிருந்து அதிக அளவில் மூலப் பொருட்களை இங்கிலாந்துக்கு ஏற்றுமதி செய்ய விரும்பிய ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் விவசாய சந்தை முறையை அறிமுகப்படுத்தினர். இதன் மூலம் வியாபாரிகள், தரகர்கள், விற்பனையாளர்கள் ஆகியோர் அதிக நன்மையடைந்தனர்.
- ❖ வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் பணப்பயிர்களை கொள்முதல் செய்து பெரிய சந்தைகளில் விற்று லாபம் சம்பாதித்தனர்.
- ❖ இதன் மூலம் வட்டிக்கடைகாரர்களின் பிடியிலிருந்து விவசாயிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். அத்துடன் தாங்களே தங்கள் உற்பத்தி பொருட்களை நகரங்களிலுள்ள பெரிய சந்தைகளுக்கு எடுத்துச் சென்று நியாயமான விலைக்கு விற்றனர்.

4) பணவியல் பொருளாதாரம் (Money Economy)

- ❖ ஆங்கிலேயர்கள் பணவியல் பொருளாதாரத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். பல்வேறு பொருட்கள் வாங்குவதற்கு பணமே பயன்படுத்தப்பட்டது.
- ❖ கிராமங்களில் பரம்பரையாக நடைமுறையில் இருந்து வந்த பண்ட மாற்று முறை மறைந்தது. பணமே முக்கியமான மாற்று சாதனமாக (Medium of Exchange) செயல்பட்டது. விவசாயிகள் அதிக பணம் சம்பாதிப்பதில் நாட்டம் கொண்டனர்.
- ❖ விவசாயிகளின் பல துன்பங்கள் இதனால் நீங்கியது.

5) இந்திய பருத்திக்கான தேவை:

- ❖ அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாக இங்கிலாந்துக்கான அமெரிக்க பருத்தி ஏற்றுமதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது.
- ❖ எனவே இந்தியாவிலிருந்து அதிக அளவில் பருத்தி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இந்திய பருத்திக்கு அதிக விலை கொடுத்தனர்
- ❖ ஆங்கில துணி உற்பத்தியாளர்கள். இதன் விளைவாக இந்திய விவசாயிகள் அதிக அளவில்

பருத்தி பயிரிடும் நிலத்தின் அளவும் அதிகரித்தது.

6) உற்பத்தி அதிகரிப்பு:

- ஆங்கிலேயர் அறிமுகப்படுத்திய புதிய நிலவருவாய் திட்டத்தால் ஜமீன்தார் என்ற பிரிவும், சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர் என்ற பிரிவும் தோன்றியது. ரயத்துவாரி முறைப்படி விவசாயம் செய்த சிறிய விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் விவசாயம் செய்து வந்த நிலம் சொந்தமாக்கப்பட்டது.
- இதனால் தங்கள் நிலங்களில் உற்பத்தியை அதிகரித்தனர்.

தீய விளைவுகள்: (Adverse Effects)

- ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் விளைவாக இந்திய விவசாயத்தில் நல்ல விளைவுகளை விட தீய விளைவுகளே அதிகமாக காணப்பட்டது.

1) இந்திய குடியானவர் சுரண்டப்படுதல்: (Exploitation of Indian Peasants)

- ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் இந்திய வணிகர்களாலும் இந்திய வியாபாரிகளாலும் ஏழை குடியானவர்கள் கடுமையாக சுரண்டப்பட்டார்கள்.
- அறுவடையின் போது மிகக்குறைந்த விலைக்கு பயிர் செய்பவர்களிடமிருந்து மூலப் பொருட்களை வாங்கி பின்னர் அதிக விலைக்கு விற்று லாபம் சம்பாதித்தனர். நகர்புற சந்தைகளுக்கு சென்று நல்ல விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த சுரண்டலிலிருந்து விவசாயிகளை பாதுகாக்க அரசு எந்தவித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவில்லை.
- இதனால் பல இடங்களில் குடியானவர்களிடம் அதிருப்தி ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன.

2) ஆங்கில நிர்வாக முறையின் தீய விளைவுகள்:

- ஆங்கிலேயர்கள் முகலாய பேரரசர் ஷா ஆலத்திடமிருந்து 1765 -ல் திவானி உரிமையை பெற்றுக் கொண்டதிலிருந்தே பொருளாதாரச் சுரண்டல் ஆரம்பித்துவிட்டது. அதிக தொகை கொடுப்பவர்களுக்கே நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டது.
- அவர்கள் நிலங்களை பயிரிடுபவர்களிடம் விட்டு, அவர்களிடமிருந்து அதிக அளவு வருவாய் பெற்றனர். ராபர்ட் கிளைவ் அறிமுகப்படுத்திய இரட்டை ஆட்சியின் விளைவாக சீர்கேடுகள் ஏற்றப்பட்டன.

- காரன்வாலிஸ் பிரபு அறிமுகப்படுத்திய நிரந்த நிலவரித் திட்டத்தினால் விவசாயிகளின் குறைகள் களையப்படவில்லை.
- ஆங்கிலேயரின் புதிய நிலவருவாய் கொள்கையால் நிலப்பிரபுக்கள் என்ற புதிய வர்க்கம் தோன்றியது.
- இவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளித்தது. விவசாயிகள் மீது அவர்களுக்கிருந்த ஆதிக்கத்தை மேலும் கடினப்படுத்தியது.
- இதனால் நிலப்பிரபுகள் மேலும் மேலும் செழிப்படைந்த போது பயிர் செய்பவர்கள் மேலும் மேலும் ஏழையாயினர்.
- அதிக வருவாய் செலுத்தியதுடன் மட்டுமல்லாது தங்கள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு ஊதியமில்லாத வேலையும் (bagar) செய்ய வேண்டியதிருந்தது.

3) கிராமக் கடன் சுமை அதிகரிப்பு:

- ஆங்கிலேயர்களின் புதிய சட்ட அமைப்பு முறையின் படி கிராம சமுதாயத்தின் உரிமைகளை அரசு அங்கீகரிக்கவில்லை.
- மாறாக வட்டிக் கடைக்காரர்களுக்கு நிலப்பிரபுகளுக்குமே பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதமாக சட்ட அமைப்பு காணப்பட்டது.
- இதனால் பயிரிடுபவர்கள் நிலப்பிரபுக்களாலும், பனியாஸ் (Banias) என்ற வியாபாரிகளாலும் பல வகைகளில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனர்.
- விவசாயிகளின் நிலங்கள் கொஞ்ச கொஞ்சமாக நிலப்பிரபுக்களிடம் போய் சேர்ந்தன.

4) நிலங்கள் துண்டு துண்டாக்கப்படுதல்: Fraqmentation of Land:

- பயிரிடும் நிலங்கள் மேலும் மேலும் சிறு பகுதிகளாக துண்டாக்கப்பட்டதால்.
- விவசாயிகளுக்கு பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டது. தகப்பனுக்குப் பிறகு பிள்ளைகளுக்கு நிலங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டதாலும் மக்கள் தொகை அதிகரிப்பதாலும் மட்டுமல்லாது பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகவும் நிலங்கள் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டது.
- ஆங்கிலேயர்களின் கொள்கை களின் விளைவாக கைவினை மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் நசித்துப் போயின. எனவே நகர்புறப் பகுதியிலுள்ள வேலை இழந்த தொழிலாளர்கள் கிராமங்களுக்கு வந்தனர். இதனால் நிலங்கள் மேலும் துண்டுகளாக்கப்பட்டன. இது விவசாயத் தொழிலில் பெரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது.

வேலை இழந்த தொழிலாளர்கள் கிராமங்களுக்கு வந்தனர்.

- ❖ இதனால் நிலங்கள் மேலும் துண்டுகளாக்கப்பட்டன. இது விவசாயத் தொழிலில் பெரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது.

5) நீர்ப்பாசன வசதியில்லாததால் ஏற்பட்ட விளைவு: (Lack of Irrigation Facilities)

- ❖ ஆங்கில அரசு சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்கு நீர்பாசன வசதி எதுவும் செய்து கொடுக்கவில்லை. மழையை நம்பியே விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருந்தது.
- ❖ இதன் விளைவாக பஞ்சங்களும் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டமும் ஏற்பட்டு விவசாயிகளின் நிதிநிலை மிகவும் மோசமடைந்தது.

6) கிராம சமுதாயத்தின் சுயசார்பு தன்மையின் வீழ்ச்சி:

(Decline of Self Sufficient Village Communities)

- ❖ ஆங்கிலேயர் பின்பற்றிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் விளைவாக கிராம சமுதாயத்தின் சுயாட்சி நிலையும், சுயசார்பு நிலையும் வீழ்ச்சியடைந்தது.

ஆங்கிலேய கவர்னர்கள், கவர்னர் ஜெனரல்கள், வைசிராய்கள் மற்றும் முக்கிய இந்திய நிகழ்வுகள்

1. ஆங்கிலேய கவர்னர்கள் - வங்காளம்:

i) இராபர்ட் கிளைவ் (1757 - 60, 1765 - 67)

- ❖ ஆற்காட்டு போர் (1751)
- ❖ பிளாசிப் போர் (1757) பிதேரா போர் (1759)
- ❖ இரட்டை ஆட்சி அறிமுகம்(1765)
- ❖ அலகாபாத் உடன்படிக்கை (1765)

ii) வான்சித்தார்த் (1760 - 65)(Van Sittart):

- ❖ பக்சார் போர் (1764)

iii) வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (1772 - 73) Warren Hastings:

- ❖ இரட்டை ஆட்சி ஒழிப்பு (1772)
- ❖ ஐந்தாண்டு கால நிலவரித்திட்டம் (1772)

2. கவர்னர் ஜெனரல்கள் - வங்காளம்:

i) வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (1773 - 1785):

- ❖ ஒழுங்கு முறை சட்டம் (1773)
- ❖ பிட் இந்திய சட்டம் (1784)
- ❖ ரோஹில்லா போர் (1774)
- ❖ முதல் மராத்திய போர் (1775 - 82) சால்பாய் உடன்படிக்கை 1782
- ❖ பேனராஸ் அரசர் ஜெயித் சிங்குடன் மோதல் மற்றும் நந்தகுமார் வழக்கு (1775)
- ❖ ஆசியாட்டிக் சொசைட்டி ஆப் பெங்கால் (1784) ஏற்படுத்தப்படுதல்.

ii) காரன்வாலீஸ் பிரபு (1786 - 93):

- ❖ மூன்றாம் மைசூர் போர் (1790 - 92) மற்றும் ஸ்ரீரங்கப்பட்டினம் உடன்படிக்கை (1792)
- ❖ காரன் வாலிஸ் சட்டத்தொகுப்பு (1793)
- ❖ ஜமீன்தாரி நிலவரித்திட்டம் (1793)

iii) சர் ஜான் ஷோர் (1793 - 98):

- ❖ பட்டயச் சட்டம் 1793 ஹைதராபாத்
- ❖ கார்தா போர் (1795) - நிஜாமிற்கும் மராத்தியர்களுக்கு இடையிலான போர்.

iv) வெல்லெஸ்லி பிரபு (1798 - 1805):

- ❖ துணைப்படைத்திட்டம் அறிமுகம் (1798) முதலில் ஹைதராபாத் (1798)
- ❖ நான்காம் மைசூர் போர் (1799)
- ❖ இரண்டாம் மராத்தியப் போர் (1803-05)

- ❖ தஞ்சாவூர் (1799), சூரத் (1800) மற்றும் கர்நாடகம் (1801)ஆகியவற்றின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ளல்
- ❖ பஸீன் உடன்படிக்கை (1802)

v) சர் ஜார்ஜ் பார்லோ (1805 - 1807):

- ❖ வேலூர் கலகம் (1806)

vi) முதலாம் மின்டோ பிரபு (1807 - 13):

- ❖ ரஞ்சித்சிங் அரசருடன் அமிர்தசரஸ் உடன்படிக்கை (1809)

vii) ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு (1813 -23):

- ❖ ஆங்கிலேய -நேபாள போர் (1814 - 16) மற்றும் சகௌலி உடன்படிக்கை (1816)
- ❖ மூன்றாவது மராத்திய போர் (1817 - 19) பம்பாய் மாகாணம் உருவாக்கம் (1818)
- ❖ பிண்டாரிகளை ஒடுக்குதல் (1817 - 18)
- ❖ சிந்தியாக்களுடன் உடன்படிக்கை (1817)
- ❖ மதராஸில் தாமஸ் மன்றோ (மதராஸ் கவர்னர்) வால் இரயத்துவாரி நிலவரிமுறை அறிமுகம்.

viii) ஆம்ஹெர்ஸ்ட் பிரபு (1823 - 28):

- ❖ முதல் பர்மிய போர் 1824 -26
- ❖ பரத்பூரை கைப்பற்றுதல் (1826)

ix) வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு (1828 - 33)

- ❖ சதி ஒழிப்பு (1829)
- ❖ தக்கர்களை அடக்குதல் (1830)
- ❖ பட்டய சட்டம் (1833)

3. கவர்னர் ஜெனரல்கள் இந்தியா:

i) வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு (1833 - 35):

- ❖ மெக்காலே கல்விதிட்டம் (1835)
- ❖ மைசூர் (1831) கூர்க் (1834) மற்றும் மத்திய கச்சார் (1834) ஆகிய பகுதிகள் இணைக்கப்படுதல்.
- ❖ அலுவலக மொழியாக ஆங்கிலம் அறிமுகம் (1835)

ii) மெட்காப் பிரபு (1835 - 36):

- ❖ மெட்காப் பத்திரிக்கைச்சட்டம் (1835)

iii) ஆக்லாண்ட் பிரபு (1836 -42):

- ❖ முதல் ஆப்கான் போர் (1838 - 42)
- ❖ இரஞ்சித் சிங் இறப்பு (1839)

iv) எல்லன் போரோ பிரபு (1842 - 44):

- ❖ சிந்து இணைப்பு (1843)
- ❖ குவாலியருடன் போர் (1843)

v) முதலாம் ஹார்டிஞ்ச் பிரபு (1844 - 48):

- ❖ முதல் ஆங்கிலேய - சீக்கிய போர் (1845 - 46) மற்றும் லாகூர் உடன்படிக்கை (1846)
- ❖ மனித பலி மற்றும் பெண்சிசுக்கொலை ஒழிப்பு.

vi) டல்ஹௌசிப் பிரபு (1848 - 56):

- இரண்டாவது ஆங்கிலேய சீக்கிய போர் மற்றும் பஞ்சாப் இணைப்பு (1849)
- வாரிசு இழப்பு கோட்பாடு அறிமுகம் - சதாரா (1848) ஜெய்த்பூர் மற்றும் சாம்பல்பூர், உதய்ப்பூர் (1852), ஜான்ஸி (1853), நாக்பூர் (1854) மற்றும் அயோத்தி (1856) ஆகிய பகுதிகள் இணைப்பு.
- சார்லஸ் உட்கல்வி அறிக்கை (1854)
- ரயில்வே மினிட்ஸ் (1853) - முதல் ரயில்வே பாதை - (மும்பை) - லிருந்து (தானா) வரை - 1853
- தந்தி சேவை அறிமுகம் (1854), அஞ்சல் துறை அறிமுகம் (1854)
- கங்கை கால்வாய் திறப்பு (1854) பொதுத்துறை அறிமுகம் (1854)- (Public Works Department)
- விதவைகள் மறுமணச்சட்டம் (1856)

vii) கானிங் பிரபு (1856 - 1857)

- கல்கத்தா, மதராஸ், பம்பாய் பகுதிகளில் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்படுத்தப்படல் (1857)
- 1857 பெரும்புரட்சி

4. இந்தியாவின் வைசிராய்கள் (அரசப்பிரதிநிதி):

i) கானிங் பிரபு (1858 -62):

- ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஒழிப்பு (1858)
- இந்திய கவுன்சில் 1861

ii) முதலாம் எல்ஜின் பிரபு (1862 - 63):

- வாதாபி இயக்கம்

iii) ஜான் லாரன்ஸ் பிரபு (1864 - 1869):

- பூட்டான் போர் (1865)
- கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் மதராஸ் ஆகிய பகுதிகளில் உயர்நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படுதல் (1865)

iv) மேயோ பிரபு (1869 - 72):

- இந்திய புள்ளியியல் நிறுவனம், விவசாயம் மற்றும் வாணிபத்திற்கு தனித்துறை மற்றும் மாகாண ரயில்வேக்கள் (State Railways) ஏற்படுத்தப்படுதல்.
- கத்தியவாரில் ராஜ்காட் கல்லூரி, ஆஜ்மீரில் மேயோ கல்லூரி ஆகியவை சுதேச அரசர்களின் அரசியல் பயிற்சிக்காக ஏற்படுத்தப்படுதல்.

v) நார்த் புரூக் பிரபு (1872 - 1876):

- முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு
- இளவரசர் வேல்ஸ் இந்திய வருகை (1875)
- பஞ்சாபில் குகா (Kuka) இயக்கம்.

vi) லிட்டன் பிரபு (1876 - 1880):

1. பஞ்ச ஆணையம் ரிச்சர்ட் ஸ்டேரேட்சி (Richard Strachey) தலைமையில் ஏற்படுத்தப்படுதல்.

- விக்டோரியா மகாராணி இந்தியாவின் கெய்சர் - ஐ - ஹிந்த் பட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
- சிறப்பு பட்டங்கள் சட்டம் (1878)
- வட்டார மொழிகள் பத்திரிக்கை சட்டம் (1878)
- ஆயுதச்சட்டம் (1878)
- இரண்டாவது ஆப்கானிய போர் (1878 - 80)

vii) ரிப்பன் பிரபு (1880 - 84):

- இந்தியாவில் முழு மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பு
- வட்டார மொழிகள் பத்திரிக்கைச்சட்டம் நீக்கம் (1881)
- முதல் தொழிற்சாலை சட்டம் (1881)
- உள்ளாட்சி சுயாட்சி தீர்மானம் (1882)
- ஹண்டர் கல்வி ஆணையம் (1882)
- இல்பர்ட் மசோதா சர்ச்சை (1883 - 84)

viii) டப்ரின் பிரபு (1884 - 88):

- மூன்றாவது பர்மியப் போர் (1885 - 86)
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றம் (1885)

xi) லேன்ஸ்டான் பிரபு (1888 -1894):

- தொழிற்சாலை சட்டம் 1891
- இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892
- இந்தியா ஆப்கானிஸ்தான் எல்லையைப் பிரிக்க துரந்த ஆணையம் (1893) ஏற்படுத்தப்படுதல்.

x) இரண்டாம் எல்ஜின் பிரபு (1894 -99):

- சபேக்கர் சகோதரர்களால் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் கொல்லப்படுதல் (1897)

xi) கர்சன் பிரபு (1899 - 1905):

- சர் ஆண்ட்ரு பிரேசர் தலைமையில் போலிஸ் ஆணையம் - 1902
- பல்கலைக்கழக ஆணையம் (1902) மற்றும் இந்திய பல்கலைக்கழக சட்டம் (1904)
- வாணிபம் மற்றும் தொழிற் சாலைகளுக்கு தனித்துறை
- கல்கத்தா மாநகராட்சி சட்டம் (1899)
- தொல்பொருள் நினைவுச்சின்னங்கள் சட்டம் (1904)
- வங்கப்பிரிவினை (1905)
- திபெத்திற்கு யங்ஹஸ்பண்ட் பயணம் (1904)

xii) இரண்டாம் மின்டோ பிரபு (1905 - 1910):

- முஸ்லீம் லீக்கட்சி (1906)
- சூரத் பிரபு (1907)

xiii) இரண்டாம் ஹார்டிஞ்ச் பிரபு

(1910 -1916):

- வங்காள மாகாணம் உருவாக்கம் (1911)
- வங்கப்பிரிவினை நிறுத்தம் (1911)
- பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் தலைநகரம் கல்கத்தாவிலிருந்து டெல்லிக்கு மாற்றப்படுதல். (1911)
- இந்து மகா சபை (மதன் மோகன் மாளவியா) - 1915
- அரசர் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் பதவியேற்பு டெல்லி தர்பார் - 1911

xiv) செம்ஸ் போர்டு பிரபு (1916 - 21):

- தன்னாட்சி இயக்கம் (1916)
- லக்னோ உடன்படிக்கை (1916)
- சாம்பரான் சத்யா கிரகம் (1917) கேதா சத்யாகிரகம் (1918), அகமதாபாத் மில் போராட்டம் (1918)
- சபர்மதி ஆஸ்ரமம் (1916)
- ஆகஸ்டு அறிக்கை (1917)
- ரௌலட் சட்டம் (1919), ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை (1919)
- சாட்லர் கல்வி ஆணையம் (1917)
- கிலாபத் இயக்கம் ஒத்துழையாமை இயக்கம்
- இந்திய பெண்கள் பல்கலைக்கழகம் (பூனா - 1916)
- திலகர் இறப்பு (ஆகஸ்டு 1920)
- **முதல் இந்திய கவர்னர் -S.P. சின்ஹா (பீகார்)**

xv) ரீடிங் பிரபு (1921 - 26):

- சௌரி சௌரா நிகழ்வு - பிப்ரவரி 5, 1922
- மாப்பிள்ளா கலகம் - கேரளா (1921)
- ரௌலட் சட்டம் நீக்கம்.
- ககோரி ரயில் கொள்ளை (1925)
- சுயராஜ்ய கட்சி (1923)
- இலண்டன் மற்றும் டெல்லியில் ஒரே நேரத்தில் ICS தேர்வு - 1923.

xvi) இர்வின் பிரபு 1926 - 31:

- சைமன் குழு இந்தியா வருகை (1928)
- பட்லர் கமிட்டி (1927)
- லாகூர் காங்கிரஸ் மாநாடு (1929) & பூரண விடுதலை தீர்மானம்.
- சட்ட மறுப்பு இயக்கம் (தண்டியாத்திரை மார்ச் 12, 1930)
- இர்வினின் தீபாவளி அறிக்கை (1929)
- முதல் வட்ட மேசை மாநாடு (1930)
- காந்தி இர்வின் உடன்படிக்கை (1931)

xvii)வில்லிங்டன் பிரபு (1931 - 36):

- இரண்டாவது வட்ட மேசை மாநாடு - 1931
- வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் - 1932
- பூனா ஒப்பந்தம் 1932
- மூன்றாவது வட்ட மேசை மாநாடு - 1932

- ❖ காந்தி சாகும் வரை உண்ணா விரதம் -எரவாடா சிறை (பூனா - 1932)
- ❖ இந்திய அரசுசட்டம் 1935
- ❖ பர்மா இந்தியாவிலிருந்து பிரிதல் 1935
- ❖ அகில இந்திய கிசான் சபை (1936)
- ❖ காங்கிரஸ் சோஷலிச கட்சி (1934) - ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயணன் மற்றும் ஆச்சார்யா நரேந்திர தேவ்.

xviii)லின்லித்கோ பிரபு (1936 -44):

- ❖ முதல் பொது தேர்தல் (1936 -37)
- ❖ காங்கிரஸ் அமைச்சரவை பதவி விலகல்
- ❖ இரண்டாவது உலகப்போர்(1939)
- ❖ பார்வர்டு பிளாக் கட்சி (1939)
- ❖ ஆகஸ்டு சலுகை (1940)
- ❖ முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் லாகூர் தீர்மானம் -1940
- ❖ கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு -1942
- ❖ வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

xxi)வேவல் பிரபு (1944 - 1947):

- ❖ C-R.திட்டம் (1944) காந்தி - ஜின்னா பேச்சு வார்த்தை (1944)
- ❖ வேவல் திட்டம், சிம்லா மாநாடு (1942)
- ❖ இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுக்கு வருதல் (1945)
- ❖ காபினட் தூதுக்குழு (1946)
- ❖ நேரடி நடவடிக்கை நாள் (ஆகஸ்டு 16, 1946)
- ❖ இடைக்கால அரசாங்கம் (1946)
- ❖ அரசியல் நிர்ணய சபை (1946)

xx) மவுண்ட் பேட்டன் பிரபு (1947 - 48):

- ❖ ஜூன் மூன்றாம் நாள் திட்டம் அல்லது டிகிரி பறவை திட்டம் (ஜூன் 3, 1947)
- ❖ ரெட்கிளிப் ஆணையம் (1947)
- ❖ இந்திய சுதந்திர சட்டம் (1947)